

T.C.
İSTANBUL SABAHATTİN ZAİM ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ
EĞİTİM BİLİMLER ANABİLİM DALI
EĞİTİM YÖNETİMİ VE DENETİMİ BİLİM DALI

ÜSTÜN VE ÖZEL YETENEKLİ ÖĞRENCİLERİN EĞİTİMİNDE
MODEL OLAN
BEYAZIT FORD OTOSAN İLKÖĞRETİM OKULU
ÜZERİNE BİR ARAŞTIRMA

YÜKSEK LİSANS TEZİ

Murat Küçüköğlü

İstanbul

Eylül, 2014

T.C.
İSTANBUL SABAHATTİN ZAİM ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ
EĞİTİM BİLİMLER ANABİLİM DALI
EĞİTİM YÖNETİMİ VE DENETİMİ BİLİM DALI

ÜSTÜN VE ÖZEL YETENEKLİ ÖĞRENCİLERİN EĞİTİMİNDE
MODEL OLAN
BEYAZIT FORD OTOSAN İLKÖĞRETİM OKULU
ÜZERİNE BİR ARAŞTIRMA

YÜKSEK LİSANS TEZİ

Murat Küçüköğlü

Danışman: Prof. Dr. Hikmet Savcı

İstanbul

Eylül, 2014

KISALTMALAR

BİLSEM	: Bilim ve Sanat Merkezi
HAYEF	: Hasan Ali Yücel Eğitim Fakültesi
MEB	: Milli Eğitim Bakanlığı
BFO	: Beyazıt Ford Otosan İlköğretim Okulu
TBMM	: Türkiye Büyük Millet Meclisi
TÜİK	: Türkiye İstatistik Kurumu
SPSS	: Statistical Package for Social Sciences
TDK	: Türk Dil Kurumu
GZFT	: Güçlü yönler, Zayıf yönler, Fırsatlar, Tehditler
SWOT	: Strengths, Weaknesses, Opportunities, Threats

JÜRİ ÜYELERİNİN İMZA SAYFASI

Sosyal Bilimler Enstitüsü Müdürlüğüne,

Bu çalışma jürimiz tarafından Sosyal Bilimler Anabilim Dalında YÜKSEK LİSANS
TEZİ ÇALIŞMA RAPORU olarak kabul edilmiştir.

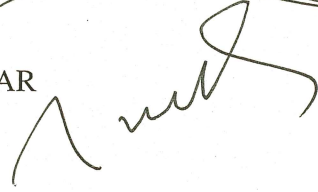
Başkan- Tez Danışmanı : Prof. Dr. Hikmet SAVCI

Üye : Doç. Dr. Süleyman DOĞAN

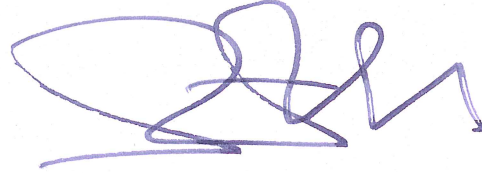
Üye : Yard. Doç. Dr. Mehmet Zeki ILGAR

Üye :

Onay

Yukarıdaki imzaların, adı geçen öğretim üyelerine ait olduğunu onaylarım.

Prof. Dr. Bülent ARI

Enstitü Müdür V.

ÖNSÖZ

Hızlı bir değişim ve gelişim yaşadığımız çağda toplumları bir adım ileriye götürecek olan güç, hiç şüphesiz ki insan gücüdür. Güçlü ve çok yönlü bir düşünce becerisine sahip bireyler, toplumlarda vizyon sahibidir. Vizyon sahibi kişiler farklı bilgi ve yetenekleri içinde barındırır ve bu meziyetlerini iyi kullanmasını bilirler. Kimi yerde liderlik becerileri ile toplumu arkasından sürükler, kimi yerde minimum kaynaklar ile maksimum sonuçlar elde eder.

Ülkeler, toplumun gelecek ihtiyaçları doğrultusunda eğitim programları geliştirirler. İnsan kaynağının eğitilmiş ve nitelikli olması, ülkenin sahip olduğu diğer kaynakların da verimli ve etkin kullanılmasına neden olur. Üstün yetenekli bireyler liderlik özellikleri, kararlılıkları, hızlı ve çok yönlü düşünme yetenekleri ile toplumlara yön veren, gelişim ve değişimi hızlandıran bireylerdir. Bu programlarda yapılacak küçük hatalar bile, ileride telafisi imkânsız sonuçlar doğuracaktır. Bu sebeple ülkemizde gerek normal gerekse üstün yeteneklilerin eğitimi hata affetmeyecek kadar hassas bir konudur.

Projenin ilk gününden itibaren bana üstün ve özel yetenekli öğrencileri her yönüyle tanıtan, farklılaştırılmış eğitim programlarında bilgilendiren Prof. Dr. Ümit Davaslıgil'e, HAYEF'de Özel Eğitim bölümündeki görevi Ümit hocadan devralan Yard. Doç. Dr. Serap Emir'e bilgi ve kaynak desteğinden ötürü teşekkürü bir borç bilirim.

Araştırmanın başında, bana olan güveni ve desteğini hiç esirgememiş olan saygıdeğer danışmanım Sayın Prof. Dr. Hikmet Savcı'ya, bu akademik çalışma esnasında beni aydınlatan, bilgi ve tecrübeleriyle bana yol gösteren hocalarım Doç. Dr. Süleyman Doğan'a, Yard. Doç. Dr. Ertuğrul Oral ve Yard. Doç. Dr. M. Zeki Ilgar'a sonsuz teşekkürlerimi sunarım.

Ayrıca çalışmanın her basamağında tecrübesiyle bana yol gösteren ve kendi akademik çalışmalarından zaman ayırıp analizlerin yapılmasında desteğini esirgememiş olan arkadaşım Nesibe Nur Alhan'a ve değerli paylaşımlarından ötürü Dr. Nüket Afat'a ne kadar teşekkür etsem azdır.

Bu çalışmayı kurumda eğitim gören ikiz kızlarım Ceren İlayda ve İrem Tuana'ya, proje boyunca eğitim almış tüm öğrencilerimize ithaf ediyorum.

Bu çalışmanın başta meslektaşlarım, ilgililer ve akademisyenler için küçük de olsa bir katkı sağlamasını diliyorum.

İstanbul, 2014

Murat KüçüKOğLU

ÖZET

ÜSTÜN VE ÖZEL YETENEKLİ ÖĞRENCİLERİN EĞİTİMİNDE MODEL OLAN BEYAZIT FORD OTOSAN İLKÖĞRETİM OKULU ÜZERİNE BİR ARAŞTIRMA

KÜÇÜKOĞLU, Murat

Yüksek Lisans Tezi, Eğitim Yönetimi ve Denetimi Bilim Dalı

Tez Danışmanı: Prof.Dr. Hikmet SAVCI

Eylül 2014, 97 + xvi sayfa

Üstün zekâlı çocukların eğitimi Türkiye’de ilk olarak Osmanlı İmparatorluğu döneminde başlamış ve günümüze kadar devam etmiştir. Sultan II. Murat tarafından başlatılan Enderun mektepleri, Fatih Sultan Mehmet tarafından yeniden örgütlenerek devlet yöneticisi yetiştirecek üstün bir eğitim kurumu haline getirilmiştir. Osmanlı Devleti’nde medrese dışında en önemli resmi eğitim kurumu Enderun mektebi olmuştur. Böyle bir kurumun varlığının asıl nedeni üstün zekâ ve yetenekli bireyleri yetiştirmek, toplumu idare edecek sağlam yönetici kadroları ve devlet adamları yetiştirmektir. Cumhuriyet tarihimize baktığımızda Osmanlıdan gelen bu muazzam yapılanma uzun bir duraksama döneminden sonra ivmeyi yeniden 1964 yılında Ankara’da açılan ilk Fen Lisesi ile başlayıp, BİLSEM’ler ile üstün yetenekli çocukların eğitiminin tekrar önem kazandığı görülmektedir.

Bu araştırmada; Türkiye’de üstün yetenekli öğrencilere yönelik özel eğitim imkânı sunan İstanbul ili, Fatih ilçesinde ilköğretim düzeyindeki tek resmi devlet okul olan Beyazıt Ford Otosan İlköğretim Okulu üzerinedir. Okulda öğrencilerin bilişsel, duyuşsal ve sosyal gereksinimlerini karşılamak üzere zenginleştirilmiş bir program uygulanmaktadır. Proje çerçevesinde, her yıl iki sınıf oluşturulup, 12 üstün yetenekli, 12 normal zekâ düzeyinde toplam 24 öğrenci alınmaktadır. Okulda yürütülen projenin amacı, üstün yetenekli öğrencileri, normal zekâ bölümü sınırları içinde olan yaşlılarından tamamen soyutlamadan, onların eğitsel ihtiyaçlarını karşılayacak farklılaştırılmış bir program uygulanmaktadır.

Araştırmada 2012-2013 eğitim öğretim yılı içinde, normal ve üstün olmak üzere 1. ve 2. kademedede yer alan öğrenciler, bunların velileri ile okulda görev yapan öğretmenleri kapsamaktadır. Araştırma kapsamında 288 öğrenci, 206 veli ve 33

öğretmen ile tarama yöntemine dayalı, eğitim öğretim faaliyetleri ve okul hakkındaki görüş ve beklentilerine yönelik bir çalışma yapılmış, bu görüş ve beklentiler arasında anlamlı düzeyde fark olup olmadığı araştırılmıştır.

Araştırma sonucunda; veli ve öğrenciler arasında okul yönetimi, okulun fiziki ortamı, sosyal, kültürel ve sportif faaliyetler ile öğretmenlerden beklentiler arasında anlamlı farklılıklar bulunmuştur. Birinci ve ikinci kademe velileri kıyaslanmasında eğitim- öğretim faaliyetleri, okul yönetimi, sosyal, kültürel ve sportif faaliyetler ile velilerin öğretmen ve öğrencilerden beklentileri, birinci kademe velileri lehine anlamlı farklılık göstermiştir. Öğrencilerin bulundukları kademeye göre okul ile ilgili görüşlerinde altı alt boyuttan velilerden beklentiler hariç diğer beş alt boyut arasında anlamlı farklılık bulunmuştur. Öğrenci ve veliler özelliklerine göre (üstün yetenekli-normal) kıyaslandığında ise okul ile ilgili görüş ve beklentilerin hiçbir alt boyutunda anlamlı fark bulunmamıştır.

Anahtar Kelimeler: *Beyazıt Ford Otosan İlkokulu, Zeka, Üstün Yetenek, Veli, Öğretmen, Öğrenci Görüş ve Beklentileri*

ABSTRACT

A RESEARCH ON THE EDUCATION MODEL OF HIGHLY INTELLENT AND GIFTED STUDENTS AT BEYAZIT FORD OTOSAN PRIMARY SCHOOL

KUCUKOGLU, Murat

Master's Thesis, Department of Educational Administration and Supervision

Thesis Advisor: Prof.Dr. Hikmet SAVCI

September, 2014, 97 + xvi page

The concept of educating highly intelligent and gifted children in Turkey arised in the period of Ottoman Empire and continued up until now. Enderun schools which have been founded by Sultan II. Murat, organized by Fatih Sultan Mehmet on his time and transformed into a superior school for raising government administrators. Enderun schools was the official schools of Ottoman Empire along with the madrasahs. The aim of institutioalising enderun schools was educating highly intelligent and gifted children and to raise sound administrator staff and government officials which can administer the society. After a long haul, republic era gets its tremendous momentum in education, with the first science high school founded in Ankara in 1964. With BİLSEM educating highly intelligent and gifted children regain its importance again as it is in the Ottoman Empire era.

This research examines Beyazıt Ford Otosan Elementary School, a school for highly intelligent and gifted children located in İstanbul, Fatih which is the first and the only official governmental school for highly intelligent and gifted children at elementary level.

An intuitive program applied at school to meet the cognitive, sensual and social needs of the children. According to the project every year 2 classes formed up with 12 highly intelligent and gifted and 12 regular, total 24 students. The aim of the project handled in the school is, create a regular environment for the highly intelligent and gifted students by combining them with the other students and met their special educational needs without isolating them from their peers.

This study has been done with the students, parents and instructors of 2012-2013 academic year 1st and 2nd level students.

With the study 288 students, 206 parents and 33 instructors questioned for their opinions about the expectations and ideas for the school. Their answers studied to determine if there is a meaningful difference between them.

With the study, I found out that both students and their parents have different expectations from school administration, about physical environment of school and also about social, cultural and sports activities that held out at school. Furthermore there are significant differences found out about expectations from the instructors. With a comparison of 1st and 2nd level parents on education activities and events, school administration, social, cultural and sports activities plus about expectations from the instructors, I found a remarkable difference in favor of 1st level parents. According to the levels of the students about the ideas on school there are differences found out on the 5 lower dimensions. According to the type of the students (highly gifted students-normal students) there are no significant differences found out about the ideas and expectations from the school on any lower dimensions.

Key words: *Beyazıt Ford Otosan Elementary School, Intelligence, Highly gifted, Parents, Instructor, Students ideas and expectations.*

İÇİNDEKİLER

KISALTMALAR.....	iii
JÜRİ ÜYELERİNİN İMZA SAYFASI.....	iv
ÖNSÖZ	v
ÖZET	vii
ABSTRACT.....	ix
İÇİNDEKİLER	xi
TABLolar LİSTESİ.....	xiv
ŞEKİLLER LİSTESİ	xvi

BÖLÜM I

GİRİŞ	1
1.1. Problem	1
1.2. Araştırmanın Amaç	2
1.3. Alt Problemler.....	2
1.4. Araştırmanın Önemi.....	3
1.5. Varsayımlar.....	3
1.6. Sınırlılıklar	4
1.7. Tanımlar	4
1.8. İlgili Araştırmalar.....	4

BÖLÜM II

KURAMSAL ÇERÇEVE VE İLGİLİ ARAŞTIRMALAR	8
2.1. Sosyal Bir Kurum Olarak Okul.....	8
2.1.1. Etkili Okulun Özellikleri	9
2.1.2. Beyazıt Ford Otosan İlköğretim Okulu	12
2.1.2.1. Okulun Tarihçesi.....	13
2.1.2.2. Okulun Proje Kapsamına Alınması	20
2.1.2.3. Okul Binasının Yenilenmesi	20
2.1.2.4. Okul İle İlgili TBMM Raporu.....	22
2.1.2.5. Okulda Projenin Sonlandırılması	25
2.2. Eğitimin Önemi.....	26
2.2.1. Çocuk ve Eğitim	28

2.2.2. Üstün Zekâlı -Yetenekli Çocuklar.....	29
2.2.3. Üstün Yetenekli Çocukların Özellikleri	30
2.2.4. Üstün Yetenekli Çocukların Eğitimi	32
2.3. Eğitim-Öğretim Sisteminde Öğretmenin Yeri ve Önemi	35
2.3.1. Eğitim- Öğretimde Öğretmenin Yeri ve Önemi.....	35
2.3.2. Üstün Yeteneklilerin Eğitiminde Öğretmenin Yeri ve Önemi.....	36
2.4. Eğitimde Ailenin Önemi	39
2.4.1. Üstün Yetenekli Öğrenci Velilerinin Yaşadıkları Sorunlar	39
2.4.2. Veli-Okul-Öğretmen İlişkisi.....	41

BÖLÜM III

YÖNTEM	43
3.1. Araştırmanın Modeli	43
3.2. Evren ve Örneklem	43
3.3. Veri Toplama Teknikleri.....	44
3.4. Verilerin Toplanması	46
3.4. Verilerin Çözümlemesi ve Yorumlanması.....	46

BÖLÜM IV

BULGULAR VE YORUMLAR	48
4.1. Araştırmaya Katılan Öğrencilerin Bulundukları Kademeye Ait Bulgu ve Yorumlar.....	48
4.2. Araştırmaya Katılan Öğrencilerin Özellikleri Bakımından Bulgu ve Yorumlar.....	52
4.3. Öğretmenlere Ait Bulgu ve Yorumlar	55
4.4. Velilerin Öğrenim Durumları Dağılımına Ait Bulgu ve Yorumlar	57
4.5. Velilerin Kademeye Göre Dağılımına Ait Bulgu ve Yorumlar	59
4.6. Velilerin Sahip Oldukları Çocukların Dağılımına Ait Bulgu ve Yorumlar	63
4.7. Araştırmaya Katılan Öğrenci-Velilerin Dağılımına Ait Bulgu ve Yorumlar .	65

BÖLÜM V

SONUÇ-TARTIŞMA VE ÖNERİLER	69
5.1. Sonuç-Tartışma	69
5.1.1. Araştırmaya Katılan Öğrencilerin Bulundukları Kademeye İlişkin Sonuçlar	69
5.1.2. Velilerin Öğrenim Durumlarına İlişkin Sonuçlar	71
5.1.3. Velilerin Kademeye Göre Dağılımına İlişkin Sonuçlar	72
5.1.4. Araştırmaya Katılan Öğrenci-Velilerin Dağılımına İlişkin Sonuçlar...	73
5.2. Öneriler	75
 KAYNAKÇA.....	 78
EKLER.....	85
ÖZGEÇMİŞ	96

TABLÖLAR LİSTESİ

Tablo 1.	<i>Araştırmaya Katılan Katılımcıların Özellikleri</i>	44
Tablo 2.	<i>Anketin Alt Bölümleri ve Bu Bölümlere Ait Soru Numaraları</i>	45
Tablo 3.	<i>Araştırmaya Katılan Öğrencilerin Bulundukları Kademeye Göre Dağılımları</i>	48
Tablo 3.1.	<i>Öğrencilerin Eğitim ve Öğretim Etkinlikleriyle İlgili Görüşleri</i>	49
Tablo 3.2.	<i>Öğrencilerin Okul Yönetimi ile İlgili Görüşleri</i>	49
Tablo 3.3.	<i>Öğrencilerin Okulun Fiziki Ortamı ile İlgili Görüşleri</i>	50
Tablo 3.4.	<i>Öğrencilerin Sosyal, Kültürel ve Sportif Faaliyetlerle İlgili Görüşleri ..</i>	50
Tablo 3.5.	<i>Öğrencilerin Öğretmenlerden Beklentileri</i>	51
Tablo 3.6.	<i>Öğrencilerin Velilerden Beklentileri</i>	51
Tablo 4.	<i>Araştırmaya Katılan Öğrencilerin Özellikleri</i>	52
Tablo 4.1.	<i>Öğrencilerin Eğitim ve Öğretim Etkinlikleriyle İlgili Görüşleri</i>	52
Tablo 4.2.	<i>Öğrencilerin Okul Yönetimi ile İlgili Görüşleri</i>	53
Tablo 4.3.	<i>Öğrencilerin Okulun Fiziki Ortamı ile İlgili Görüşleri</i>	53
Tablo 4.4.	<i>Öğrencilerin Sosyal, Kültürel ve Sportif Faaliyetlerle İlgili Görüşleri ..</i>	54
Tablo 4.5.	<i>Öğrencilerin Öğretmenlerden Beklentileri</i>	54
Tablo 4.6.	<i>Öğrencilerin Velilerden Beklentileri</i>	55
Tablo 5.	<i>Öğretmenlerin Cinsiyete Göre Dağılımı</i>	55
Tablo 6.	<i>Öğretmenlerin Çalışma Yıllarına Göre Dağılımı</i>	56
Tablo 7.	<i>Velilerin Cinsiyete Göre Dağılımı</i>	56
Tablo 8.	<i>Velilerin Öğrenim Durumlarına Göre Dağılımı</i>	57
Tablo 8.1.	<i>Velilerin Eğitim Öğretim Etkinlikleriyle İlgili Görüşleri</i>	
	<i>a. İlkokul-Ortaokul Mezunu Veliler</i>	57
	<i>b. Lise-Üniversite Mezunu Veliler</i>	58
Tablo 8.2.	<i>Velilerin Öğretmenlerden Beklentileri</i>	
	<i>a. İlkokul-Ortaokul Mezunu Veliler</i>	58
	<i>b. Lise-Üniversite Mezunu Veliler</i>	59
Tablo 9.	<i>Velilerin Kademeye Göre Dağılımı</i>	59
Tablo 9.1.	<i>Velilerin Eğitim Öğretim Etkinlikleriyle İlgili Görüşleri</i>	60
Tablo 9.2.	<i>Velilerin Okul Yönetimi ile İlgili Görüşleri</i>	60
Tablo 9.3.	<i>Velilerin Okulun Fiziki Ortamı İle Görüşleri</i>	61

Tablo 9.4.	<i>Velilerin Sosyal, Kültürel ve Sportif Faaliyetlerle İlgili Görüşleri</i>	61
Tablo 9.5.	<i>Velilerin Öğretmenlerden Beklentileri.....</i>	62
Tablo 9.6.	<i>Velilerin Öğrencilerden Beklentileri.....</i>	62
Tablo 10.	<i>Velilerin Sahip Oldukları Çocuklar Açısından Dağılımı</i>	63
Tablo 10.1.	<i>Velilerin Özelliklerine Göre Eğitim-Öğretim Faaliyetlerine İlişkin Görüşleri</i>	63
Tablo 10.2.	<i>Velilerin Özelliklerine Göre Okul Yönetimi ile İlgili Görüşleri</i>	64
Tablo 10.3.	<i>Velilerin Özelliklerine Göre Okulun Fiziki Ortamı ile İlgili Görüşleri..</i>	64
Tablo 10.4.	<i>Velilerin Özelliklerine Göre Sosyal, Kültürel ve Sportif Faaliyetlerle İlgili Görüşleri</i>	64
Tablo 10.5.	<i>Veli Özelliklerine Göre Öğretmenlerden Beklentiler</i>	65
Tablo 10.6.	<i>Veli Özelliklerine Göre Öğrencilerden Beklentiler</i>	65
Tablo 11.	<i>Araştırmaya Katılan Öğrenci Velilerin Dağılımı</i>	65
Tablo 11.1.	<i>Öğrenci ve Velilerin Okuldaki Eğitim-Öğretim Faaliyetlerine İlişkin Görüşleri</i>	66
Tablo 11.2.	<i>Öğrenci ve Velilerin Okul Yönetimine İlişkin Görüşleri.....</i>	66
Tablo 11.3.	<i>Öğrenci ve Velilerin Okulun Fiziki Ortamına İlişkin Görüşleri.....</i>	66
Tablo 11.4.	<i>Öğrenci ve Velilerin Sosyal, Kültürel ve Sportif Faaliyetlerle İlgili Görüşleri</i>	67
Tablo 11.5.	<i>Öğrenci ve Velilerin Öğretmenlerden Beklentileri</i>	67
Tablo 11.6.	<i>Öğrenci ve Velilerin Birbirlerinden Beklentileri</i>	67
Tablo 12.	<i>Öğrenci ve Velilerin okuldaki Eğitim-Öğretim Faaliyetlerine İlişkin Görüşleri</i>	68

RESİMLER LİSTESİ

Resim 1. <i>Bayazıt Sıbyan Mektebi Hoca ve Talebeleri</i>	15
Resim 2. <i>Bayezıt İlkokulu Hoca ve Öğrencileri 1</i>	15
Resim 3. <i>Bayezıt İlkokulu Hoca ve Öğrencileri 2</i>	16
Resim 4. <i>Kaptan-ı Derya İbrahim Paşa Mektebi</i>	18
Resim 5. <i>Bölgenin Kuş Bakışı Görüntüsü.</i>	18
Resim 6. <i>Koç Vakfı Tarafından Yapılan Yeni Okul Binası İnşaatı.</i>	21
Resim 7. <i>Koç Vakfı Tarafından Yapılmış Yeni Okul Binası.</i>	21

BÖLÜM I

GİRİŞ

“Tarih, düş görenlerin mülküdür. Dünyayı düşler değiştirir. Bahse girerim ki, bugün dünya tarihini şekillendirmekte olan bütün insanların gençken büyük düşleri olmuştur. Kişiliği yapan, düşlerdir. Seyir halindeki geminin dümenidir düş. Küçük ve gözden ırak görünebilir, fakat geminin rotasını o belirler. Düşsüz hayat, dümensiz gemi gibidir” (Kim Woo-Choong). Bu çalışma ile çağdaş ve demokratik toplumlarda, belki de geleceğin liderlerini yetiştirecek olan eğitim kurumlarında, okul, aile ve eğitimcilerin, öğrenciler üzerindeki etkisi, bunların birbiri ile olan ilişkileri ve görüşleri hakkındaki sonuçları ortaya koymak için yapılmıştır.

1.1. Problem

Çağımızda yaşadığımız hızlı toplumsal ve teknolojik değişme ve gelişmeler, okulları, sürekli gelişme yolunda çevresiyle bütünleşen, değişim ve yenileşmeye açık dinamik örgütler olmaları yolunda zorlamaya başlamıştır. Eğitim gibi önemli bir işlevi bulunan okullar, toplumsal ihtiyaç ve beklentileri karşılamının yanında, toplumsal beklentileri yükseltebilmek için, toplumla bütünleşmek, toplumun yardım ve desteğini almak zorundadır.(Özmen ve Harktı, 2005,162). Kurumlar için gelişime ve değişime ayak uydurabilmenin en temel kriterlerinden biri de budur.

Toplumda okulun rolü ve önemi, ailenin ve çocuğun eğitim sistemindeki yeri ve önemi, günümüzde klasik öğretim anlayışının yerini, öğrenmeyi öğretme anlayışına bırakışı, öğretmenlerin görevleri ile ilgili kuramsal çerçeve çizilmeye çalışılmıştır. Çalışmanın uygulama bölümünde de, öğretmenlerin, öğrencilerin ve velilerin okulla ilgili görüş ve beklentileri belirlenerek elde edilen bulgulardan okulla ilgili, öğretmen, öğrenci ve velilerin görüş ve beklentileri arasında anlamlı bir fark olup olmadığı belirlenmeye çalışılmıştır.

Üstün yetenekli öğrencilerin ilköğretim düzeyinde eğitim aldığı tek devlet kurumu olan; Beyazıt Ford Otosan İlköğretim Okulu öğrencileri, velileri ve öğretmenlerin okulla ilgili görüş ve beklentileri nelerdir? Bu görüş ve beklentiler arasında fark var mıdır?

1.2. Araştırmanın Amacı

Bu araştırmada amaç, Beyazıt Ford Otosan İlköğretim Okulu öğrencilerinin, velilerin ve öğretmenlerin okulla ilgili görüş ve beklentilerini altta yer alan başlıklar altında incelemek ve bunlara ilişkin görüş ve beklentilerini belirlemektir.

- Eğitim Öğretim Etkinlikleri
 - Okul Yönetimi,
 - Okulun Fiziki Ortamı,
 - Okuldaki Sosyal, Kültürel ve Sportif Faaliyetler
1. Öğretmenlerin Öğrencilerden ve Velilerden Beklentileri,
 2. Velilerin Öğretmenlerden ve Öğrencilerden Beklentileri
 3. Öğrencilerin Öğretmen ve Velilerden Beklentileri

1.3. Alt Problemler

Problemin genel çerçevesi içinde daha ayrıntılı bir biçimde aşağıdaki sorulara cevap aranmıştır:

1. Öğrencilerin bazı değişkenler (Üstün-normal ve bulundukları kademe) açısından anketin altı alt boyutuna dair görüş ve beklentileri nelerdir?
2. Velilerin bazı değişkenler (Üstün-normal ve bulundukları kademe) açısından anketin altı alt boyutuna dair görüş ve beklentileri nelerdir?
3. Öğrenci ve veliler arasında anketin altı alt boyutu için görüş ve beklenti farkı var mıdır?

1.4. Araştırmanın Önemi

Türkiye’de üstün yetenekli öğrencilere yönelik özel eğitim imkânı sunan İstanbul ili, Fatih ilçesinde ilköğretim düzeyindeki tek resmi okuludur. Öğrencilerin bilişsel, duyuşsal ve sosyal gereksinmelerini karşılamak üzere zenginleştirilmiş bir program uygulanmaktadır. Proje çerçevesinde, her yıl iki sınıf oluşturulmaktadır. Oluşturulan sınıflara, 12 üstün yetenekli, 12 normal zekâ düzeyinde toplam 24 öğrenci alınmaktadır. Okulda yürütülen projenin amacı, üstün yetenekli öğrencileri, normal zekâ bölümü sınırları içinde olan yaşlılarından tamamen soyutlamadan, onların eğitsel ihtiyaçlarını karşılayacak farklılaştırılmış bir program geliştirilmesi üzerinde yoğunlaşmaktadır (Bakioğlu ve Levent, 2013). Bir devlet okulunda benzeri görülmemiş bu proje çalışması esnasında tüm paydaşların (öğretmen, öğrenci, veli) okulla ilgili görüş ve beklentilerinin tespit edildiği çalışmalar çok yoktur.

Üstün yetenekli çocuklar, normal çocuklardan farklı gelişim ve öğrenme özelliklerine sahiptirler. Öğrencilerin sahip oldukları bu farklı özellikler, eğitimlerinde farklı ortam ve düzenlemeler gerektirmektedir. Bu bağlamda öğrencilerin eğitim aldığı okullardan eğitimcilere, velilerden idarecilere üstün yetenekli öğrencilerin özellikleri doğrultusunda yaklaşım sergilemeleri, okulun fiziki durumunu bu göre düzenlemeleri sürecin etkili ve verimli olmasına hizmet edecektir.

11 yıllık proje süresince okulda olumlu olumsuz birçok olay yaşanmıştır. Bu olumsuzlukların temellini nelerin oluşturduğu, beklentilerin ışında ortaya koyarak bundan sonra yapılacak benzer çalışmalara ışık tutulmaya çalışılmıştır. Böyle bir çalışmanın yapılmamış olması bu alanda bir eksiklik olarak görülmüş ve bu çalışmanın yapılmasına zemin oluşturmuştur.

1.5. Varsayımlar

1. Araştırmaya katılan öğrencilerin, velilerin ve öğretmenlerin anket sorularını içtenlikle cevaplandırırları varsayılmıştır.
2. Araştırmacı üstün ve özel yetenekli öğrenciler konusunda yeterince eğitilmiştir.

1.6. Sınırlılıklar

1. Araştırmanın literatür taraması kısmı, elde edilen kaynaklar ile sınırlıdır.
2. Araştırmanın verileri, 2012-2013 eğitim-öğretim yılında İstanbul ili, Fatih ilçesinde bulunan Beyazıt Ford Otosan İlköğretim Okulu öğrenci, veli ve öğretmenleri ile sınırlandırılmıştır.
3. Araştırma 2012-2013 eğitim-öğretim döneminde okulda bulunan 288 öğrenci, 206 veli ve 33 öğretmen ile sınırlandırılmıştır.

1.7. Tanımlar

Beyazıt Ford Otosan İlköğretim Okulu: Türkiye’de üstün yetenekli öğrencilere yönelik özel eğitim imkânı sunan İstanbul ili, Fatih ilçesinde ilköğretim düzeyindeki tek resmi okuludur. Öğrencilerin bilişsel, duyuşsal ve sosyal gereksinmelerini karşılamak üzere zenginleştirilmiş bir program uygulanmaktadır. Proje çerçevesinde, her yıl iki sınıf oluşturulmaktadır. Oluşturulan sınıflara, 12 üstün yetenekli, 12 normal zekâ düzeyinde toplam 24 öğrenci alınmaktadır. (Bakioğlu ve Levent, 2013)

Üstün Yetenekli Birey: Genel ve/veya özel yetenekleri açısından, yaşıtlarına göre yüksek düzeyde performans gösterdiği, konunun uzmanları tarafından belirlenmiş kişilerdir. Yeteneklerini geliştirmede, normal eğitim programlarının yetersiz kaldığı, kendi ilgi ve yetenekleri doğrultusunda farklılaştırılmış programlara ihtiyaç duyan gruptur (MEB, 1994).

Model: TDK sözlüğüne göre: “Bir özelliği olan nesne veya kişi.” , “Örnek olmaya değer kimse veya şey.” olarak açıklanmıştır.

1.8. İlgili Araştırmalar

Türkiye’de üstün yetenekliler ile ilgili çalışmalar ancak geçtiğimiz son yıllar içerisinde yeni yeni artmaya başlamıştır. Literatür taraması yapıldığında bu konu hakkında araştırma yapanların sayısının kısıtlı olduğunu görüyoruz. Bu bölümde üstün yeteneklilerin eğitimi ile ilgili ulaşılan araştırmalara yer verilmiştir.

Çağlar (2004), “Üstün Zekâlı Çocukların Seçimi” çalışmasında zeka ölçümlerinin güvenilir olması için öncelikle ülkemiz şartlarına göre testler, envanterler ve teknikler geliştirmek ve ülkemiz şartlarına göre ayarlanmasının yapılması yanında bu araçları uygun şekilde kullanabilecek ve yorumlayabilecek uzman personele de gereksinim olduğunu vurgulamıştır.

Demir (2000), “Öğrenci Velilerinin Beklentileri Açısından Özel ve Resmi İlköğretim Okullarının Karşılaştırılması (Niğde il örneği)” çalışmasında; araştırmanın bulgularına göre, veliler çocuklarının okulunu bir öğretim yılında birkaç kez (2-3) ziyaret etmektedirler. Velilerin okulu ziyaret sıklığı cinsiyete göre farklılık göstermezken yerleşim yerlerine, gelir düzeylerine ve okul türüne göre farklılık göstermektedir. Veliler okulu ziyaret ettiklerinde çocuğun öğretmeni ile çocuğun başarısı hakkında görüşmektedir. Velilerin, okullardan eğitim sürecine ilişkin beklentileri, öğretmen yeterlikleri konusunda daha fazla görünmektedir. Bu beklentiler cinsiyete, yaşa, mesleğe göre farklılık göstermezken öğrenim durumu, gelir düzeyi ve okul türüne göre farklılık göstermektedir. Okul türüne göre farklılığın özel okul velileri lehine, okulun fiziki yapısı ve birimleri konusunda olduğu söylendiği sonucuna ulaşılmıştır. Bu araştırma ise sadece resmi ilköğretim okullarında yapıldı ve sadece velilerin değil aynı zamanda öğrenci ve öğretmenlerin de görüş ve beklentileri incelenmeye çalışılmıştır.

Dönmez (2006), “İlköğretim Kademesindeki Öğrenci Velilerinin Okuldan Beklentileri İle İlgili Görüşleri” isimli yüksek lisans tez çalışmasında velilerin sadece okulun güvenlik hizmetlerinden ortalamanın üzerinde memnuniyeti olduğunu, öğrenci servisleri, okuldaki hizmetlilerin verdikleri hizmetler, yönlendirme eğitimi, okula yapılan bağışlar, okulda verilen kurslar, sosyal etkinlikler, öğrencilerin eğitimi, verilen derslerin içeriğinin yeterliliği, rehberlik hizmetleri ve okulla iletişimde orta düzeyde memnuniyeti olduğu, velilerin okul yönetiminin tavırlarından, öğretmenlerin yaklaşımında, aynı öğretmenle beş sınıf okumada, parasız kitap dağıtımında, saygılı öğrenci yetiştirilmesinde, derslerde testlere ağırlık verilmesi ve öğrenci başarısının bu testlere göre değerlendirilmesinde velilerin memnuniyetsizliği sonuçlarına ulaşılmıştır.

Ercan(2004), “Üstün Yetenekli Öğrencilerin Eğitimi İçin Temel Prensipler ve Kullanılan Teknikler “ çalışmasının sonucunda ülkemize üstün yetenekli çocukların eğitimi için dünyadaki çeşitli yöntem ve tekniklerin sentezlenmenin ve daha da geliştirmenin yanı sıra kendi kültür ve eğitim sistemimize uyumlu, fakat evrensel özellikler taşıyan özgün ve orijinal yöntemlerin üretilerek kullanılması gerekliliği dile getirilmiştir.

Karakuş (2009), yaptığı çalışmada, üstün yetenekli çocukların anne babaların karşılaştıkları güçlükleri ortaya çıkarmaya çalışmıştır. Araştırmasını, çocukları 2008-2009 öğretim yılında Adana Bilim ve Sanat Merkezi’ne devam eden 97 veli üzerinde yapmıştır. Karakuş bu çalışmasında; velilerin üstün yetenekli bir çocuğa sahip olmakla ilgili olarak karşılaştıkları güçlükleri, Adana Bilim ve Sanat Merkezi hakkındaki görüşlerini ve çocuğun merkeze devamı ile ilgili karşılaştıkları güçlükleri, bu konulardaki beklenti ve çözüm önerilerini belirlemeye çalışmıştır. Araştırma sonucunda üstün yetenekli çocuğa sahip anne babaların çocuklarının soruları, kişilik özellikleri, iletişim becerileri, örgün eğitimleri, eğitsel çalışma alışkanlıkları gibi konularda güçlükler yaşadıkları saptanmıştır.

Metin ve Dağlıoğlu (2004), “Üstün Yetenekli Çocukların Eğitiminde Öğretmen Rolü” çalışmasının sonucunda üstün yetenekli çocukların sahip oldukları ilgiler, öğrenme hızı ve derinliği bakımından diğer çocuklardan farklı olduğu bu noktada sınıf ortamında program planlama, uygulama ve değerlendirmede bazı önlemler alınması gerektiği ve üstün yeteneklere öğretmenlik yapacak kişinin birtakım mesleki ve öğretmenlik davranışlarına sahip ve o donanımda olması gerektiği dile getirilmiştir.

Öcal (2009), “İlköğretim 4. ve 5. Sınıf Öğrencilerinin Ev Ödevlerine Yönelik Tutumlarının Oluşmasında Ailelerin ve Öğretmenlerin Rolü” isimli yüksek lisans tezi hazırlamıştır. Araştırma sonucunda elde edilen bulgular çerçevesinde; öğrencilerin ev ödevlerine yönelik tutumlarının olumlu yönde olduğu belirlenmiştir. Ayrıca öğrencilerin ev ödevlerine yönelik öğretmenlerin ve ailelerin “genellikle” doğru strateji izlediklerini ortaya çıkarmıştır.

Şahin (2010), 2008-2009 öğretim yılında, Kayseri’de 4. ve 5. sınıf öğrencileri, velileri ve öğretmenlerin okul hakkındaki görüş ve beklentileri konulu tez çalışması yapmıştır. Okulda bulunan öğretmenlerin, öğrencilerin ve velilerin okulla ilgili görüş ve beklentileri belirlenerek elde edilen bulgulardan okulun, öğretmen, öğrenci ve velilerin görüş ve beklentileri arasında anlamlı bir fark olup olmadığı belirlenmeye çalışmıştır.

Yıldız (2010), BİLSEM’ler üzerine yaptığı tez çalışmasında öğretmen, veli ve öğrencilerin görüşleri üzerine çalışmıştır. Bu çalışmada BİLSEM’lerin amaçlarına ileri düzeyde ulaştıklarını, velilerin BİLSEM’ler hakkında yeteri düzeyde bilgi sahibi olmadıkları tespit edilmiştir. Bu kurumdaki velilerin %25’inin öğretmenlerden oluştuğu görülmüştür. Öğrencilerin kuruma devam edebilmelerini daha sağlıklı hale getirmek için zaman çizelgelerinde bir düzenlemeye gidilmesi gerektiği, kurumun donanımlarının artırılması gerektiği, kurumda çalışan öğretmenlerin üstün yeteneklilerin eğitimi konusunda hizmet içi eğitim faaliyetlerini yetersiz gördüklerini açıklanmıştır.

BÖLÜM II

KURAMSAL ÇERÇEVE VE İLGİLİ ARAŞTIRMALAR

2.1. Sosyal Bir Kurum Olarak Okul

Eski adı mektep olan okul; öğrenci, öğretmen ve yöneticilerden oluşan eğitim topluluğu olarak da tanımlanabilir. “Okulların varoluşlarının en önemli nedenlerinden birisi de öğrencilerin eğitime duydukları gereksinimdir. 21. yy bilgi çağının yaşandığı bir yüzyıl olması nedeni ile bilgi toplumunun varlığını gerekli kılmaktadır. Bilgi toplumunun insanları, düşünce üretebilen, nedensellik bağlarını kurabilen, akıl yürütme ile bilgiye ulaşarak yeni bilgiler üretebilen ve bunları ileri eğitim seviyelerine taşıyarak iş hayatına entegre edebilen insanlar olmalıdır. Bütün bu gereksinimler bilgi toplumu ihtiyaçlarını giderebilecek niteliklere haiz insanları yetiştirebilen okulların ihtiyacını doğurmaktadır. Dolayısıyla okullar eğitim sistemimizin bütünsel olarak sistematik değişimini öngörebilecek bir kimlik içinde olmalıdır (Numanoğlu,1999, 331). Değişimin bugününü görüp yarına gidişini planlamalı ve uygulamada merkeze öğrenciyi koymalıdır.

Günümüzde, her geçen gün değişip kendini yenileyen bir teknolojinin var olduğu, onu üreten insan gücünün ve ekonomik rekabetin sürekli kızıştığı, beyin göçlerinin yaşanıp, bilginin ve beynin kıyasıya yarıştığı bir ortamda (Demirtaş, 2008, 4) okullar; insanın çevresindeki bu değişiklikleri karşılayabilmek maksadıyla, kişinin davranışlarını bu yapılanma doğrultusunda değiştirmekle ve yeni davranışlar kazandırmakla yükümlüdür. Bu nedenle bir toplumda, sosyal ve ekonomik çevrenin eğitsel ihtiyaçlarını karşılayabilen bir okul, eğitim sisteminin en iyi ögesi olarak görülebilir (Taymaz,1995,1).

Cumhuriyetin kuruluşuyla başlatılan toplumsal değişim sürecinin amacı, geleneksel toplum yapısına çağdaş bir yön vermek, çağdaş yurttaşlık bilincini kazandırmak ve toplumsal yapıyı eğitim yoluyla oluşturmak olarak düşünülmüştür.

Cumhuriyetten günümüze eğitimin değişik tür ve kademesinde; 1923 yılında 5100 okul varken, geçen süre içinde okul sayısı 9 kat artarak 2001 yılında 48,9 bine yükselmiştir. Bu resmi ve özel eğitim kurumlarında 16,1 milyon öğrenci öğrenim görmekte, 578,8 bin öğretmen görev yapmaktadır (Özsoy 2003,14).

Bu sayının TÜİK eğitim istatistiklerine bakıldığında 2013-2014 eğitim-öğretim dönemi için okul oranı 56,6 bin, öğretmen sayısı 847,8 bin ve öğrenci sayısı için yaklaşık 17,5 milyon olduğunu görmekteyiz. Bu verilerin içine özel okul ve üniversiteler dâhil edilmemiştir. Ancak aynı kaynakta şu verileri de gözlemlemek mümkündür, 2013-2014 eğitim dönemi için *ilkokul* okul sayısı 28.532, *ortaokul* okul sayısı 17.019 olarak verilmektedir. Bu bilgiler ışığında *ilkokulda* şube başına düşen öğrenci sayısı 22, öğretmen başına düşen öğrenci sayısı 19 olarak verilmiştir. Verilen değerlerin doğru olduğu bir gerçektir, ancak nüfus ve okul dağılımları bölge ve illere göre eşit olmadığından günümüzde bazı okullarda halen 45-50 kişilik öğrenci mevcutları olduğunu bilmekteyiz (Türkiye İstatistik Kurumu [TÜİK], 2014).

Çağımızda yaşadığımız hızlı toplumsal ve teknolojik değişme ve gelişmeler, okulları, sürekli gelişme yolunda çevresiyle bütünleşen, değişim ve yenileşmeye açık dinamik örgütler olmaları yolunda zorlamaya başlamıştır. Eğitim gibi önemli bir işlevi bulunan okullar, toplumsal ihtiyaç ve beklentileri karşılamanın yanında, toplumsal beklentileri yükseltebilmek için, toplumla bütünleşmek, toplumun yardım ve desteğini almak zorundadır (Özmen ve Harktı, 2005,165).

Okulun verdiği bilgiler öğrencinin bilgiyi nasıl kullanması gerektiğinin ve bilişsel bilgi düzeyini artırarak bunların nasıl işleneceğinin yanında insanların birbirleriyle iletişim kurabilmesini ve düşüncelerini ifade edebilmesini de öğretebilecek bilgiler olmalıdır (Güçlü, 2006,351).

2.1.1. Etkili Okul ve Özellikleri

Etkili okulu diğer okullardan ayıran temel özellik sadece eğitimsel amaç ve işlevleri değildir. Etkili okulun içsel nitelikleri, örgütsel düzenlemeleri ve etkililik boyutları da diğer okullardan farklıdır. Etkili okulun temel etkililik boyutlarından

birisi de etkili bir eğitim-öğretim süreci ve ortamına sahip olmasıdır. Etkili okul öğrenci merkezli bir okuldur. Öğrencinin ilgisini çeken, başarılı olabileceği eğitim alanını belirleyip, onu yönlendirerek geliştirebileceği en üst noktaya kadar geliştirebilen bir okuldur (Baştape, 2009, 77-80).

Can (2004), Etkili okulda öğretmenler, temel değerleri hedef kitle olan öğrencilere benimseterek örnek davranış seti oluşturur. İnsanla eğitim, öğretimle ilgili oluşmuş temel düşünce tutum ve davranışları yerleştirmeye, geliştirmeye ve benimsetmeye çalışır. Böylece değerlerinin farkında, bunları özümsemiş, bunu diğer toplumsal değerlerle karşılaştırarak, etkileşerek geliştirmeye çalışan kimlikli dinamik bir toplumunun oluşmasına katkılar getirir.

Okulda görevli bütün çalışanların ortak kaygısı, okulun eğitim niteliğini ve öğrenci başarısını artırmak olmalıdır. Okulun etkililiği yalnızca yöneticileri ilgilendiren bir konu olmamalıdır. Nitekim etkili eğitim, kendi başına ne okul üst yönetimi, ne de öğretmenler ile sınırlıdır. Etkili eğitim kaygısı, tüm okul çalışanlarınca paylaşılması gereken bir duygudur. Bu noktada yöneticilerin çabaları hep devrede olmalı; ilgili her konuda herkes anında haberdar edilmelidir. Kararların uygulamasına tüm çalışanların sahip çıkması, uygulama geçerliğini yükselteceği gibi, etkililik kalitesini de artırmış olacaktır. Asıl amaç, çalışanların etkili okula ilişkin olan inancının sağlanıp pekiştirilmesidir (Uluğ, 2003, 80-81). Etkili okul olmaya inanmak, etkili okul olma yolunda atılmış bir adım olacaktır.

Etkili Okulun Özellikleri

Etkili okullarla ilgili yapılan araştırmalardan hareketle etkili okullara ilişkin bazı özellikler ortaya konmaya çalışılmıştır. Bu çalışmalardan biri de Şişman'ın 1996' da otuz maddede topladığı etkili okulun özellikleridir ki bunlardan bazıları şu şekilde ifade edilebilir:

- Okul yöneticisinin güçlü öğretim liderliği.
- Okulun amaç, misyon ve eğitim felsefesinin açıkça ortaya konulması.

- Akademik başarı üzerinde yoğunlaşma ve bu konuda yüksek beklentilere sahip olma.
- Güvenli ve düzenli bir okul havası ve ortamı.
- Aile, çevre ve toplumun okula destek ve katılımı.
- Program ve etkinliklerin ortaklaşa planlanması ve amaca dönük olması.
- Okul kadrosunun mesleki yönden yenileşme ve gelişmesine yönelik etkinlikler.
- Öğrencilerin karara katılımlarına ve sorumluluk üstlenmelerine fırsat verilmesi
- Okul programının, öğrenciye temel becerilerinin kazandırılması üzerinde yoğunlaşması.
- Yönetici, öğretmen ve öğrenciler arasında işbirliğine dayalı planlama ve değerlendirme.
- Okuldaki etkinliklerde bireylerden çok grupların yarışması.
- İstikrarlı/uzun süreli beraberliğe dayalı bir öğretim kadrosu.
- Öğrencilerin bireysel gelişimlerini sağlamaya dönük program dışı etkinlikler.
- Kararlara katılma ve birlikte sorun çözme üzerinde yoğunlaşma.
- Öğrencinin öğrenme ihtiyacına göre değişebilen esnek zaman kullanımı.
- Okulda örnek davranışların ödüllendirilmesi ve pekiştirilmesi.
- Eğitimde mükemmellik ve eşitliğe aynı oranda önem verilmesi.

Bunların yanı sıra etkili okulların, açık ve belirgin amaçları üzerine odaklanmış bir misyonları vardır. Okul yöneticileri klasik anlayışın dışında, güçlü ve öğretimsel bir liderdir. Okulun tüm kademelerindeki kişiler yüksek beklentilere sahiptir. Öğrenci başarıları sürekli olarak gözlemlenir ve değerlendirilir. Öğrenmeye uygun bir okul iklimi ve ortamı mevcuttur. Okul- Aile işbirliği gelişmiştir ve temel becerilerin kazandırılmasına azami önem verir (Özdemir ve Sezgin,2002, 273).

2.1.2. Beyazıt Ford Otosan İlköğretim Okulu

İstanbul ili, Fatih İlçesi sınırları içinde 4 katlı ve 18 derslikten oluşan bir okuldur. Vezneciler İşitme Engelliler İlköğretim Okulu ile bahçesi ortak olup İstanbul Üniversitesi Beyazıt yerleşkesi sınırları içinde yer almaktadır. Okulun web sitesinde kurumun;

Misyonu:

Ailelerle ve öğretmenlerle kurulan olumlu ilişkiler yoluyla hayat boyu öğrenmeyi kendisine ilke edinmiş, topluma uyum sağlayan, potansiyelinin farkında olan ve bunu ülkesinin ve dünyanın sorunlarını çözmek için kullanan, mutlu bireyler yetiştirmektir. Tüm öğrencilerin ve öğretmenlerin üretici birer vatandaş olmasını, gelişim için risk almasını, ahlaki değerlere sahip çıkmasını, öğrencilerin liderlik vasıflarını gösterebilmesini ve geliştirebilmesini sağlamak amacıyla eğitim-öğretim sürecinde gerekli her türlü imkânı sağlamaktır.

Vizyonu:

Atatürk inkılâp ve ilkelerine ve Anayasada ifadesini bulan Atatürk milliyetçiliğine bağlı; Türk Milletinin milli, ahlaki, insani, manevi ve kültürel değerlerini benimseyen, koruyan ve geliştiren; ailesini, vatanını, milletini seven ve daima yüceltmeye çalışan, insan haklarına ve Anayasanın başlangıcındaki temel ilkelere dayanan demokratik, laik ve sosyal bir hukuk Devleti olan Türkiye Cumhuriyetine karşı görev ve sorumluluklarını bilen ve bunları davranış haline getirmiş, topluma karşı sorumluluk duyan; dengeli, yapıcı, yaratıcı ve verimli kişiler olarak öğrencileri yetiştiren bir eğitim kurumu olmaktır.

Okulda uygulanan proje çalışması ile ilgili olarak Davaslıgil ve Zeana (2004) “Aritmetik ve fen bilgisi dersleri gibi öğrenme hızının öne çıktığı derslerde, üstün zekâlı ve yetenekli öğrencilerin kendi hızlarına göre ilerlemelerine, potansiyelleri oranında daha kapsamlı ve derinleştirilmiş bir program izlemelerine fırsat yaratmak için, günün bir bölümünde normal yaşlılarından ayrı bir sınıfta destek eğitimi almalarına imkân tanınmaktadır. Geçmiş yıllarda 1. ve 2. sınıflarda matematik dersinde farklı düzeyde 3 grup oluşturulmuş ve matematik dersi saatlerinde her

öğrenci dâhil olduğu grupla birlikte bu dersi ayrı bir sınıfta işlemiştir. Hem normal hem de üstün zekâ sınırları içinde olan öğrencilerin başarılarında ilerleme veya gerileme olması halinde gruplar arasında geçişlere izin verilmektedir. Sadece birinci sınıfın güz yarıyılında daha önceden okumaya öğrenmiş olan üstün gruptaki öğrenciler Türkçe derslerinde de arasında ayrılmaktadır. İkinci dönemde sınıfın tamamı okumayı öğrenince, her dersin de birlikte okutulması söz konusudur. Ayrıca ikinci yarıyıl da her iki gruptaki birinci sınıf öğrencileri resim, müzik vb. gibi alanlarda taramaya tabi tutularak, yetenekli olanlara, kulüp faaliyeti şeklinde daha ileri düzeyde eğitim verilmesi ve müzikte çok üstün başarı gösterenler için, ek konservatuar eğitimi imkanlarının yaratılması planlanmaktadır “ şeklinde açıklarken, Bakıoğlu ve Levent (2013) okulu: “Türkiye’de üstün yetenekli öğrencilere yönelik özel eğitim imkânı sunan tek resmi okul Beyazıt Ford-Otosan İlköğretim Okulu’dur. İstanbul Üniversitesi Hasan Ali Yücel Eğitim Fakültesi tarafından yürütülen Üstün Zekâlıların Eğitimi Projesi için uygulama okulu olan Beyazıt Ford-Otosan İlköğretim Okulu’nda üstün yetenekli öğrencilerin bilişsel, duyuşsal ve sosyal gereksinimlerini karşılamak üzere zenginleştirilmiş bir program uygulanmaktadır. Proje çerçevesinde, her yıl iki sınıf oluşturulmaktadır. Oluşturulan sınıflara, 12 üstün yetenekli, 12 normal zekâ düzeyinde toplam 24 öğrenci alınmaktadır. Bu proje, üstün yetenekli öğrencileri, normal zekâ bölümü sınırları içinde olan yaşlılarından tamamen soyutlamadan, onların eğitsel ihtiyaçlarını karşılayacak farklılaştırılmış bir program geliştirilmesi üzerinde yoğunlaşmaktadır. 2012-2013 eğitim-öğretim yılı itibariyle bu okulda 183 üstün yetenekli öğrenci öğrenim görmektedir “ şeklinde açıklamışlardır. Her iki ifade de okulda uygulanan proje çalışmasının şekli ve amacını net bir şekilde aktarmaktadır.

2.1.2.1. Okulun Tarihçesi

Okulun tarihçesi ile ilgili olarak şu ifadelere yer verilmektedir:

İstanbul’un ilk yapılan okullarından olan Beyazıt Sıbyan Mektebi, Şehzadebaşı’nda açılmıştır. Bu okulun binası harap olunca, 1910 yılında tamir edilerek Beyazıt Numune Mektebi adını almıştır. Kurtuluş Savaşı’ndan sonra da ilk yapılan yine Beyazıt Okulu’dur. Eski okul binası bugün, İstanbul Üniversitesi Hasan

Âli Yücel Eğitim Fakültesi'nin ana binası olarak kullanılmaktadır. Söz konusu binanın yerinde daha önceleri Mısırlı Hidiv Mehmed Ali Hanedanı'ndan Mustafa Fazıl Paşa'nın konağı bulunuyordu. Ondan sonra burası devlete geçmiştir. O zamanın Harbiye Nazareti bu binanın arsasına ahırlar yaptırmıştır. Bu ahırlar, İstanbul'un işgali sırasında, işgal kuvvetleri tarafından da kullanılmıştır. Cumhuriyetten kısa bir süre önce, 20 Eylül 1923 tarihinde şimdiki Hasan Âli Yücel Eğitim Fakültesi binasının temeli atılmıştır. Bina kısa sürede bitirilmiş ve Beyazıt Zükür İptidai Mektebi adı ile öğretime başlamıştır. Okullara numara verilince 5. Okul ismini almıştır. 1949 tarihinde okulun ismi Beyazıt İlkokulu olarak değiştirilmiştir. 1973 yılında İstanbul Üniversitesi'ne devredilen okulun arka bahçesine İstanbul Üniversitesi tarafından 1974 yılında bir okul binası yapılmış ve bina 15 Eylül 1975'te Beyazıt İlkokulu olarak öğretime açılmıştır (www.beyazit.k12.tr).

Bu bilgiler ışığında okul hakkında birçok kaynak taranmış, tarihçesi hakkında kapsamlı bilgi edinilmeye çalışılmıştır. Bilgilerin çok kapsamlı olmaması geçmişte İstanbul'da yaşanan yangın felaketleri ile doğrudan alakalıdır. Bunun dışında Aralık 2012 tarihinde Cağaloğlu'nda bulunan 150 yıllık İstanbul İl Milli Eğitim Müdürlüğü "A blok" binası da yanmıştır. Bu yangında binada bulunan birçok kayıt ve arşiv evrakları da maalesef yok olmuştur. Bu sebeple okulun detaylı bilgileri, erişilen kaynakların içerikleri ile sınırlıdır. Şekil 1'de yer alan görsel içinde okulun adının geçtiği en eski kaynak olarak karşımıza çıkmaktadır. Şekil 2 ve Şekil 3'de yer alan görseller, şuan ki HAYEF binasının önünde çekilmiş resimleridir. Çekildiği tarihler hakkında kesin bilgiler mevcut değildir, ancak okul HAYEF binasını 1973 yılına kadar kullandığını bildiğimiz için resimlerin 1973 ve öncesine ait olduğu hakkında bilgi vermek yanlış olmaz.

Resim 1. Bayazıt Sıbyan Mektebi Hoca ve Talebeleri (Kaynak: Kara,İ., Birinci, A.)

Resim 2. Bayezit İlkokulu Hoca ve Öğrencileri 1.

HAYEF bahçesinde çekilmiş sınıf fotoğrafı (Okul mezunları arşivinden)

Resim 3. Bayezit İlkokulu Hoca ve Öğrencileri 2.

HAYEF bahçesinde çekilmiş sınıf fotoğrafı (Okul mezunları arşivinden)

Özyalvaç'ın (2010) hazırladığı “Bir Müfettiş Raporunda Erken 20. Yüzyıl İstanbul’unda Suriçi Sıbyan Mektepleri” adlı tezinde birçok mektep hakkında bilgi vermiştir. Okulun adı tam olarak geçmese de yapılan taramada bazı mektep isimleri ve bunların bulundukları yerler dikkat çekicidir. Özyalvaç'ın (2010) araştırmasında, Sur içinde 113 mektep adı geçmektedir. Bunlardan isim benzerliği ve okulların o gündeki konumları dikkate alınarak altta yer alan mektep isimlerine ulaşılmış ve listelenmiştir.

1. Beyazıt-Tavşantaşı 5 adet okul ismi geçmektedir.

- Abdullah Paşa Mektebi
- Valide Sultan Emetullah Kadın Efendi Mektebi
- Said Efendi Mektebi
- Yorgancılar Mektebi
- Said Efendi Mektebi

2. Süleymaniye’de 2 adet okul ismi geçmektedir.

- Giridi Mehmed Efendi Mektebi
- Kanuni Sultan Süleyman Mektebi

3. Vefa’da 6 adet okul ismi geçmektedir.

- R. Mehmed Recai Efendi Mektebi
- Şevki Nihal Kalfa Mektebi
- Kazasker Ataullah Efendi Mektebi
- Ebulfazıl Mehmed Efendi Mektebi
- Emin Nureddin Mektebi
- Sultan Mehmed Mektebi

Yapılan kaynak taramasında, İbrahim Paşa Camisinin hemen yanında, zamanında bir mektebin yapılmış olduğu bilgisi mevcuttur. Özyalvaç’ın 2010’da yayınlanan tezinde Beyazıt Kaptanı-ı Derya İbrahim Paşa Sıbyan Mektebinden bahsedilmemektedir. Bu mektep hakkında bilginin olmaması şu şekilde açıklanabilir. Teftişler 1912-1914 yılları arasında yapılmıştır. Beyazıt Kaptan-ı Derya İbrahim Paşa Sıbyan Mektebi bu tarihe kadar varlığını sürdürememiş ve çeşitli nedenlerden dolayı o tarihlerde kapanmış olabilir. Düşük bir ihtimal dahi olsa o yıllar arasında teftiş edilen mektepler arasında olmadığını varsayabiliriz. Taş-İstanbul adlı internet sitesinde bu mektep hakkında çok olmasa da şu bilgiler yer almaktadır.

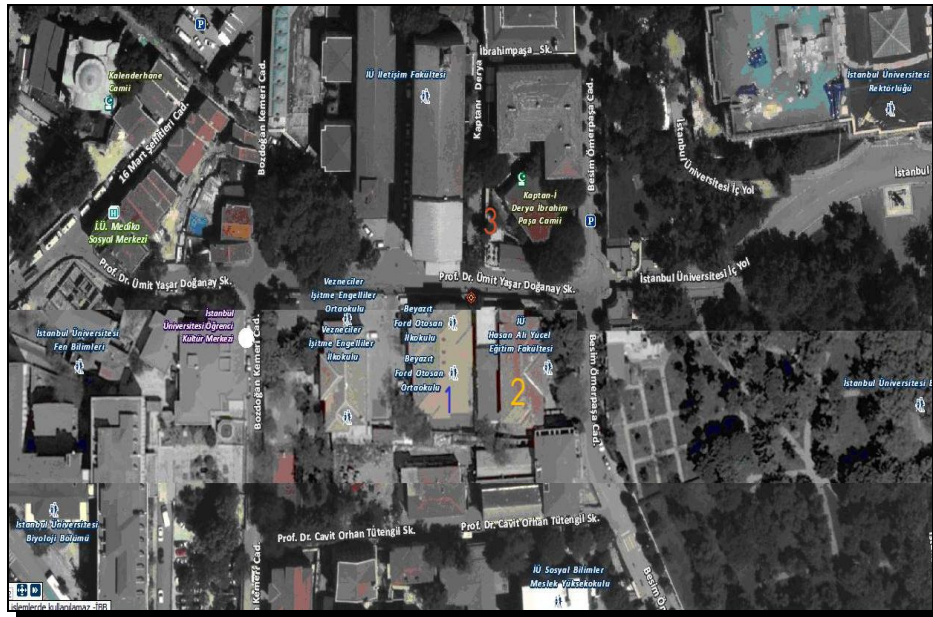
Beyazıt Kaptan-ı Derya İbrahim Paşa Sıbyan Mektebi:

Kaptan İbrahim Paşa Sıbyan Mektebi; İstanbul Suriçi Beyazıt İstanbul Üniversitesi’nin Süleymaniye girişinin karşısında bulunan sıbyan mektebini Kaptan İbrahim Paşa 1525 yılında cami, sebil, imaret ve hamamla birlikte yaptırmıştır. Kesme taş ve tuğladan kare planlı olarak yapılan sıbyan mektebi iki katlı idi. Günümüzde üst katı yıkılmış ve yalnızca alt katı kalmış, orijinalliği de büyük ölçüde değişime uğramıştır (tas-istanbul.com).

Resim 4. *Beyazıt Kaptan-ı Derya İbrahim Paşa Mektebi* ((<http://www.tas-istanbul.com>)).

Adı geçen mektep şu anki okul binasının tam karşısında yer almaktadır. Günümüzde altı bir kırtasiye (fotokopi) üstü ise bir kafeterya olarak kullanılmaktadır. Okula çok yakın olması nedeni ile diğer mektep isimleri gözarde edilmeden bu mektebin eski “Beyazıt Sıbyan Mektebi” olabileceği düşünülmektedir.

Resim 5. *Bölgenin Kuş Bakışı Görüntüsü* (Kaynak: (<http://sehirrehberi.ibb.gov.tr/>)).

Şekil 5’de de görüldüğü üzere Beyazıt Kaptan-ı Derya İbrahim Paşa Mektebi (3 no’lu yer) ile Beyazıt Ford Otosan İlköğretim Okulunun (1 no’lu yer) çok yakın olup aradan sadece bir sokak geçmektedir.

Yine okula olan yakınlığı ile “Kanuni Sultan Süleyman Mektebi” günümüzde Süleymaniye Yazma Eserler Kütüphanesi olan yer ve Özyalvaç’ın (2010) teftiş raporlarında adı geçmeyen ve Beyazıt Camisinin arkasında yer alan ve günümüzde Hakkı Tarık Us kütüphanesi olarak kullanılan “Sultan II. Beyazıt Sıbyan Mektebi” de mevcuttur. Kaynakların kısıtlı olması tarihte İstanbul’da yaşanan büyük yangınlara bağlı olacağı ifade edilmişti. Bu konu ile ilgili;

“Osman Nuri Ergin’in Mecelle-i Umûr-ı Belediye isimli eserinde bulunan detaylı listeye bakılırsa, özellikle çalışmamıza konu olan müfettiş raporunun yazıldığı 1913/1914 yıllarından çok kısa bir zaman önce Suriçi’nde meydana gelen büyük yangınların, şehrin görüntüsünü tamamen değiştirmiş olduğu görülür. Örneğin 1908 tarihli Büyük Fatih (Çırçır) yangınında 1500 bina kül olmuş, bundan birkaç sene sonra, 1911 Aksaray yangınında 2400, 1912 İshakpaşa (Ayasofya) yangınında 885 bina zarar görmüştür. 1918 tarihli Cibali yangını ise diğerlerinden kat ve kat daha büyük bir alanı etkilemiştir. Ergin’e göre; geçmişle mukayese edildiğinde 20. yüzyılda yangınlar sonucu meydana gelen tarihi eser kaybı, İstanbul’ un en büyük tarihi yangınların verdiği zararın daha ötesindedir ve bu yangınlar sonucu şehir “harâbezâr’a dönüşmüştür (Ergin, 1995: 1286). Muhtemelen, Mekatib-i Vakfiye cetvelinde birçok mektebin “muhterik arsa” şeklinde yer almasının da sebebi budur”.

Bu yangınlardan sonra şehrin topografyasında da büyük değişiklikler olmuş, genellikle enkaz kaldırılmayıp zemine bastırıldığından toprak kotu yükselmiş, özellikle yakın tarihli yangınlardan sonra da yeni düzenlemeler sebebiyle sokak dokuları değiştirilmiş ve yeni caddeler açılmıştır. Bu planlamalarda tarihi eserlerin durumuna fazla dikkat edilmediğinden, birçok tarihi eser parsellerin içinde kalmış veya yeni açılan sokak veya caddelerin üstünde bulunduğundan yıktırılmaları gerekli görülmüştür. 1918 Cibali yangınından sonra, o bölgedeki bilhassa tarihi çeşmelerin yeni yapılacak evlerin parselleri içinde kaldığı görülmüştür. Bu yüzden çok değerli bazı eserler yıkılıp ortadan kaldırılmıştır (Akt: Özyalvaç, (2010)).

2.1.2.2. Okulun Proje Kapsamına Alınması

T.C. Millî Eğitim Bakanlığı ile İstanbul Üniversitesi Hasan Ali Yücel Eğitim Fakültesi (HAYEF) arasında 30.06.2002 tarihinde bir protokol imzalanmıştır. Bu protokol gereğince, okul 2002-2003 eğitim öğretim yılından itibaren Üstün Zekâlı öğrencilerin eğitim alabileceği Türkiye’de tek İlköğretim kurumu olarak eğitim vermeye başlamıştır. Projenin yürütücüsü Hasan Ali Yücel Eğitim Fakültesi Özel Eğitim Bölümü Üstün Zekâlılar Ana Bilim Dalı’dır.

Proje kapsamının içeriği daha önce Beyazıt Ford Otosan İlköğretim Okulu başlığı altında açıklanmıştır.

BFO 18.02.2008 tarih ve 745 sayılı Makam Onayı ile İlköğretim (Temel Eğitim) Genel Müdürlüğü’nden, Özel Eğitim ve Rehberlik Hizmetleri Genel Müdürlüğü’ne bağlanmış; kurumun işleyiş, usul ve esaslarını belirlemek üzere yönerge çalışmaları başlatılmış, birkaç defa taslaklar hazırlanmış, ancak sağlıklı bir ilerleme kaydedilemediğinden birkaç yıl sonra tekrar İlköğretim (Temel Eğitim) Genel Müdürlüğü’ne devredilmiştir.

2.1.2.3. Okul Binasının Yenilenmesi

Okul, 2004 Ağustos ayında, Yıldız Teknik Üniversitesi tarafından yapılan bina denetiminde, “Depreme Dayanıksız” tespiti yapıldığından 22 Eylül 2004 tarihinde geçici olarak Büyükreşitpaşa İlköğretim Okulu’na taşınmıştır. Aynı yıl yıkımı gerçekleştirilen okul binası İstanbul Valiliği ile Koç Vakfı arasında yapılan protokol gereği bulunduğu yerde Ford Otosan A.Ş. tarafından yeniden inşa edilmiştir.

Resim 6. *Koç Vakfı Tarafından Yapılan Yeni Okul Binası İnşaata*
(Kaynak: M. Küçükkoğlu arşivinden).

Okul 2006-2007 Eğitim-Öğretim yılında dönemin Milli Eğitim Bakanı Hüseyin ÇELİK tarafından açılışı yapılarak, yeni hizmet binasında eğitime başlamıştır.

Resim 7. *Koç Vakfı Tarafından Yapılmış Yeni Okul Binası*
(Kaynak: M. Küçükkoğlu arşivinden).

2.1.2.4. Okul ile İlgili TBMM Raporu

Okulda görev yapan öğretmenler her hafta HAYAF Özel Eğitim Bölümü, Üstün Zekâlılar Eğitimi Anabilim Dalı tarafından, ilk seneler başta Prof.Dr. Ümit DAVASLIGİL olmak üzere tüm akademik kadro tarafından çeşitli zamanlarda üstün ve özel yetenekli öğrencilerin eğitimi konusunda lisans düzeyinde ders ve seminerler almıştır. Basın yayın organları ile tanıtımı yapılan okul çok kısa sürede tüm Türkiye’de tanınır olmuştur. Bu popülarite zaman içinde gerek okul idaresine gerekse öğretmenler üstünde bir baskı oluşturmuştur. Proje kapsamında çocuğunu okula kayıt ettiren velilerin beklentileri doğal olarak çok yüksek olmuştur. Ancak eğitimin verildiği yer bir devlet okulu olduğundan kurumun işleyişini net olarak ortaya koyacak yönergenin gecikmesi, sıkıntın temel sorunlarından birini oluşturmuştur. Yetki karmaşası ve yavaş işleyen yazışma trafiği, sistemsal sorun çözme çabalarının yetersiz kalması zaman içinde veli ve öğretmenlerde hayal kırıklığı yaşatmış, tükenmişliklere zemin oluşturmuştur. Veli eğitim seminerlerinin zamanında yapılamaması, yapılsa bile yeterli katılımın sağlanamaması nedeni ile projenin çalışma ortaklarında hayal kırıklıkları meydana gelmiştir. Eriş ve arkadaşlarının 2008’de Türkiye’deki üstün zekâlı çocukların ailelerinin “üstünlerin eğitimi” hakkındaki görüşlerini incelediği çalışmalarında; ailelerin milli eğitim düzeyinde konuyla ilgili yeterli bir ilginin olmadığına yönelik algılarının yoğun olduğu görülmüştür, diye bir tespiti mevcuttur.

İlgili kişi ve kurumların (MEB, İstanbul Üniversitesi, HAYEF, İstanbul İl Milli Eğitim Müdürlüğü, Fatih İlçe Milli Eğitim Müdürlüğü, BFO ve Veliler) sağlıklı iletişim kuramamış belli konularda aynı ortak paydada buluşmaması üzerine sıkıntılar artmaya devam etmiştir. Bu farklı beklenti ve bakış açıları, ilgili kurumların bir araya gelip ortaya çıkan sorunların giderilmesi noktasında yeterince etkili olamamıştır. Sorunlara ortak çözümler bulmak yerine, ilgili kişi ve kurumlar çözümü hep karşı taraftan beklemeye başlamıştır. Bu sağlıksız işleyiş, zaman içinde okul, idare ve öğretmenlerinde baskı ve rahatsızlık unsuru haline gelirken, velilerde hayal kırıklığına ve kızgınlığa neden olmuştur. TBMM araştırma komisyonu 2011 yılında okulda incelemelerde bulunmuş projenin bütün paydaşları ile görüşükten sonra okul hakkında şu raporu hazırlamıştır.

Beyazıt Ford Otosan İlköğretim Okulu

Beyazıt İlköğretim Okulu; Millî Eğitim Bakanlığı ve İstanbul Üniversitesi arasında imzalanan protokol gereği İstanbul Üniversitesi Hasan Ali Yücel Eğitim Fakültesi tarafından yürütülen ‘Üstün Zekâlıların Eğitimi Projesi’ için uygulama okulu olarak belirlenmiştir.

Okuldaki eğitim programları, Hasan Ali Yücel Eğitim Fakültesi Özel Eğitim Bölümü Üstün Zekâlılar Ana Bilim Dalı ile birlikte yürütülen çalışmalar kapsamında hazırlanmaktadır. Bununla birlikte, okula kayıt işlemleri Özel Eğitim ve Rehberlik Hizmetleri Genel Müdürlüğü, Rehberlik ve Araştırma Merkezleri, İstanbul Bilim ve Sanat Merkezi ve İstanbul İl Millî Eğitim Müdürlüğü koordinasyonunda yapılan seçme ve tanılama süreçleri çerçevesinde gerçekleşmektedir.

2002-2003 öğretim yılında üstün yetenekli öğrencilerin zihinsel, duyuşsal ve sosyal gereksinimlerini karşılamak üzere sözü edilen okulda başlatılan farklılaştırılmış program uygulaması, üstün zekâlı öğrencileri normal gelişim gösteren yaşlılarından ayırmadan gerçekleştirilmektedir. Zekâ düzeyi yüksek olan öğrencilerin sosyal uyumlarının ve benlik saygılarının gelişimini desteklemek amacıyla okulda kısmi karma eğitim uygulanmakta, yaşlılarından tamamen soyutlanmaları engellenmektedir.

Yapılan görüşmelerde veliler;

- Çocukların gruplanarak etiketlenmesinin olumsuz etkilerinin göz önünde bulundurulmadığını,
- Okulda ders veren öğretmenlerin herhangi bir kritere göre seçilmediklerini, üstün yeteneklilikle ilgili eğitim almayan öğretmenlerin eğitim sürecinde sorun yaşadıklarını,
- Okula idealist öğretmenlerin alınması gerektiğini,
- Öğretmen sayısının özel eğitim için yetersiz olduğunu,
- Okulda proje uygulanmasına rağmen Millî Eğitim Bakanlığının projenin gereklerine uymadığını; bu nedenle projenin tam anlamıyla uygulanmadığını,

- Projenin mevzuat altyapısı sağlanamadığı takdirde sonlandırılması gerektiğini ifade etmişlerdir.

Okulla ilgili öğretmenler;

- Okulun proje başlangıcındaki hedefler ile geline noktanın uyuşmadığını,
- Okulda hem öğretmenler hem de veliler açısından ciddi bir hayal kırıklığı yaşandığını,
- Nihai hedefin bilinmediğini,
- Veli beklentileri ile öğretmen beklentilerinin ortak bir noktada buluşmadığını,
- Veli beklentilerinin çok yüksek olduğunu,
- Okulun fiziki şartlarının yetersiz olduğunu,
- Personel seçimlerinde üstün yeteneklilik eğitimiyle ilgili kriterler bulunmadığını,
- Eksiklikler giderilmez ise projenin sonlandırılması gerektiğini ifade etmişlerdir.

Projenin yürütücüsü olan İstanbul Üniversitesi öğretim üyeleri, süreç içinde MEB ile aralarında oluşan iletişim problemlerinden dolayı projeyi hayata geçirmekte zorluk yaşandığını belirtmişlerdir.

Tespit:

İlgili kişilerle yapılan görüşmeler sonucunda uygulanan projeden hiçbir tarafın memnun olmadığı, tanılama da dâhil eğitim sürecine güvenin kalmadığı gözlemlenmiştir (TBMM, 2012).

Projenin paydaşları, yüksek beklentilerin yerine gelmemesine bağlı olarak fikirleri açık açık paylaşmaktan çekinmemiştir.

2.1.2.5. Okulda Projenin Sonlandırılması

Cumhuriyet döneminde üstün yeteneklilerle ilgili ilk deneme 1960'lı yıllarda Ankara'da özel sınıflar ve türdeş yetenek sınıfları uygulamaları ile başlamıştır. Özel sınıf denemesi Ergenekon ilkokulunda çevre okullardan seçilen ve IQ düzeyleri o günün ölçme araçlarına göre 125 ve üstü olan öğrenciler ayrı bir sınıfa toplanarak ve zenginleştirilmiş bir program uygulanarak yapılmıştır. Ancak deneme ortaokul düzeyinde de sürecek biçimde planlanmış olduğu halde yarıda kesilmiş, bu sınıfın öğrencileri, öğrencilerini seçerek alan maarif koleji kabul etmiştir. Uygulamanın kapatılmasının sebebinin, üst düzey bürokratların kendi çocuklarının yetenek düzeyi yeterli olmasa da bu sınıflarda yer alması için yapılan baskılar olduğu söylenmektedir. Türdeş okullar uygulaması da aynı dönemde Ankara'daki üç okulda başlatılmış, ancak beş yılın sonunda herhangi bir değerlendirme yapılmadan sona erdirilmiştir (Akarsu, 2001,41-42).

Ankara'da yapılan ve ilköğretim düzeyinde 1960'lı yıllarda uygulanmak istenen ancak çeşitli sebeplerle sona erdirilen çalışma ne yazık ki aradan geçen 40 yıllık süreye rağmen ülkede gerek yöneticilerde gerekse okula çocuklarını kaydettirmek isteyen velilerde zihniyetin pek değişmediğini göstermektedir.

Araştırmacı projenin ilk yıllarında okulda görev yaptığı süre içinde okul idaresine öğrenci kaydı noktasında üst düzey bürokratların baskı yaptığına bizzat şahit olmuştur. Bu durum bir yandan velisi olduğumuz çocuğun iyi bir kurumda eğitim alması için gösterilen çaba olarak düşünülse bile, diğer yandan başkasının hakkını gasp etmek olarak da tanımlanabilir. Türk eğitim sisteminin işleyişi konusunda yaygın olan hoşnutsuzluğun iki kaynağı bulunmaktadır. Bunlardan ilki, eğitim sisteminden beklentilerin her geçen gün farklılaşarak daha da yükselmesidir. Sanayi toplumundan bilgi toplumuna geçiş, buna paralel yaşanan küreselleşme ve değişen demokrasi ve yönetim anlayışı, iletişim teknolojisindeki hızlı gelişmeler gibi nedenler her geçen gün eğitim sistemlerinde gerçekleştirilmesi gerekenleri, niteliksel ve niceliksel olarak çoğaltmaktadır. Diğer bir hoşnutsuzluk kaynağını da, eğitim sisteminin performansındaki yetersizlikler oluşturmaktadır. Performanstaki yetersizlikler eğer

beklentilerin farklılaşarak artışı karşılamıyorsa hoşnutsuzluklar birikimini sürdürecektir (Tekeli, 2003).

Sonuç olarak okulda yapılan proje çalışmasının sonlandırılması altta yer alan nedenler ile ilişkilendirmek mümkündür.

- 11 Mart 2012’de kabul edilen ve 11 Nisan 2012’de Resmi Gazete’de yayınlanan ve halk arasında 4+4+4 olarak bilinen, 6287 No’lu “*İlköğretim ve Eğitim Kanunu ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun*” kabulü.
- *Üstün Yetenekli Bireyler Strateji ve Uygulama Planı 2013-2017*’de yer alan ve üstün yetenekli öğrencilerin eğitimini 6287 No’lu kanun göre ortaokulda eğitime alınmasını uygun bulan.
- TBMM tarafından 2012’de yayınlanan: *Üstün Yetenekli Çocukların Keşfi, Eğitimleriyle İlgili Sorunların Tespiti ve Ülkemizin Gelişimine Katkı Sağlayacak Etkin İstihdamlarının Sağlanması Amacıyla Kurulan, Meclis Araştırması Komisyonu Raporu*’nda yer alan okul hakkındaki tespiti.
- 25.06.2013 tarih ve 47213048-105.01/74247 sayılı yazı ile İstanbul İl Milli Eğitim Müdürlüğü tarafından, Okul Dönüşümleri adı altında alınan valilik oluru, Bkz. Ek-4.
- Ve son olarak 03.02.2014 tarih ve 7113173/105.99/473116 sayılı yazı ile okulda yürütülen 11 yıllık proje böylece sonlandırılmış oldu. Bkz. Ek-5.

2.2. Eğitimin Önemi

İlkel toplumlarda bireylerin hayatlarını sürdürebilmeleri için sahip olmaları gereken bilgi birikimi sınırlıydı. Ancak sahip oldukları bilgi, onların ihtiyaçlarını karşılıyordu. Balık tutmayı, avcılık yapmayı, araç ve gereç yapmayı öğrenmek, onların temel ihtiyaçlarını karşılamak için yeterli oluyordu. Bu tür bilgilerin öğrenilmesi, gözlem ve taklit yoluyla gerçekleşmekteydi. Ancak zamanla toplum hayatı hızla değişmeye ve gelişmeye başlamıştır. Bireylerin ihtiyaçları hızla artmış ve sahip oldukları bilgi birikimi artan ihtiyaçları karşılayamaz duruma gelmiştir. Bu ihtiyaçların karşılanması için daha fazla bilgiye gereksinim duyulmuştur. Bu

gereksinim ise en basit anlamda eğitimin ortaya çıkmasına neden olmuştur (Çağlayan, 2007, 8). Gelişen dünya düzeni içinde eğitim, kendini toplumun ihtiyaçlarına göre yenilemeli ve değişen kriterlere ayak uydurmalıdır.

Tarihsel gelişim içinde toplumların gelişme sürecine eğitimin doğrudan ve dolaylı etkileri görüldükçe ve eğitim düzeyindeki gelişmenin bireylerin geçimlerini daha üst düzeyde sağlamasının yanı sıra hayatlarını daha mutlu ve doyumlu geçirmelerine katkısı gözlendikçe, gerek toplumsal gerekse bireysel düzeyde eğitime verilen önem artmıştır. Bunun sonucunda birey ve toplumlar eğitime daha fazla yatırım yapar hale gelmiştir. Yeni buluşlar ve teknolojik gelişmeler eğitimin önemini bir kat daha arttırmış, meslekler daha ayrıntılaşmış, her meslek dalında bilgi birikimi çoğalmış, bunun yanı sıra insanların kişisel ve mesleki gelişim süreci uzamış ve bu süreçte hissedilen eğitim ihtiyaçlarının zamanında ve yeterli bir şekilde karşılanması gereği, ülkelerin eğitim sistemlerini zorlamaya başlamıştır. Hızlı nüfus artışı da, gelişmekte olan ülkelerde, eğitime olan talebin artışına neden olmuştur (Adem, 1981). Eğitime olan talebin karşılanması aynı zamanda ülkelerin gelecekte ihtiyacı olan meslek dallarının karşılanması anlamına gelmektedir.

Eğitim toplumsal bir sistemdir. En bireysel eğitim bile toplumsal etkenlerle belirlenir. Öğrenciler, öğretmenler, yöneticiler, veliler arasındaki etkileşim ağı (ders, bayrak töreni, öğretmenler kurulu, okul aile birliği, akran ilişkileri) yapısal ve süreç olarak eğitim programının toplumsal dokusudur. Toplumsal doku, öğrenci, öğretmen, yönetici ve velilerin gerek kendi aralarındaki gerekse karşılıklı ilişki ve etkileşimlerinin tümüdür. Okul; ordu, parti, futbol takımı, aile vb. örgütlerden farklıdır. Hapishane, hastane, ticarethane gibi kuruluşlardan farklıdır. Disiplini, değerleri kuvvet alanları, beklenti ve işlevleri farklıdır. Kendi içinde bile zaman zaman farklılaşır. Örneğin sınav sırasındaki ilişkilerin toplumsal dokusu ile ders sürecindeki roller ve beklentiler farklıdır (Vural 2004, 23-24).

Bilgi ve iletişim arttıkça; müşteri olarak istek ve beklentilerimiz artmakta, seçici ve daha çok isteyici kişiler haline dönüşmekteyiz. Bu beklenti ve taleplerimizi karşılayan ya da karşılamaya istekli olan kurum ve kuruluşlar, sundukları ürün ve hizmetlerin kalitelerini artırmak ve bizleri kazanmak için yönetim biçimlerini ve

insanlara yaklaşımlarını değiştirmek zorunda kalmaktadırlar. Günümüzde çok sayıda kuruluş, müşterilerinin istek ve beklentilerine daha fazla cevap verebilecek şekilde her şeyi yeniden düşünmektedir. Ancak insan ile ilgili olan bir amacı da toplumsal yenileşme ve değişimi sağlamak olan eğitim sistemindeki değişim, insanlarda, dolayısı ile onların çalışacakları ve iletişim içinde bulunacakları çevrede yaratacağı etki açısından daha da önemlidir ve çok iyi planlanmalıdır (Kocabaş, 1996, 292).

2.2.1. Çocuk ve Eğitim

İlk toplumsallaşma kurumu olan okulun iki temel görevi vardır. Bunlardan biri uyum diğeri bilgilenmedir. Yapılan bir araştırmada öğrencilerin en fazla okulun bilgi sağlama fonksiyonunu dile getirdikleri saptanmıştır. Ancak okulun uyum fonksiyonu bilgi sağlamaya göre daha önemlidir (Yavuzer, 2000, 88).

Eğitim bireye ilgi ve yetenekler doğrultusunda kazandırmaya çalıştığı bilgi ve beceri işini değişik öğretim yöntemleri ve teknikleriyle gerçekleştirmeye çalışır. Öğretim, istenen öğrenmelerin oluşması için birbirini izleyen etkinliklerin tamamını oluşturan bir süreç olarak tanımlanabilir. İstenilen bilgi ve becerilerin öğretim süreci içerisinde kazandırılması sırasında öğretmen ve öğrenci arasında bir etkileşim ortaya çıkar. Bu etkileşimin iyi olması, aralarındaki iletişimin iyi olması ile ilişkilidir (Kızılloluk, 2001, 151).

Okulda öğrencinin ayrı bir yeri ve önemi vardır. Çünkü okuldaki etkinlikler öğrenciye yöneliktir ve okulun varlık nedeni öğrencilerdir. Buna karşılık öğrencinin de okula karşı yerine getirmesi gereken görevleri vardır. Öğrencinin ailesi, öğretmeni hatta toplumdaki diğer kişiler öğrenciden okul kurallarına uymasını, bazı davranışları yerine getirmesini bekler (Erden, 2008, 21).

Okulda bir sınıf içindeki bütün çocuklara aynı eğitim verilmesine rağmen hepsinin aynı şekilde ve aynı şeyleri öğrenmediği görülebilmektedir. Okulda verilen eğitimde yaş gruplarının önemli olmasının yanında çocukların bireysel olarak farklılıkları da çok önemli olmaktadır. Bunun açıklamasını öğrencilerin doğuştan getirdikleri ve daha sonra geliştirdikleri özellikleriyle açıklayabiliriz. Yedi ayrı zeka tipi ve değişik öğrenme yöntemleri olan öğrenciler için okullarda tek tip öğrenme

yönteminin uygulanmaya çalışılması, çocukların belli kalıplaşmış davranışları göstermesini beklemek öğrencilerde olumsuz etkilerde bulunur ve onlarda var olan yeteneklerin gelişmeden körelmesine neden olur. Herkesin birbirinden farklı anlama, algılama, farklı yaklaşımlar gösterme ve problem çözme yetenekleri ve tarzları vardır. Bu da dolayısıyla öğrenme ortamından farklı beklentileri beraberinde getirir. Bu yüzden çocuklar ne kadar çok yönlü yetiştirilirse kendilerine olan güven duygularının geliştiği, okula ve öğrenmeye karşı olumlu tutum ve davranış geliştirerek daha başarılı oldukları sonucuna ulaşılmıştır. Bu yüzden çocukların gerek ailesi tarafından ve gerekse okulda dikkatle incelenmeleri ve çok yönlü olarak gelişmelerine imkan verilmesi gereklidir (Özsoy, 2003,119).

2.2.2. Üstün Zekâlı -Yetenekli Çocuklar

Üstün yeteneklilik hakkında birçok tanım yapılmış olsa da, literatürde ortak kabul gören bir görüş bulunmamaktadır (Hany, 1993; Gagne, 1995; Freeman, 1998; Robinson, 2005). Hatta üstün yeteneklilik tanımları zamandan zamana ve coğrafyadan coğrafyaya farklılıklar göstermektedir. Örneğin batı toplumları daha çok akademik başarı odaklı olan analitik yetenek ve yaratıcılık üzerinde dururken doğu toplumlarının “erdem” gibi değerlere daha fazla önem verdikleri görülmektedir (Sak, 2008, s.501). Bununla birlikte ABD Eğitim Bakanlığı tarafından 1993 yılında önerilen bir tanımın genel olarak kabul gördüğü söylenebilir (Passovv ve Rudnitski, 1993,26). “Aynı yaş, deneyim veya çevre şartlarına sahip akranlarına göre üstün performans gösteren veya yüksek düzeyde başarı elde eden çocuklar ve gençlerdir. Bu çocuk ve gençler entelektüel, yaratıcı ve olağanüstü bir liderlik kapasitesine sahip oldukları için sanatsal alanlarda ve özel akademik alanlarda yüksek performans sergilerler. Bu özellikteki bireyler, genellikle okul tarafından sağlanmayan eğitim hizmeti veya faaliyetlerine ihtiyaç duyarlar. Üstün yetenekli çocuklar ve gençler tüm kültürel gruplarda, tüm ekonomik tabakalar arasında bulunabilmektedir.” (Akt: Levent,2011,11)

Afat’ın 2013’de hazırladığı doktora tezinde, I. Özel Eğitim Konseyinde üstün yetenekliler, genel ve/veya özel yetenekleri açısından, yaşıtlarına göre yüksek düzeyde performans gösterdiği konunun uzmanları tarafından belirlenmiş kişilerdir, üstün

yetenekliler, bu yeteneklerini geliştirmede normal eğitim programlarının yetersiz kaldığı kendi ilgi ve yetenekleri doğrultusunda farklılaştırılmış programlara ihtiyaç duyan gruptur şeklinde tanımlanmıştır (MEB, 1991). Marland Raporunda ise üstün yetenek aşağıdaki alanların birinde ya da bir kaçında yüksek performans ve başarı gösterme şeklinde tanımlanmıştır.

Marland Raporu Üstün Yetenek Kriterleri:

1. Genel zihinsel yetenek
2. Özel akademik yetenek
3. Yaratıcı ya da üretici düşünce yeteneği
4. Liderlik yeteneği
5. Görsel ve gösteri sanatlarında yetenek
6. Psiko-motor yetenek.

2.2.3. Üstün Yetenekli Çocukların Özellikleri

Uzun süreli çalışmalar sonunda üstün yetenekli çocukların normal çocuklardan farklı ve üstün özelliklere sahip oldukları saptanmıştır. Bu farklı özellikleri fiziksel, sosyal-duygusal ve zihinsel olmak üzere üç grupta ele almak mümkündür.

Fiziksel Özellikleri: Üstün çocuklar, genel sağlık ve fiziksel yapı açısından normalin üstündedirler. Üstün nitelikte bir sinir sistemine sahiptirler. Genellikle duyu organları keskindir. Olgunlaşmaları daha hızlı bir seyir gösterir. Genelde daha kuvvetli, daha hızlı ve koordinasyon gerektiren faaliyetlerde tepkileri daha hızlıdır (Davashgil, 2004).

Sosyal-Duygusal Özellikleri: Üstün çocukların kendilerinden emin oldukları, çevresine dostça davrandıkları ve yüksek derecede toplumsal duyarlılığa sahip oldukları belirlenmiştir. Karşılarındaki kişilerin düşüncelerini, duygularını ve arzularını kestirebilme yeteneğine sahiptirler.

Grup içindeki liderliğin amaç ve işlevini açık seçik olarak kavrayabildikleri ve başkalarının gereksinim ve ilgilerine duyarlı olabildikleri için, genellikle lider olma eğilimindedirler. Hem fiziksel bakımdan uygun olmaları hem arzulanan kişilik çizgilerine sahip olmaları hem de geniş bilgi alanına sahip olmaları, bunların liderlik potansiyellerini daha da artırmaktadır (Davaslğıl, 2004). Sosyal açıdan olgundurlar. Toplumsal problemlerini çözebilir, başkalarının ihtiyaçlarına, duygu ve düşüncelerine değer verirler. Bu özellikleri, onların toplum içinde lider olarak seçilmelerine de neden olmaktadır (Silverman, 1993).

Zihinsel Özellikleri: Normal çocuklardan, özellikle zihinsel özellikleri bakımından farklılık gösterirler. En önemli yetenekleri, kolaylıkla kavram oluşturabilmeleridir. Genelde keşfetme heyecanı içindedirler. Bir başka önemli özellikleri, yaratıcılıklarının ve hayal güçlerinin gelişmiş olmasıdır. Hemen hemen üstün grubun tümü bir ölçüde yaratıcı düşünceye sahiptir (Davaslğıl, 2004). Clark’a göre (2002) üstün zekâlı ve yetenekli çocukların en önemli zihinsel özellikleri arasında, ileri düzeyde muhakeme yeteneği, çok farklı alanlara ilgi duyma ve meraklı olma, dil gelişiminin ileri düzeyde olması ve sözel akıcılığa sahip olma, bilgiyi işlemede sıra dışı kapasite, esnek düşünce süreçlerine sahip olma, sentez yapma, orijinal fikirler ve çözümler üretme ve hedef odaklı davranma gibi özellikler yer almaktadır.

Davaslğıl’in (2004) aktardığına göre üstün çocuklar, çoğunlukla genelleme yapmadan önce her bir bulguyu dikkatlice değerlendirirler. Aynı şekilde aniden çözümü bulma, bu grubun, bir başka özelliğidir. Bu özellik de çok erkenden kendini gösterir. Bir başka özellikleri, düşüncelerindeki akıcılıktır. Bir düşünceden, bir başka ilgili olana büyük bir hızla geçerek düşünceler arasında kolaylıkla ilişki kurabilirler. Aynı zamanda sözcük akıcılığına da sahiptirler. Her fırsatta, anlamını bilmedikleri sözcüğü dağarcıklarına eklerler. Okumaya karşı ilgilerinin de fazla oluşu, yine sözcük dağarcıklarının gittikçe gelişmesine neden olur. Üstün çocuklar, genelde kolayca ezberleme ve ezberlediklerini de uzun süre koruyabilme gibi bir yeteneğe sahiptirler. Bu çocukların bir başka özelliği de dikkat sürelerinin yaşlarına oranla daha uzun olmasıdır. Doğal olarak daha fazla merak sahibi olmaları ve daha çok şey öğrenme

istekleri, bir sorunla karşılaştıkları zaman bu konu üzerinde akıllarını daha uzun süre çalıştırmalarına neden olur (Freeman, 1985).

2.2.4. Üstün Yetenekli Çocukların Eğitimi

Üstün zekâlı çocukların eğitimi Türkiye’de ilk olarak Osmanlı İmparatorluğu Döneminde başlamış ve günümüze kadar devam etmiştir. 15. yüzyıl ortalarında Sultan II. Murad tarafından başlatılmış olan Enderun mektepleri, Fatih Sultan Mehmed tarafından yeniden örgütlenmiş ve devlet yöneticisi yetiştirecek üstün bir eğitim kurumu haline getirilmiştir. Osmanlı Devleti’nde XV. yüzyıl ortalarından itibaren medrese dışında en önemli resmi eğitim kurumu Enderun mektebi olmuştur. Böyle bir kurumun varlığındaki esas hedef üstün zeka ve yetenekli bireyleri yetiştirmek ve devamlı büyüyen ülkenin farklı din ve kültürlerine sahip kitlelerini idare edecek sağlam yönetici kadroları temin etmektir. Bu sistemin önemle üzerinde durulan bir diğer ilkesi de kültürün etkili bir şekilde verilmesi ve disiplini. Cumhuriyet döneminde diğer öğrencilere göre yetenekli oldukları tespit edilen öğrencilerin yetiştirilmeleri için 3803 sayılı kanun ile 1940 yılında Köy Enstitüleri açılmıştır. Ancak politik nedenlerle 1950 yılında kapatılmıştır. 1956 yılında resim, müzik ve plastik sanatlarda olağanüstü özel yetenek gösteren çocukların devlet hesabına yurtiçi ve yurtdışında eğitimini sağlayan bir uygulama getirilmiştir. 1964 yılında ilk defa Fen Lisesi açılmış ve üstün çocukların eğitimi için özel sınıf ve türdeş kümeler denemesi başlatılmıştır (Davaslıgil; 2004, 3).

Üstün öğrencilerin zihinsel, duyuşsal ve sosyal gereksinimlerini karşılamak üzere başlatılan bu farklılaştırılmış program uygulaması ise üstün zekâlı öğrencileri normal zeka düzeyindeki yaşlılarından ayırmadan gerçekleştirilmektedir. Bu açıdan önceki uygulamalardan farklılık göstermektedir. Zekâ düzeyi yüksek olan öğrencilerin hem sosyal uyumlarının sağlıklı olması hem de benlik saygılarını desteklemek amacıyla, kısmi karma eğitim uygulanmakta ve normal yaşlılarından tamamen soyutlanmaları tamamen engellenmektedir. (Davaslıgil ve Zeana, 2004). Öğrenciler Matematik, Türkçe ve Fen Bilgisi derslerinde akranlarına göre hızlı ilerleme kaydeden

öğrenciler için ayrı bir grup oluşturarak bu öğrencilerin ilerlemesine engel olmadan daha üst düzeyde dersler verilir.

Üstün yetenekli öğrencilerin normal akranlarıyla birlikte aynı sınıfta mı yoksa özel bir sınıfta mı eğitim almaları gerektiği konusunda değişik görüşler olmasına rağmen, bu öğrencilerin normal müfredat dışında niteliksel olarak farklı bir programa gereksinim duydukları ve özel öğrenme ihtiyaçlarının karşılanması gerektiği görüşü genel olarak kabul görmektedir (Maker & Nielson, 1996; Chan, 2001; VanTassel-Baska & Stambaugh, 2005). Bunun yanında heterojen gruplama olarak adlandırılan kaynaştırma programı içinde zenginleştirilmiş bireysel eğitim programlarının tüm gruplar için uygun olduğu söylenebilir (Ataman, 1996).

BFO'da yapılan farklılaştırılmış eğitim bu anlamda üstün yetenekli öğrencilerin eğitiminde sık sık kullanılan, çoklu zeka kuramı, yaratıcı sorun çözme teknikleri, altı şapka yöntemi, akıl haritaları ve Bloom'un taksonomisi gibi çalışmalar uygulamalarda kullanılmıştır. Derslerde bu yöntem ve tekniklerin kullanılması, sınıflar bazında aynı kapsam ve düzeyde olmamıştır. Aynı kapsam ve düzeyde olmamasının sebebi olarak okulda yıllar içinde değişen eğitim kadrolarına bağlamak yanlış olmaz. Yeni gelen öğretmenlerin aldıkları eğitimler yetersiz olduğundan öğrenciler ile istenilen düzeyde iletişim bağları kuramamış ve bu öğrencilerin ihtiyaçlarına göre dersi işleyememişlerdir.

Üstün yeteneklilerin eğitimi alanındaki bazı uzmanlar, maksimum bilişsel gelişim için üstün yetenekli öğrencilerin normal öğrencilerden ayrılmasını ve homojen olarak gruplanmasını savunmaktadır (Fiedler, Lange ve Winebrenner, 2002). Bazı uzmanlar ise üstün yetenekli öğrencilerin normal öğrencilerden ayrı olarak eğitim görmelerinin toplumda elit bir grup yaratabileceğini ve bunun demokratik eğitim sürecine ters düştüğünü düşünmektedir (Gamoran, 1992; Maker ve Nielson, 1996; McDaniel, 2002). Bu nedenle üstün yeteneklilerin eğitimi konusunda tek bir doğrudan bahsetmek yanlıştır. Ülkeler hatta bölgelere göre farklı eğitim ihtiyaçları doğmaktadır. Bu sebeple eğitimi alacak olan bireyin ihtiyaçları ve öğrenme stilleri göz önünde bulundurularak programlar oluşturulmalıdır.

Üstün yetenekli çocuklar, bütün toplumların riskli grubudur ve toplumun yükselmesi ve çağdaş ülke seviyesine ulaşmasında, üstün yeteneklilere verilen eğitimin kalitesi önemli rol oynamıştır. Üstün yeteneklilerin kendilerine özgü eğitim gereksinimlerinden dolayı onlara bireysel eğitim verilmeli, özel eğitim modelleri sunularak yeteneklerini geliştirebilecekleri, ihtiyaçlarını karşılayabilecekleri fırsatlar yaratılmalıdır (Koçal, 2009:18). Bu eğitim gereksinimleri konunun uzmanları tarafından verilmeli ve bu çocukların eğitim modellerinde kullanılan yöntemlere hakim olmalıdır.

2013-2017 Üstün Yetenekli Bireyler Strateji Ve Uygulama Planı Taslağında yapılan GZFT (SWOT) Analizinde Türkiye’de üstün yetenekli bireylerin eğitimi konusunda Zayıf Yönler şu şekilde ifade edilmektedir;

1. Eğitsel değerlendirme ve tanılamada kullanılan yeterli ve güncel tanılama araçlarının (gözlem formları, zekâ/yetenek testleri, müzik yetenek, resim yetenek ve liderlik testleri vb.) olmaması,
2. Üstün yeteneklilerin eğitimine yönelik farklılaştırılmış eğitim modellerinin olmaması ve ülke koşullarına uygun örnek program uygulamalarının sayısının yetersiz olması,
3. Farklı eğitim modellerine yönelik nitelikli akademik çalışma sayısının az olması,
4. Lisans düzeyinde üstün yeteneklilerle ilgili ders sayısının olmaması,
5. Üstün yetenekliler konusunda eğitim almış uzman personel sayısının az olması,
6. Öğretmenlerin üstün yeteneklilerin eğitimine yönelik bilgi ve becerilerinin yeterli olmaması,
7. Üstün yeteneklilerle ilgili izleme, değerlendirme, rehberlik ve denetleme faaliyetlerinin yetersiz olması,
8. Üstün yetenekli öğrencilerle çalışabilecek eğitimci sayısının az olması,
9. Üniversiteler bünyesinde üstün yeteneklilerin eğitimine yönelik alanda çalışan yetişmiş akademisyen ve akademisyen yetiştiren programların sayısının yetersiz olması,

10. Üstün yeteneklilerin tanılanması sürecinde disiplinler arası (aile hekimi, çocuk doktoru, okul öncesi eğitim öğretmeni, psikolog vb.) işbirliği ve eş güdümünün yetersiz olması,
11. Üstün yeteneklilerle ilgili yapılandırılmış bir aile rehberliği programının olmaması,
12. Üstün yeteneklilerin eğitimi konusunda sınıf ve branş öğretmenlerine yönelik hizmet içi eğitim sayısının yeterli düzeyde olmaması,

Yukarıda da özetlendiği gibi üstünlerin eğitimi konusunda zayıf yönler BFO'da yaşanan sorunlar ile çok benzerlik taşımaktadır. Projenin sağlıklı işlememesinin nedeni olarak yukarıda yer alan maddeleri dayanak gösterebiliriz.

2.3. Eğitim-Öğretim Sisteminde Öğretmenin Yeri ve Önemi

2.3.1. Eğitim-Öğretimde Öğretmenin Yeri ve Önemi

Öğretmenlik, alan ve meslek bilgisinin yanı sıra özveri, hoşgörü, sürekli kendini yenileme, mesleği severek yerine getirme gibi özellikleri de gerektiren bir meslektir. Ancak su da unutulmamalıdır ki, öğretmenlik mesleği, bazı stres kaynaklarından dolayı, özellikle öğretmenlerin ruh sağlığının olumsuz yönde etkilenebilmesi açısından da riskli bir meslektir. Bu tür etkilenmeler, öğrencileri için çok önemli olan öğretmenin, öğrencilerine, işine, diğer insanlara karşı ilgisini, sevecenliğini ve mesleki rolünün gerektirdiği sorumlulukları yerine getirmedeki etkililiğini azaltabilir (Girgin ve Baysal, 2005). Üstün yetenekli öğrencilerin öğretmenliğini yapan bir eğitimci ile zihinsel engelli bir öğrencinin eğitimliğini yapan biri, benzer sorumluluk ve stresi yaşamaktadır.

Milli Eğitim Bakanlığı Öğretmen Yetiştirme ve Eğitimi Genel Müdürlüğünün 2002 yılında yaptığı geniş kapsamlı çalışmada öğretmeni; *“sınıfında bulunan öğrencilerini bilişsel, fiziksel, sosyal, dil, duygusal, kültürel gelişimleri açısından tanımalı ve öğrenme biçimlerini, güçlü ve zayıf yönlerini, ilgi, ihtiyaçlarını bilen kişi”* olarak tanımlamıştır. Aynı çalışmada öğretmenlerin temel görevinin; *“Ulusal ve*

evrensel değerleri benimseyen ve sorunlara çözüm üreten, millî eğitimin ve alanı ile ilgili ders programlarının amaçlarını davranışa dönüştüren, öğrenmeyi öğrenen bireyleri, her bireyin gereksinimlerini de dikkate alarak yetiştirmek” olduğu ifade edilmiştir (MEB, 2006).

2.3.2. Üstün Yeteneklilerin Eğitiminde Öğretmenin Yeri ve Önemi

Üstün yetenekli öğrencilerin ihtiyaçlarını anlayan bir öğretmen, normal sınıf ortamında teşvik edici öğrenme yaşantıları sunan bir orkestra şefi gibidir. Öğretmen, farklılaştırılmış bir programa ihtiyaç duyan öğrencileri tespit etmiş ve bu öğrencilerin farklı bir yaklaşımla eğitilmesi gerektiğini anlamış ise bu öğrencilere yardım etmek için daha farklı programlar sunmaya hazır demektir. Bununla birlikte öğretmen, bazı konularda kendisinden daha fazla şey bilen öğrenciler karşısında kendisini tehdit altında hissetmeyecek kadar olgun olmalıdır (Parke, 1992). Ayrıca üstün yeteneklilerin eğitiminde görev alan öğretmenlerin diğer öğretmenlerden bilgi, kabiliyet ve yeterlilikler açısından olumlu yönde farklı olmaları beklenmektedir (Renzulli, 1985; Feldhusen, 1998; Chan, 2001). Bu farklılık hitap ettikleri kitlenin farklı olmasında kaynaklanmaktadır. (Levent, 2011)

Üstün yeteneklilerin eğitiminde görev alan öğretmenlerin sahip olması gereken nitelikler aşağıda şu şekilde özetlenmiştir:

- Üstün yetenekli öğrencilerin bilişsel, sosyal ve duygusal özellikleri konusunda bilgi sahibidir (Burg, 1988; Whitlock ve DuCette, 1989; Feldhusen, 1991; Nelson ve Prindle, 1992; Hansen ve Feldhusen, 1994; Heath, 1997; Lee-Corbin ve Denicolo, 1998; Davalos ve Griffm, 1999; Sternberg ve Grigorenko, 2002; Rogers, 2009).
- Üstün yetenekli öğrencilerin ihtiyaçlarına karşı duyarlıdır ve ihtiyaçlarına uygun öğretim yöntemlerini uygular (Bishop, 1980; Burg, 1988; Whitlock ve DuCette, 1989; Feldhusen, 1991; Nelson ve Prindle, 1992; Hansen ve Feldhusen, 1994; Davalos ve Griffm, 1999; Rogers, 2009).

- Kendi branşında uzmandır (Bishop, 1980; Lewis, 1982; Maddux ve diğerleri, 1985; Burg, 1988; Feldhusen, 1991; Emerick, 1992; Goertz ve Phemister, 1994; Rogers, 2009).
- Üstün yetenekli öğrenciler için müfredatı farklılaştırma becerilerine sahiptir (Whitlock ve DuCette, 1989; Feldhusen, 1991; Nelson ve Prindle, 1992; Rogers, 2009).
- Üst düzey düşünmeyi teşvik edici öğretim stratejilerini uygular (Feldhusen, 1991; Nelson ve Prindle, 1992; Hansen ve Feldhusen, 1994).
- Öğrencileri bağımsız çalışmalar için teşvik eder (Whitlock ve DuCette, 1989; Feldhusen, 1991; Nelson ve Prindle, 1992; Goertz ve Phemister, 1994; Hansen ve Feldhusen, 1994).
- Öğrencilere öğrenci-merkezli öğrenim fırsatları sunar (Bishop, 1980; Davalos ve Griffm, 1999).
- Bilgiyi aktarıcı değil, öğrencilerin bilgiye ulaşmalarını kolaylaştırıcı bir rehberdir (Whitlock ve DuCette, 1989; Bernal, 1994; Rogers, 2009).
- Tehdit edici olmayan bir öğrenme ortamı yaratır (Hansen ve Feldhusen, 1994).
- Düzenlidir (Bishop, 1980; Maddux ve diğerleri, 1985; Feldhusen, 1991).
- İlgi alanları çok geniştir (Bishop, 1980).
- Ortalamanın üstünde bir zekâyâ sahiptir (Milgram, 1979; Bishop, 1980; Levvis, 1982; Feldhusen, 1991; Heath, 1997; Rogers, 2009).Yaşam boyu öğrenen bir kişidir (Ferrel ve diğerleri, 1988; Emerick, 1992; Bernal, 1994; Feldhusen, 1997; Westberg ve Archambault, 1997; Dettmer, 1998).
- Yaratıcı düşünebilen bir kişidir (Milgram, 1979; Bishop, 1980; Levvis, 1982; Maddux ve diğerleri, 1985; Nelson ve Prindle, 1992; Hansen ve Feldhusen, 1994).
- Mükemmel iletişim becerisine sahiptir (Bishop, 1980; Levvis, 1982).

- Tutarlıdır ve doğru geri-bildirimler verir (Rogers, 2009).
- Hata yapmaktan korkmayan bir kişidir (Whitlock ve DuCette, 1989; Bernal, 1994).
- Öğrencilerin birbiriyle etkileşimini teşvik eden bir sınıf ortamı sunar (Lee-Corbin ve Denicolo, 1998; Callahan, 2001).
- Bireysel farklılıklara ve bireyselliğe inanır (Rogers, 2009).
- Çocukları seven biridir (Bishop, 1980).
- Güçlü bir mizah duygusuna sahiptir (Maddux ve diğerleri, 1985; Burg, 1988; Bernal, 1994; Goertz ve Phemister, 1994; Rogers, 2009).
- Yeni şeyler öğrenmeye isteklidir (Whitlock ve DuCette, 1989; Feldhusen, 1991; Goertz ve Phemister, 1994; Hansen ve Feldhusen, 1994; Rogers, 2009).
- Öğrencilere kaynak açısından zengin bir öğrenme ortamı sunar (Johnson ve Ryser, 1996; Johnson ve diğerleri, 2002; VanTassel-Baska ve Little, 2003).
- İdealisttir (Whitlock ve DuCette, 1989; Feldhusen, 1991; Goertz ve Phemister, 1994; Hansen ve Feldhusen, 1994; Heath, 1997).
- Dürüst, sakın, ağırbaşlı ve duygusal açıdan dengelidir (Rogers, 2009).
- Sabırlıdır (Levvis, 1982).
- Özgüveni yüksektir (Heath, 1997).
- Etik değerlere sahiptir (Rogers, 1999)

Özel eğitim alanında eğitim veren öğretmenlerin karşılaşılabilecekleri sorunlar ve güçlükler benzerdir. Öğretmenlik mesleğinin temel prensiplerinin yanında üstün öğrencilere eğitim verecek öğretmenlerin bu çocukların özelliklerini ve ihtiyaçlarını bilen ve karşılaşılabilecekleri zorluklar karşısında profesyonelce çözümler üretecek kişiler olması gerektiği bir gerçektir.

2.4. Eğitimde Ailenin Önemi

Aile, bireyin temel ihtiyaçlarının karşılandığı ve gelişim özelliklerinin desteklendiği ilk ortamdır. Her parçası birbirini etkileyen ve her parçası birbirine bağlı kuvvetlerden etkilenen sosyal bir sistem olan ailede, bireyler arasındaki iletişim çocuğun psiko-sosyal gelişimini etkilemektedir. Aile içindeki ilişkilerin yapısı, aile işlevlerinin sağlıklı bir biçimde yerine getirilmesi çocuğu olumlu yönde desteklemektedir.

Aileye yeni bir üyenin katılmasıyla yeni bir döngüye giren aile sisteminde; çiftler bir yandan ebeveynlik sorumlulukları alırken, bir yandan da çevreleri ile ilişkilerini şekillendirmektedir. Bir çocuğun doğumuyla, çiftlerin kendilerinden, birbirlerinden, hayattan, yakın ve uzak çevreden beklentileri farklılaşmakta; çiftlerin yaşam biçimleri, evlilik ilişkileri etkilenmektedir. Bununla birlikte, ailelerin çocukları ile ilgili üstlenmiş olduğu görev ve sorumluluklar, çocuğun üstün yetenekli olması durumunda farklılaşabilmektedir. Her aile kendi özneliliği, uyumu, aile üyelerinin kişilik özellikleri, içinde bulundukları toplum yapısı ve aldıkları sosyal destekler ile üstün yetenekli bir çocuğa ilişkin farklı tepkiler ve başa çıkma stratejileri geliştirebilmektedir. (www.ustunzekalilar.org)

2.4.1. Üstün Yetenekli Öğrenci Velilerinin Yaşadıkları Sorunlar

Üstün yetenekli çocukların eğitim ve gelişimi üzerinde anne babalar önemli bir role sahiptir. Çocuğun; potansiyelini doğru kullanan, yaşamdan doyum sağlayan, mutlu ve dengeli birey olarak yetişmesi, aile içi ilişkiler ve anne baba tutumları ile doğrudan ilgilidir. Yaşıtlarından farklı özellikleri olan üstün yetenekli çocuk anne-babalarının, çocuklarının tanılanmasından eğitimine; ilgi, merak ve hayal güçleri karşısında doğru davranış biçimleri geliştirmekten, olası sorunları önlemeye kadar birçok alanda daha fazla donanım ve desteğe ihtiyaç duydukları gözlenmektedir.

Her çocuk gibi üstün yetenekli çocuğun sosyal-duygusal gelişiminin desteklenmesi için etkili anne-baba tutumlarına ve sağlıklı iletişime ihtiyaç duyulmaktadır. Üstün yetenekli bireylerin yaşayabileceği sosyal-duygusal problemler,

doğrudan çocuğun üstün yetenekli olma özelliğinden kaynaklanmayabilir. Bu noktada aile ve sosyal çevre ilişkileri ile çocuğun desteklenme biçiminin göz ardı edilmemesi gerekmektedir (www.ustunzekalilar.org).

Ailedeki üstün yetenekli bir çocuk karmaşık bir durumdur. Bu çocuklar, doğumlarından itibaren alışılmadık bir takım tartışmaları beraberinde getirirler. Hayata aktif bebekler olarak başlama eğiliminde olurlar, diğer 0-2 yaş bebeklerden daha az uyumakta, çevrelerine yoğun olarak cevap vermekte ve sıklıkla sıkıntı verirler. Bakıcılarını kesintisiz dürtüsel ihtiyaçları ile yorgun düşürürler. Bir ailede iki üstün yetenekli çocuk olması yüksek bir rekabet ve yarışmacı ortam oluşmasına neden olabilmektedir. Ayrıca, üstün zekâlı çocukların anneleri diğer annelere göre daha yoğun stres yaşadıkları; stres yaratan faktörlerden çocuk faktörünün ebeveynlik stresinde en belirleyici etkenlerden biri olduğunu bulunmuştur. (Silverman, 1984).

Çocuğun okulda üstün yetenekli olarak tanınmasının aile kalıtımından gelen bir sonuç olduğu -annelerin bu tanımlamayı benimserken babaların daha şüpheli yaklaştığı belirtilmiştir (Cornell, 1983). Babalar üstün yetenekli olmayı başarı olarak algılamakta, anneler gelişimsel farklılık terimiyle algılamaktadırlar (Silverman, 1986). Üstün yetenekli çocukların tipik özellikleri –yoğunluk, mükemmeliyetçilik, hassaslık ve tartışmacı kişilik yapısı- ailenin bir üyesi ile sınırlı değildir. Herkes bu özelliklerden bir parça paylaşmaktadır. Meckstroth (1989) bunu “kriz küpü (crisis cube)” olarak adlandırır: “Hayat şartları, duygular ve üstün yeteneklilerin ailelerinde büyüyen fikirlerin etkisi. Sanki her bir aile bireyini içeren yoğunluğun geometrik ilerlemesi vardır” (Afat, 2013).

İlköğretim kurumlarının amacına ulaşabilmesi için öğretmen ile ana babanın ve yöneticilerin işbirliği içinde olması şarttır. Bu işbirliği sürecinin sağlıklı bir şekilde gerçekleşebilmesi için ana babaların hem öğretmenlerin hem de yöneticilerin yaşadıkları sorunlar ve beklentilerine önem vermelidir. Öğretmenler, yöneticiler ve aileler birbirlerinin beklentilerinin farkında olmalı, birbirlerinin beklentilerini önemseyerek sağlıklı bireyler yetiştirilmesinde birbirleriyle sağlıklı iletişim kurmanın bilincine varmalıdırlar. Eğer veliler ve ilköğretim kurumları, beklentilerine karşılık

bulamazlarsa, o zaman arada huzursuzluklar, anlaşmazlıklar ortaya çıkacak, dolayısıyla okul-aile ilişkileri zarar görecektir (Çelik, 2005).

2.4.2. Veli-Okul-Öğretmen İlişkisi

Aileler eğitim hizmeti aldıkları kurumlardan ve özellikle öğretmenlerden ciddi bir beklenti içine girerler. Hayata dair çocuklarını görmek istedikleri yere onların gelmesini sağlayacak kurumlar olarak düşündükleri okullarda eğitim veren öğretmenlerden beklentilerini sırlayacak olursak. Öğretmenlerin çocuklarına sınıf içerisinde yeterli zaman ayırabilmelerini, öğrencilerinin derse aktif olarak katılmaları için öğretmenlerinin onları destekleyerek cesaretlendirmelerini, ödev vermelerini ve onları kontrol etmelerini, okulda güvenli bir ortam içinde eğitim almalarını ve öğretmenlerin onları gözetmelerini ve iyi bir biçimde bilgilendirmelerini istemektedirler. Bunların dışında ailelerin öğretmenlerden özellikle bazı beklentileri de bulunmaktadır. Onlar öğretmenlerin kendilerine daha fazla zaman ayırarak dinlemeleri ve onların açısından da olayları değerlendirmelerini, açık ve net davranışlar ortaya koyarak, öğrencilere yaklaşımlarında onların kişisel özellikler dolayısıyla birbirlerinden farklı olabilecekleri gerçeğini göz ardı etmemelerini istemektedirler. Çocukları ile ilgili geri dönütlerin belli zaman aralıklarında raporlar düzenlenerek kendilerine yapılması gerektiğini hatırlamalarını, çocukların sınıf içerisinde gerçekleştirdikleri çalışmaları düzenli olarak takip etmelerini ve olası herhangi bir problem durumunda kendileri ile irtibata geçilmesini beklemektedirler (Tezel Şahin ve Özbey, 2007).

Beklentilerin yerine getirilmesini sağlayacak olan ve bütün eğitim öğretim planlamasını eğitim hizmetlerinin organizasyonunu gerçekleştirecek olan idari kurum ise okul yönetimidir. Burada Okul yönetimine çok iş düşmektedir. “Okul yönetimi eğitim öğretim etkinliklerinin planlamasını yaparken çocukların geldikleri aile ortamlarını dikkate almalıdırlar. Her ailenin kendine özgü bir yapıya sahip olması nedeni ile okul etkinliklerinin yerine getirilerek eğitimin sürekliliğinin sağlanabilmesi için alınan bu eğitimlerin aile içerisinde de sürdürülebilmesi önem taşımaktadır” (Gürşimşek,Kefi,Girgin, 2007).

Veliler, öğretmen ve yöneticilerden, öğrencilerinin eğitim ve öğretim hayatıyla ilgili, okul ortamını düzenleyip, uygun ortamı sağlaması, gerekli donanım ve araç gereci sağlayarak amaca uygun kullanması, akademik başarısı için her türlü yeterliliğe sahip olması, öğrencilerini izleyerek uygun yönlendirmelerde bulunması, gibi beklentiler içerisindedir. Ayrıca, kendisine değer verilmesi, öğretmenin konuşma şekli ve tarzı, güler yüzlü bir karşılanma, okul içi ve dışında yapılan etkinlikler hakkında bilgilendirilme, veliden istenecek yardımların uygun şekilde talep edilmesi, tüm velilere ön yargısız ve eşit davranılması, okulun çevreyle iyi bir iletişim içinde olması, okulun vizyon ve misyonunun anlatılarak öneminin açıklanması, eleştiriye açık olunması gibi beklentileri vardır. Ana-babanın öğretmenden, öğretmenin ana-babadan beklediği davranışlar toplum ve kültüre göre değişir. Öğretmenin sabırlı, anlayışlı, duyarlı ve adil oluşu, bu beklentilerin başta gelenleridir. Genellikle öğretmenlik bilgi ve becerisinin ilk beklenti olmadığı görülmüştür. Bunlara karşı öğretmenin ana-babadan bekledikleri dürüstlük, Sabırlı olma, hoş görme ve işbirliği çabasıdır (Bursalıoğlu, 2010,51).

Çocuğun eğitim ve öğretiminde istenilen başarılı sonuca ulaşabilmek için, her şeyden önce okul ile aile işbirliği yapması gerekmektedir. Tek taraflı çalışmalar, çocukları istenilen hedefe götürememektedir. Çünkü öğrenciler zamanlarının bir kısmını okulda, büyük bir kısmını ise okul dışında geçirmektedirler. Öğrencinin okul dışında daha çok zaman geçirdiği göz önüne alınırsa, aile çevresinin çocuğun hayatı üzerinde ne kadar etkili olduğu meydana çıkacaktır. Günümüzde aileler, okulların yardımı olmaksızın çocuklarını eğitemeyecekleri gibi, okullarda aileleriyle işbirliği yapmaksızın öğrencilerini gerektiği gibi yetiştiremezler. Bu işbirliğinde karşılıklı iyi niyet olmalıdır. Çünkü her iki tarafın da amacı ortaktır; yani, öğrenci için çabalamaktadırlar. Bu yüzden veli-öğretmen, öğretmen-yönetici, yönetici-veli karşılıklı bilgi alış verişinde bulunabilmeli ve iyi bir işbirliği içinde olabilmelidirler. Bu konuda okul yönetimine önemli görevler düşmektedir. Okul yönetimi de anne-baba ve öğretmen ilişkisini yakından incelemeli, okulda uygulanacak program hakkında karar alırken öğretmen kadar anne-babaya da etkin bir rol verilmelidir (Bursalıoğlu, 2010).

BÖLÜM III

YÖNTEM

Bu bölümde araştırmanın modeli, araştırma grubu, veri toplama teknikleri ile verilerin çözümlenme ve yorumlanması yer almaktadır.

3.1. Araştırmanın Modeli

Bu araştırma için mevcut durumu betimlemeye yönelik olarak genel tarama modeli tercih edilmiştir. Bu model, çok sayıda elemandan oluşan evrende, evren hakkında genel bir yargıya varmak amacı ile evrenin tamamı ya da ondan alınacak bir örneklem üzerinde yapılan tarama düzenlemeleridir. Bu yöntemle yapılan araştırmalarda ilişkiler, inanışlar, görüşler, davranışlar, gelişmekte olan yön ve eğilimler üzerinde durulurken, mevcut durum olduğu gibi ortaya konulmakta, soruna ilişkin mevcut durum herhangi bir müdahale olmaksızın betimlenmeye çalışılmaktadır (Karasar, 2012).

3.2. Evren ve Örneklem

Araştırmanın evrenini 2012-2013 eğitim öğretim dönemi, İstanbul ili Fatih ilçesinde yer alan Beyazıt Ford Otosan İlköğretim Okulu'na devam eden birinci ve ikinci kademe öğrencileri, bu öğrencilerin velileri ile okulda çalışan öğretmenler oluşturmaktadır. Araştırmanın örneklemini ise Beyazıt Ford Otosan İlköğretim Okulu'nda bulunan 288 öğrenci, 206 veli ve 33 öğretmen oluşturmaktadır.

Tablo 1. Katılımcıların Özellikleri

Özellikler	F	%
Öğrenci	288	54,6
Öğretmen	33	6,3
Veli	206	39,1
Toplam	527	100
Öğrenci Özelliği		
1. Kademe	154	53,5
2. Kademe	134	46,5
Üstün	146	50,7
Normal	142	49,3
Toplam	288	100
Veli Özelliği		
1. Kademe	155	75,2
2. Kademe	51	24,8
Normal	103	50,0
Üstün	103	50,0
Toplam	206	100

Katılımcıların özellikleri incelendiğinde araştırmaya 288 öğrenci (%54,6), 206 veli (%39,1) ve 33 öğretmen (%6,3) katılmıştır. Araştırmaya katılan 154 öğrenci (%53,5) birinci kademe öğrencisi, 134 öğrenci (%46,5) ise ikinci kademe öğrencisidir. Araştırmaya katılan 146 öğrenci (%50,7) üstün yetenekli ve 142 öğrenci (%49,3) normal öğrencidir. Araştırmaya katılan 155 veli (%75,2) birinci kademe velisi, 51 veli (%24,8) ise ikinci kademe velisidir. Araştırmaya katılan 103 veli (%50) üstün yetenekli öğrenci velisi ve diğer 103 veli (%50) normal öğrenci velisidir.

3.3. Veri Toplama Teknikleri

Araştırmada veri toplama aracı olarak Şahin (2010) tarafından geliştirilen “Okulla İlgili Görüş ve Beklentiler Anket Formu” kullanılmıştır. 40 maddeden oluşan

anket formu, beşli likert tipi formdadır. Anket formundaki her madde için ‘1.Hiç Katılmıyorum’, ‘2.Katılmıyorum’, ‘3.Kararsızım’, ‘4.Kayılıyorum’, ‘5.Kesinlikle Katılıyorum’ biçiminde beşli seçenek kullanılmıştır. Anket formları veli, öğretmen ve öğrenci için ayrı ayrı hazırlanmıştır. Anket formlarının hepsi dört alt bölüm ve iki beklentiler bölümünden oluşmaktadır. Bu alt bölümler; eğitim öğretim etkinlikleri, okul yönetimi, okulun fiziki ortamı ile sosyal, kültürel ve sportif faaliyetler ortak alt bölümlerinden oluşmaktadır. Dört alt bölümden sonra öğrenciler için; öğretmen ve velilerden beklentiler, öğretmenler için; öğrenci ve velilerden beklentiler, veliler için; öğrenci ve öğretmenlerden beklentiler alt bölümlerinden oluşmaktadır. Alt bölümlerde sorular hedef kitleye uygun olacak şekilde ve diğer grupların sorularına benzer olacak şekilde hazırlanmıştır. Kategorik ve likert ölçeğinin esas alındığı anket formlarında soruların cevaplandırılmasını kolaylaştırmak için ankette bazı açıklayıcı bilgilere yer verilmiştir. Hazırlanan anket formunda; veli, öğrenci ve öğretmen için hazırlanan anket formlarının alt bölümleri ve bu alt bölümlere ait soru numaraları aşağıdaki şekildedir.

Tablo 2. *Anketin Alt Bölümleri ve Bu Bölümlere Ait Soru Numaraları*

Boyutlar		Öğrenci	Veli	Öğretmen
Altboyut 1	Eğitim Öğretim Etkinlikleri	1-10	1-10	1-9
Altboyut 2	Okul Yönetimi	11-16	11-17	10-17
Altboyut 3	Okulun Fizik Ortamı	17-22	18-22	18-24
Altboyut 4	Sosyal, Kültürel ve Sportif Faaliyetler	23-29	23-27	25-30
Altboyut 5	Beklentiler 1*	30-33	28-33	31-35
Altboyut 6	Beklentiler 2**	34-40	34-40	36-40

* Öğrencilerin öğretmenlerden, velilerin öğretmenlerden, öğretmenlerin öğrencilerden beklentileri

** Öğrencilerin velilerden, velilerin öğrencilerden, öğretmenlerin velilerden beklentileri

Veli, öğretmen ve öğrenciler için hazırlanan anketlerin alt bölümleri aynı başlıklar altında toplanmış ve soru sayılarının hemen hemen eşit olmasına çalışılmıştır. Anketin güvenilirlik çalışması Şahin (2010) tarafından yapılmış ve öğrenci için 92; veli için 94 ve öğretmen için de 95 olarak hesaplanmıştır.

3.4. Verilen Toplanması

İlköğretim birinci ve ikinci kademe öğretmen, öğrenci ve velilerinin okulla ilgili görüş ve beklentilerini belirlemek amacıyla anket formları tüm okula dağıtılmış ancak gönüllülük esas olduğundan 288 öğrenci, 206 veli ve 33 öğretmenden veri elde edilmiştir. Anket formları dağıtılırken anketlerin üzerine öğrencilerin dikkate almayacağı şekilde “A” ve “B” anahtarları konulmuştur. “A” anahtarı normal öğrenci ve velisini temsil ederken “B” anahtarı ise üstün yetenekli öğrenci ve velisini temsil etmiştir. Bu yöntem ile anketler üstün yetenekli ve normal öğrenci velisi için olmak üzere ikiye ayrılmış ve değerlendirmede araştırmacıya kolaylık sağlamıştır.

3.5. Verilerin Çözümlemesi ve Yorumlanması

Araştırmada verilerin çözümlemesinde SPSS 20.0 (Sosyal Bilimler İçin İstatistik Programı) paket programı kullanılmıştır. Katılımcıların demografik özellikleri değerlendirilirken frekans ve yüzde hesaplamaları kullanılmıştır. Verilerin kademe (1.kademe-2.kademe), özellik (üstün-normal) değişkenleri açısından karşılaştırılmasında aritmetik ortalama ve T-Test kullanılmıştır. Araştırmada gerçekleştirilen analizlerde anlamlılık düzeyi,05 olarak kabul edilmiştir.

Puanlama şu şekilde yapılmıştır;

Kesinlikle Katılmıyorum	1
Katılmıyorum	2
Kararsızım	3
Katılıyorum	4
Tamamen Katılıyorum	5

Örneklem grubuna uygun olarak ortalamalar arası manidarlık sınavasında, t sınavası ve F sınavası (tek yönlü varyans analizi) kullanılmış, ilişkisel çözümlemelere gidilmiştir (Karasar 2000, 23).

BÖLÜM IV

BULGULAR VE YORUMLAR

Bu bölümde araştırma sonunda elde edilen bulgulara yer verilmiştir.

Ankete katılan üç grubun; öğrenci, öğretmen ve velilerin okula ilişkin görüşlerinin ve beklentilerinin anketin alt bölümlerine göre incelenmesiyle elde edilen bulgulara yer verilmiştir.

4.1. Araştırmaya Katılan Öğrencilerin Bulundukları Kademeye Ait Bulgu ve Yorumlar

Tablo 3. *Araştırmaya Katılan Öğrencilerin Bulundukları Kademeye Göre Dağılımları*

Kademe	n	f
Birinci kademe	154	53,5
İkinci kademe	134	46,5
Toplam	288	100

Tablo 2 incelendiğinde araştırmaya katılan öğrencilerin %53,5'inin (154 kişi) birinci kademe öğrencisi, %46,5'inin (134 kişi) ikinci kademe öğrencisi olduğu görülmektedir. Araştırmaya katılan öğrencilerin yarısından fazlası birinci kademe öğrencisidir.

Tablo 3.1. Öğrencilerin Eğitim ve Öğretim Etkinlikleriyle İlgili Görüşleri

Kademe	n	$\bar{X}$	S	sd	t	p
Birinci kademe	154	38,60	7,65	286	4,39	,000
İkinci kademe	134	34,69	7,40			

Tablo 3.1 incelendiğinde; araştırmaya katılan öğrencilerin eğitim ve öğretim etkinlikleriyle ilgili görüşleri bulundukları kademeye göre anlamlı bir farklılık göstermektedir. Birinci kademedeki öğrencilerin okuldaki eğitim ve öğretim etkinlikleriyle ilgili görüşleri ($X=38,60$), ikinci kademeye göre ($X=34,69$) daha olumludur. Bu bulgu; eğitim ve öğretim etkinlikleriyle görüşler ve öğrencinin bulunduğu kademe arasında anlamlı bir ilişkinin olduğunu gösterir.

Tablo 3.2. Öğrencilerin Okul Yönetimi ile İlgili Görüşleri

Kademe	n	$\bar{X}$	S	sd	t	p
Birinci kademe	154	22,05	5,52	286	2,89	,004
İkinci kademe	134	20,16	5,48			

Tablo 3.2 incelendiğinde; araştırmaya katılan öğrencilerin okul yönetimi ile ilgili görüşleri bulundukları kademeye göre anlamlı bir farklılık göstermektedir. Birinci kademedeki öğrencilerin okul yönetimi ile ilgili görüşleri ($X=22,05$), ikinci kademeye göre ($X=20,16$) daha olumludur. Bu bulgu; okul yönetimi ile ilgili görüşler ve öğrencinin bulunduğu kademe arasında anlamlı bir ilişkinin olduğunu gösterir.

Tablo 3.3. Öğrencilerin Okulun Fiziki Ortamı ile İlgili Görüşleri

Kademe	n	$\bar{X}$	S	sd	t	p
Birinci kademe	154	19,94	5,79	286	4,20	,000
İkinci kademe	134	17,14	5,41			

Tablo 3.3 incelendiğinde; araştırmaya katılan öğrencilerin okulun fiziki ortamı ile ilgili görüşleri bulundukları kademeye göre anlamlı bir farklılık göstermektedir. Birinci kademedeki öğrencilerin okulun fiziki ortamı ile ilgili görüşleri ($X=19,94$), ikinci kademeye göre ($X=17,14$) daha olumludur. Bu bulgu; okulun fiziki ortamı ile görüşler ve öğrencinin bulunduğu kademe arasında anlamlı bir ilişkinin olduğunu gösterir.

Tablo 3.4. Öğrencilerin Sosyal, Kültürel ve Sportif Faaliyetlerle İlgili Görüşleri

Kademe	n	$\bar{X}$	S	sd	t	p
Birinci kademe	154	22,20	6,22	286	5,83	,000
İkinci kademe	134	18,07	5,71			

Tablo 3.4 incelendiğinde; araştırmaya katılan öğrencilerin okuldaki sosyal, kültürel ve sportif faaliyetler ile ilgili görüşleri bulundukları kademeye göre anlamlı bir farklılık göstermektedir. Birinci kademedeki öğrencilerin okuldaki sosyal, kültürel ve sportif faaliyetler ilgili görüşleri ($X=22,20$), ikinci kademeye göre ($X=18,07$) daha olumludur. Bu bulgu; okuldaki sosyal, kültürel ve sportif faaliyetler ile görüşler ve öğrencinin bulunduğu kademe arasında anlamlı bir ilişkinin olduğunu gösterir.

Tablo 3.5. Öğrencilerin Öğretmenlerden Beklentileri

Kademe	n	$\bar{X}$	S	sd	t	p
Birinci kademe	154	16,13	3,65	286	5,94	,000
İkinci kademe	134	13,55	3,69			

Tablo 3.5 incelendiğinde; araştırmaya katılan öğrencilerin öğretmenlerden beklentileri bulundukları kademeye göre anlamlı bir farklılık göstermektedir. Birinci kademedeki öğrencilerin öğretmenlerden beklenti düzeylerindeki memnuniyet ($X=16,13$), ikinci kademeye göre ($X=13,55$) daha fazladır. Bu bulgu; öğrencilerin öğretmenlerden beklentileri ve öğrencinin bulunduğu kademe arasında anlamlı bir ilişkinin olduğunu gösterir.

Tablo 3.6. Öğrencilerin Velilerden Beklentileri

Kademe	n	$\bar{X}$	S	sd	t	p
Birinci kademe	154	29,09	6,44	286	1,62	,106
İkinci kademe	134	27,94	5,60			

Tablo 3.6 incelendiğinde; araştırmaya katılan öğrencilerin velilerden beklentileri bulundukları kademeye göre anlamlı bir farklılık göstermemektedir. Birinci kademedeki öğrencilerin velilerden beklenti düzeylerindeki memnuniyet ($X=29,09$) ile ikinci kademedeki öğrencilerin velilerden beklenti düzeylerindeki memnuniyet ($X=27,94$) arasında anlamlı bir fark yoktur. Bu bulgu; öğrencinin bulunduğu kademe ile velisinden beklentisi arasında anlamlı bir ilişkinin olmadığını gösterir.

4.2. Araştırmaya Katılan Öğrencilerin Özellikleri Bakımından Bulgu ve Yorumlar

Tablo 4. *Araştırmaya Katılan Öğrencilerin Özellikleri*

Özellik	n	f
Normal	142	49,3
Üstün	146	50,7
Toplam	288	100

Tablo 4 incelendiğinde; araştırmaya katılan öğrencilerin %50,7'sinin (146 kişi) üstün olduğu, %49,3'ünün (142) normal olduğu görülmektedir. Araştırmaya katılan öğrencilerin çoğunluğunu üstün ve özel yetenek sahibi çocuklar oluşturmaktadır.

Tablo 4.1. *Öğrencilerin Eğitim ve Öğretim Etkinlikleriyle İlgili Görüşleri*

Özellik	n	$\bar{X}$	S	sd	t	p
Normal	142	36,35	7,51	286	,916	,360
Üstün	146	37,16	8,03			

Tablo 4.1 incelendiğinde; araştırmaya katılan öğrencilerin eğitim ve öğretim etkinlikleriyle ilgili görüşleri öğrencilerin özelliklerine göre anlamlı bir farklılık göstermemektedir. Üstün ve özel yetenekli öğrencilerin okuldaki eğitim ve öğretim etkinlikleriyle ilgili görüşleri ($X=37,16$), normal öğrencilerin eğitim ve öğretim etkinlikleri ile görüşleri ($X=36,35$) arasında anlamlı bir fark yoktur. Bu bulgu; eğitim ve öğretim etkinlikleriyle görüşler ve öğrencinin özelliği arasında bir ilişkinin olmadığını gösterir.

Tablo 4.2. Öğrencilerin Okul Yönetimi ile İlgili Görüşleri

Özellik	n	$\bar{X}$	S	sd	t	p
Normal	142	21,03	5,36	286	,425	,671
Üstün	146	21,31	5,79			

Tablo 4.2 incelendiğinde; araştırmaya katılan öğrencilerin okul yönetimi ile ilgili görüşleri öğrenci özelliklerine göre anlamlı bir farklılık göstermemektedir. Üstün ve özel yetenekli öğrencilerin okul yönetimi ile ilgili görüşleri ($X=21,31$), normal öğrencilerin okul yönetimi ile ilgili görüşleri ($X=20,16$) arasında anlamlı bir fark yoktur.. Bu bulgu; okul yönetimi ile görüşler ve öğrenci özellikleri arasında anlamlı bir ilişki olmadığını gösterir.

Tablo 4.3. Öğrencilerin Okulun Fiziki Ortamı ile İlgili Görüşleri

Özellik	n	$\bar{X}$	S	sd	t	p
Normal	142	18,94	5,82	286	,892	,373
Üstün	146	18,34	5,74			

Tablo 4.3 incelendiğinde; araştırmaya katılan öğrencilerin okulun fiziki ortamı ile ilgili görüşleri öğrenci özelliklerine göre anlamlı bir farklılık göstermemektedir. Normal öğrencilerin okulun fiziki ortamı ile ilgili görüşleri ($X=18,94$), üstün ve özel yetenekli öğrencilerin görüşleri ($X=18,34$) arasında anlamlı bir fark yoktur.. Bu bulgu; okulun fiziki ortamı ile görüşler ve öğrencinin özelliği arasında anlamlı bir ilişkinin olmadığını gösterir.

Tablo 4.4. Öğrencilerin Sosyal, Kültürel ve Sportif Faaliyetlerle İlgili Görüşleri

Özellik	n	$\bar{X}$	S	sd	t	p
Normal	142	20,28	6,25	286	,010	,992
Üstün	146	20,27	6,42			

Tablo 4.4 incelendiğinde; araştırmaya katılan öğrencilerin okuldaki sosyal, kültürel ve sportif faaliyetler ile ilgili görüşleri öğrenci özelliğine göre anlamlı bir farklılık göstermemektedir. Normal öğrencilerin okuldaki sosyal, kültürel ve sportif faaliyetler ilgili görüşleri ($X=20,28$), üstün ve özel yetenekli öğrencilerin görüşleri ($X=20,27$) arasında anlamlı bir fark yoktur. Bu bulgu; okuldaki sosyal, kültürel ve sportif faaliyetler ile görüşler ve öğrencinin özelliği arasında anlamlı bir ilişkinin olmadığını gösterir.

Tablo 4.5. Öğrencilerin Öğretmenlerden Beklentileri

Özellik	n	$\bar{X}$	S	sd	t	p
Normal	142	15,06	3,73	286	,571	,568
Üstün	146	14,08	4,03			

Tablo 4.5 incelendiğinde; araştırmaya katılan öğrencilerin öğretmenlerden beklentileri öğrenci özelliğine göre anlamlı bir farklılık göstermemektedir. Normal öğrencilerin öğretmenlerden beklenti düzeylerindeki memnuniyet ($X=15,06$), üstün ve özel yetenekli öğrencilerin beklenti düzeylerindeki memnuniyet ($X=14,08$) arasında anlamlı bir fark yoktur. Bu bulgu; öğrencilerin öğretmenlerden beklentileri ve öğrencinin özelliği arasında anlamlı bir ilişkinin olmadığını gösterir.

Tablo 4.6. Öğrencilerin Velilerden Beklentileri

Özellik	n	$\bar{X}$	S	sd	t	p
Normal	142	28,13	6,24	286	1,161	,247
Üstün	146	28,97	5,92			

Tablo 4.6 incelendiğinde; araştırmaya katılan öğrencilerin velilerden beklentileri öğrenci özelliğine göre anlamlı bir farklılık göstermemektedir. Üstün ve özel yetenekli öğrencilerin velilerden beklenti düzeylerindeki memnuniyet ($X=28,97$) ile normal öğrencilerin velilerden beklenti düzeylerindeki memnuniyet ($X=28,13$) arasında anlamlı bir fark yoktur. Bu bulgu; öğrencinin özelliği ile velisinden beklentisi arasında anlamlı bir ilişkinin olmadığını gösterir.

4.3. Öğretmenlere Ait Bulgu ve Yorumlar

Tablo 5. Öğretmenlerin Cinsiyete Göre Dağılımı

Cinsiyet	n	f
Erkek	12	54,5
Bayan	10	45,5
Toplam	22	100

Tablo 5 incelendiğinde; araştırmaya katılan öğretmenlerin %54,5'inin (12 kişi) erkek öğretmen, %45,5'inin (10 kişi) bayan öğretmen olduğu görülmektedir. Bu dağılıma göre araştırmaya katılan öğretmenlerin yarıdan fazlası erkek öğretmendir diyebiliriz.

Tablo 6. Öğretmenlerin Çalışma Yıllarına Göre Dağılımı

Mesleki yıl	n	f
0-7 yıl	8	36,4
8-15 yıl	8	36,4
16-21 yıl	2	9,1
22-27 yıl	3	13,6
28 ve üzeri	1	4,5
Toplam	22	100

Tablo 6 incelendiğinde; araştırmaya katılan öğretmenlerin %36,4'ünün (8 kişi) 0-7 yıl ve 8-15 yıl mesleki deneyimi olduğunu, %13,6'sının (3 kişi) 22-27 yıllık, %9,1'inin (2 kişi) 16-21 yıllık ve %4,5'inin (1 kişi) ise 28 yıl ve üzeri mesleki deneyimi olduğu görülmektedir. Bu dağılıma göre araştırmaya katılan öğretmenlerin çoğunluğu 0-15 yıl mesleki deneyime sahiptir diyebiliriz.

Tablo 7. Velilerin Cinsiyete Göre Dağılımı

Cinsiyet	n	f
Erkek	65	31,7
Bayan	140	68,3
Toplam	206	100

Tablo 7 incelendiğinde; araştırmaya katılan velilerin %68,3'ünün (140 kişi) bayan veli, %31,7'sinin (65 kişi) erkek veli olduğu görülmektedir. Bu dağılıma göre araştırmaya katılan velilerinin çoğunluğunu bayanların oluşturduğunu söyleyebiliriz.

4.4. Velilerin Öğrenim Durumları Dağılımına Ait Bulgu ve Yorumlar

Tablo 8. *Velilerin Öğrenim Durumlarına Göre Dağılımı*

Öğrenim durumu	n	f
İlkokul	14	6,8
Ortaokul	11	5,4
Lise	53	25,9
Üniversite	127	62,0
Toplam	206	100

Tablo 8 incelendiğinde; araştırmaya katılan velilerin %62'sinin (127 kişi) üniversite mezunu, %25,9'unun (53 kişi) lise mezunu, %6,8'inin (14 kişi) ilkokul mezunu ve %5,4'ünün (11 kişi) ortaokul mezunu olduğu görülmektedir. Bu dağılıma göre araştırmaya katılan velilerin çoğunluğunun üniversite mezunu olduğunu söyleyebiliriz.

Tablo 8.1. *Velilerin Eğitim Öğretim Etkinlikleriyle İlgili Görüşleri*

a. İlkokul-Ortaokul Mezunu Veliler

Öğrenim durumu	n	$\bar{X}$	S	sd	t	p
İlkokul	14	35,79	5,87	23	3,11	,005
Ortaokul	11	42,84	4,86			

Tablo 8.1.a incelendiğinde; araştırmaya katılan velilerin eğitim öğretim etkinlikleriyle ilgili görüşleri öğrenim durumu özelliğine göre anlamlı bir farklılık göstermektedir. Ortaokul mezunu velilerin eğitim öğretim etkinlikleriyle ilgili görüşleri ($X=42,84$), ilkokul mezunu velilerin görüşlerinden ($X=35,79$) daha olumludur. Bu bulgu; eğitim ve öğretim etkinlikleriyle görüşler ve velinin öğrenim durumu arasında anlamlı bir ilişkinin olduğunu gösterir.

b. Lise-Üniversite Mezunu Veliler

Öğrenim durumu	n	$\bar{X}$	S	sd	t	p
Lise	53	36,89	6,02	178	,564	,573
Üniversite	127	36,22	7,65			

Tablo 8.1.b incelendiğinde; araştırmaya katılan velilerin eğitim öğretim etkinlikleriyle ilgili görüşleri öğrenim durumu özelliğine göre anlamlı bir farklılık göstermemektedir. Lise mezunu velilerin eğitim öğretim etkinlikleri ile görüşleri ($X=36,89$) ile üniversite mezunu velilerin görüşleri ($X=36,22$) arasında anlamlı bir fark yoktur. Bu bulgu; velinin öğrenim durumu ile eğitim öğretim etkinlikleriyle ilgili görüşleri arasında anlamlı bir ilişkinin olmadığını gösterir.

Tablo 8.2. Velilerin Öğretmenlerden Beklentileri

a. İlkokul-Ortaokul Mezunu Veliler

Öğrenim durumu	n	$\bar{X}$	S	sd	t	p
İlkokul	14	24,14	3,93	23	3,310	,003
Ortaokul	11	28,15	1,96			

Tablo 8.2.a incelendiğinde; araştırmaya katılan velilerin öğretmenlerden beklentileri öğrenim durumlarına göre anlamlı bir farklılık göstermektedir. Ortaokul mezunu velilerin öğretmenlerden beklenti düzeylerindeki memnuniyet ($X=28,15$), ilkokul mezunu velilerinkinden ($X=24,14$) daha fazladır. Bu bulgu; velilerin öğretmenlerden beklentileri ve velinin öğrenim durumu arasında anlamlı bir ilişkinin olduğunu gösterir.

b. Lise-Üniversite Mezunu Veliler

Öğrenim durumu	n	$\bar{X}$	S	sd	t	p
Lise	53	24,30	5,32	178	,223	,471
Üniversite	127	23,71	4,88			

Tablo 8.2.b incelendiğinde; araştırmaya katılan velilerin öğretmenlerden beklentileri öğrenim durumlarına göre anlamlı bir farklılık göstermemektedir. Lise mezunu velilerin öğretmenlerden beklenti düzeylerindeki memnuniyet ($X=24,30$), üniversite mezunu velilerinki ($X=23,71$) arasında anlamlı bir fark yoktur. Bu bulgu; velinin öğrenim durumu ile öğretmenden beklentisi arasında anlamlı bir ilişkinin olmadığını gösterir.

4.5. Velilerin Kademeye Göre Dağılımına Ait Bulgu ve Yorumlar

Tablo 9. Velilerin Kademeye Göre Dağılımı

Kademe	n	f
Birinci kademe	154	75,1
İkinci kademe	51	24,9
Toplam	206	100

Tablo 9 incelendiğinde; araştırmaya katılan velilerin %75,1'inin (154 kişi) birinci kademede okuyan çocuğu, %24,9'unun (51 kişi) ikinci kademede okuyan çocuğunun olduğu görülmektedir. Araştırmaya katılan velilerin çoğunluğunun birinci kademe velisi olduğunu söyleyebiliriz.

Tablo 9.1. *Velilerin Eğitim Öğretim Etkinlikleriyle İlgili Görüşleri*

Kademe	n	$\bar{X}$	S	sd	t	p
Birinci kademe	154	38,02	6,93	203	4,817	,000
İkinci kademe	51	32,75	6,25			

Tablo 9.1 incelendiğinde; araştırmaya katılan velilerin eğitim öğretim etkinlikleriyle ilgili görüşleri çocuğunun bulunduğu kademeye göre anlamlı bir farklılık göstermektedir. Birinci kademe çocuk sahibi olan velilerin eğitim öğretim etkinlikleriyle ilgili görüşleri ($X=38,02$), ikinci kademe çocuk sahibi olan velilerin görüşlerinden ($X=32,75$) daha olumludur. Bu bulgu; eğitim ve öğretim etkinlikleriyle görüşler ve velinin çocuğunun bulunduğu kademe arasında anlamlı bir ilişkinin olduğunu gösterir.

Tablo 9.2. *Velilerin Okul Yönetimi ile İlgili Görüşleri*

Kademe	n	$\bar{X}$	S	sd	t	p
Birinci kademe	154	26,94	5,52	203	3,671	,000
İkinci kademe	51	23,59	6,03			

Tablo 9.2 incelendiğinde; araştırmaya katılan velilerin okul yönetimi ile ilgili görüşleri çocuğunun bulunduğu kademeye göre anlamlı bir farklılık göstermektedir. Birinci kademe çocuk sahibi olan velilerin okul yönetimi ile ilgili görüşleri ($X=26,94$), ikinci kademe çocuk sahibi olan velilere ($X=23,59$) göre daha olumludur. Bu bulgu; okul yönetimi ile ilgili görüşler ve velinin çocuğunun bulunduğu kademe arasında anlamlı bir ilişkinin olduğunu gösterir.

Tablo 9.3. Velilerin Okulun Fiziki Ortamı İle Görüşleri

Kademe	n	$\bar{X}$	S	sd	t	p
Birinci kademe	154	17,55	3,802	203	,045	,064
İkinci kademe	51	17,53	2,803			

Tablo 9.3 incelendiğinde; araştırmaya katılan velilerin okulun fiziki ortamı ile ilgili görüşleri çocuklarının bulundukları kademeye göre anlamlı bir farklılık göstermemektedir. Birinci kademe çocuk sahibi olan velilerin okulun fiziki ortamı ile ilgili görüşleri ($X=17,55$) ile ikinci kademe çocuk sahibi olan velilerin görüşleri ($X=17,53$) arasında anlamlı bir farklılık yoktur.. Bu bulgu; okulun fiziki ortamı ile görüşler ve velinin çocuğunun bulunduğu kademe arasında anlamlı bir ilişkinin olmadığını gösterir.

Tablo 9.4. Velilerin Sosyal, Kültürel ve Sportif Faaliyetlerle İlgili Görüşleri

Kademe	n	$\bar{X}$	S	sd	t	p
Birinci kademe	154	18,74	4,361	203	4,625	,000
İkinci kademe	51	15,45	4,527			

Tablo 9.4 incelendiğinde; araştırmaya katılan velilerin okuldaki sosyal, kültürel ve sportif faaliyetler ile ilgili görüşleri çocuklarının bulunduğu kademeye göre anlamlı bir farklılık göstermektedir. Birinci kademe çocuk sahibi velilerin okuldaki sosyal, kültürel ve sportif faaliyetler ilgili görüşleri ($X=18,74$), ikinci kademeye göre ($X=15,45$) daha olumludur. Bu bulgu; okuldaki sosyal, kültürel ve sportif faaliyetler ile görüşler ve velinin çocuğunun bulunduğu kademe arasında anlamlı bir ilişkinin olduğunu gösterir.

Tablo 9.5. Velilerin Öğretmenlerden Beklentileri

Kademe	n	$\bar{X}$	S	sd	t	p
Birinci kademe	154	25,14	4,728	203	5,364	,000
İkinci kademe	51	21,14	4,280			

Tablo 9.5 incelendiğinde; araştırmaya katılan velilerin öğretmenlerden beklentileri çocuklarının bulunduğu kademeye göre anlamlı bir farklılık göstermektedir. Birinci kademe de çocuk sahibi olan velilerin öğretmenlerden beklenti düzeylerindeki memnuniyet ($X=25,14$), ikinci kademe de çocuk sahibi olan velilerden ($X=21,14$) daha fazladır. Bu bulgu; velilerin öğretmenlerden beklentileri ve velinin çocuğunun bulunduğu kademe arasında anlamlı bir ilişkinin olduğunu gösterir.

Tablo 9.6. Velilerin Öğrencilerden Beklentileri

Kademe	n	$\bar{X}$	S	sd	t	p
Birinci kademe	154	28,70	5,525	203	2,195	,029
İkinci kademe	51	26,80	4,775			

Tablo 9.6 incelendiğinde; araştırmaya katılan velilerin öğrencilerden beklentileri çocuklarının bulunduğu kademeye göre anlamlı bir farklılık göstermemektedir. Birinci kademe de çocuk sahibi olan velilerin öğrencilerden beklenti düzeylerindeki memnuniyet ($X=28,70$) ile ikinci kademe de çocuk sahibi olan velilerin öğrencilerden beklenti düzeylerindeki memnuniyet ($X=26,80$) arasında anlamlı bir fark yoktur. Bu bulgu; velinin çocuğunun bulunduğu kademe ile öğrenciden beklentisi arasında anlamlı bir ilişkinin olmadığını gösterir.

4.6. Velilerin Sahip Oldukları Çocukların Dağılımına Ait Bulgu ve Yorumlar

Tablo 10. *Velilerin Sahip Oldukları Çocuklar Açısından Dağılımı*

Özellik	n	f
Normal	103	50,0
Üstün	103	50,0
Toplam	206	100

Tablo 10 incelendiğinde; araştırmaya katılan velilerin %50,0'sinin (103 kişi) üstün ve özel yetenekli çocuk sahibi, %50,0'ının (103 kişi) ise normal özellikteki çocuk sahibi olduğu görülmektedir. Bu dağılıma göre araştırmaya katılan velilerin yarısı üstün ve özel yetenekli çocuk sahibidir diyebiliriz.

Tablo 10.1. *Velilerin Özelliklerine Göre Eğitim-Öğretim Faaliyetlerine İlişkin Görüşleri*

	n	$\bar{X}$	S	sd	t	p
Normal	103	35,83	7,16	204	1,79	,75
Üstün	103	37,60	6,99			

Tablo 10.1 incelendiğinde; üstün yetenekli öğrenci velilerinin okuldaki eğitim-öğretim faaliyetlerine ilişkin görüşleri ile ($X=37,60$) ile normal öğrenci velilerinin okuldaki eğitim-öğretim faaliyetlerine ilişkin görüşleri ($X=35,83$) arasında ($p=,75$; $p<,05$) anlamlı bir fark yoktur.

Tablo 10.2. *Velilerin Özelliklerine Göre Okul Yönetimi ile İlgili Görüşleri*

	n	$\bar{X}$	S	sd	t	p
Normal	103	25,44	5,76	204	1,66	,09
Üstün	103	26,78	5,80			

Tablo 10.2 incelendiğinde; üstün yetenekli öğrenci velilerinin okul yönetimi ile ilgili görüşleri ile ($X=26,80$) ile normal öğrenci velilerinin okul yönetimi ile ilgili görüşleri ($X=25,44$) arasında ($p=,09$; $p<,05$) anlamlı bir fark yoktur.

Tablo 10.3. *Velilerin Özelliklerine Göre Okulun Fiziki Ortamı ile İlgili Görüşleri*

	n	$\bar{X}$	S	sd	t	p
Normal	103	17,26	3,67	204	1,17	,24
Üstün	103	17,84	3,44			

Tablo 10.3. incelendiğinde; üstün yetenekli öğrenci velilerinin okulun fiziki ortamına ilişkin görüşleri ile ($X=17,84$) ile normal öğrenci velilerinin okulun fiziki ortamına ilişkin görüşleri ($X=17,26$) arasında ($p=,24$; $p<,05$) anlamlı bir fark yoktur.

Tablo 10.4. *Velilerin Özelliklerine Göre Sosyal, Kültürel ve Sportif Faaliyetlerle İlgili Görüşleri*

	n	$\bar{X}$	S	sd	t	p
Normal	103	17,64	4,61	204	,89	,37
Üstün	103	18,21	4,60			

Tablo 10.4 incelendiğinde; üstün yetenekli öğrenci velilerinin okuldaki sosyal, kültürel ve sportif faaliyetlere ilişkin görüşleri ile ($X=18,21$) ile normal öğrenci velilerinin sosyal, kültürel ve sportif faaliyetlere ilişkin görüşleri ($X=17,64$) arasında ($p=,37$; $p<,05$) anlamlı bir fark yoktur.

Tablo 10.5. Veli Özelliklerine Göre Öğretmenlerden Beklentiler

	n	$\bar{X}$	S	sd	t	p
Normal	103	24,11	4,81	204	,09	,92
Üstün	103	24,17	5,03			

Tablo 10.5 incelendiğinde; üstün yetenekli öğrenci velilerinin öğretmenlerden beklentileri ile ($X=24,17$) ile normal öğrenci velilerinin öğretmenlerden beklentileri ($X=24,11$) arasında ($p=,92$; $p<,05$) anlamlı bir fark yoktur.

Tablo 10.6. Veli Özelliklerine Göre Öğrencilerden Beklentiler

	n	$\bar{X}$	S	sd	t	p
Normal	103	28,23	5,42	204	,03	,96
Üstün	103	28,20	5,37			

Tablo 10.6. incelendiğinde normal öğrenci velilerinin öğrencilerden beklentileri ile ($X=28,23$) ile üstün yetenekli öğrenci velilerinin öğrencilerden beklentileri ($X=28,20$) arasında ($p=,96$; $p<,05$) anlamlı bir fark yoktur.

4.7. Araştırmaya Katılan Öğrenci-Velilerin Dağılımına Ait Bulgu ve Yorumlar

Tablo 11. Araştırmaya Katılan Öğrenci-Velilerin Dağılımı

Kademe	n	f
Öğrenci	288	58,3
Veli	206	41,7
Toplam	494	100

Tablo 11 incelendiğinde araştırmaya katılanların 288'i (%58,3) öğrenci ve 206'sı (%41,7) velilerden oluşmaktadır.

Tablo 11.1. *Öğrenci ve Velilerin Okuldaki Eğitim-Öğretim Faaliyetlerine İlişkin Görüşleri*

	n	$\bar{X}$	S	sd	t	p
Öğrenci	288	36,78	7,77	492	,087	,93
Veli	206	36,72	7,12			

Tablo 11.1 incelendiğinde; öğrencilerin okuldaki eğitim-öğretim faaliyetlerine ilişkin görüşleri ($X=36,78$) ile velilerin okuldaki eğitim-öğretim faaliyetlerine ilişkin görüşleri ($X=36,72$) arasında ($p=,93$; $p<,05$) anlamlı bir farklılık yoktur.

Tablo 11.2. *Öğrenci ve Velilerin Okul Yönetimine İlişkin Görüşleri*

	n	$\bar{X}$	S	sd	t	p
Öğrenci	288	21,17	5,57	492	9,53	,00
Veli	206	26,11	5,81			

Tablo 11.2 incelendiğinde; velilerin okul yönetimine ilişkin görüşleri ($X=26,11$) ile öğrencilerin okul yönetimine ilişkin görüşleri ($X=21,17$) arasında ($p=,00$; $p<,05$) anlamlı bir fark vardır.

Tablo 11.3. *Öğrenci ve Velilerin Okulun Fiziki Ortamına İlişkin Görüşleri*

	n	$\bar{X}$	S	sd	t	p
Öğrenci	288	18,64	5,78	482	2,56	,01
Veli	206	17,55	3,56			

Tablo 11.3 incelendiğinde; öğrencilerin okulun fiziki ortamına ilişkin görüşleri ($X=18,64$) ile velilerin okulun fiziki ortamına ilişkin görüşleri ($X=17,55$) arasında ($p=,01$; $p<,05$) anlamlı bir fark vardır.

Tablo 11.4. Öğrenci ve Velilerin Sosyal, Kültürel ve Sportif Faaliyetlerle İlgili Görüşleri

	n	$\bar{X}$	S	sd	t	p
Öğrenci	288	20,28	6,33	491	4,77	,00
Veli	206	17,93	4,60			

Tablo 11.4 incelendiğinde; öğrencilerin okuldaki sosyal, kültürel ve sportif faaliyetlere ilişkin görüşleri ile ($X=20,28$) ile velilerin sosyal, kültürel ve sportif faaliyetlere ilişkin görüşleri ($X=17,93$) arasında ($p=,00$; $p<,05$) anlamlı bir fark vardır.

Tablo 11.5. Öğrenci ve Velilerin Öğretmenlerden Beklentileri

	n	$\bar{X}$	S	sd	t	p
Öğrenci	288	14,93	3,88	375	22,3	,00
Veli	206	24,14	4,91			

Tablo 11.5 incelendiğinde; velilerin öğretmenlerden beklentileri ile ($X=24,14$) ile öğrencilerin öğretmenlerden beklentileri ($X=14,93$) arasında ($p=,00$; $p<,05$) anlamlı bir fark vardır.

Tablo 11.6. Öğrenci ve Velilerin Birbirlerinden Beklentileri

	n	$\bar{X}$	S	sd	t	p
Öğrenci	288	28,56	6,08	492	,63	,52
Veli	206	28,22	5,38			

Tablo 11.6 incelendiğinde; öğrencilerin velilerden beklentileri ($X=28,56$) ile velilerin öğrencilerden beklentileri ($X=28,22$) arasında ($p=,52$; $p<,05$) anlamlı bir farklılık yoktur.

Tablo 12. *Öğrenci ve Velilerin Okuldaki Eğitim-Öğretim Faaliyetlerine İlişkin Görüşleri*

	n	$\bar{X}$	S	sd	t	p
Öğrenci	288	36,78	7,77	492	,087	,93
Veli	206	36,72	7,12			

Tablo 12 incelendiğinde; öğrencilerin okuldaki eğitim-öğretim faaliyetlerine ilişkin görüşleri ($\bar{X}=36,78$) ile velilerin okuldaki eğitim-öğretim faaliyetlerine ilişkin görüşleri ($\bar{X}=36,72$) arasında ($p=,93$; $p<,05$) anlamlı bir farklılık yoktur.

BÖLÜM V

SONUÇ-TARTIŞMA VE ÖNERİLER

Bu bölümde, araştırmadan elde edilen bulgulara ilişkin sonuçlar ve ulaşılan sonuçlar ışığında geliştirilen öneriler yer almaktadır.

5.1. Sonuç-Tartışma

5.1.1. Araştırmaya Katılan Öğrencilerin Bulundukları Kademeye İlişkin Sonuçlar

1. Birinci kademedeki öğrencilerin okuldaki eğitim ve öğretim etkinlikleriyle ilgili görüşleri ($X=38,60$), ikinci kademeye göre ($X=34,69$) daha olumludur. Bu durum birinci kademedeki eğitim gören öğrencilerin sınıf içinde kendilerini daha rahat hissettikleri, ders araç gereçlerini yeterli buldukları ve işlenen dersleri yeteri kadar ilginç bulduklarını göstermektedir. Birinci kademedeki ders müfredatının ve ders kitaplarının değişmesi, okulun araç-gereç donanımı bakımından bir eksikliğin bulunmaması buna dayanak olarak gösterilebilir.
2. Birinci kademedeki öğrencilerin okul yönetimi ile ilgili görüşleri ($X=22,05$), ikinci kademeye göre ($X=20,16$) daha olumludur. Bu durum birinci kademe öğrencilerinin ihtiyaç duymaları halinde okul idaresi ile görüşebildikleri, yönetimin birinci kademe öğrencilerinin sorunlara yeteri kadar çözüm bulduğu, okulun güvenli bir ortam olduğu ve bunlara bağlı olarak okul yönetimine güven duyulduğu şeklinde ifade edilebilir. Birinci kademedeki görev yapan öğretmenlerin sınıf ve öğrenci sorunları ile yakından ilgilendiği, çözüm bulma noktasında ikinci kademe öğretmenlerine göre daha aktif olduğunu söyleyebiliriz.

3. Birinci kademedeki öğrencilerin okulun fiziki ortamı ile ilgili görüşleri ($X=19,94$), ikinci kademeye göre ($X=17,14$) daha olumludur. Birinci kademe öğrencilerinin sınıf öğretmeni ile sürekli aynı dersliği kullanması hem sınıfın temiz olması hem de okul araç- gereçlerinin daha özenli kullanılmasına neden olur. Birinci kademe öğrencilerinin çoğu yemekhaneden yerken, ikinci kademe öğrencileri yemekhaneyi tercih etmeyip okul kantininden alışveriş yapmaktadır. İkinci kademe öğrencileri kantinde satılan yiyecekleri yeteri kadar temiz ve sağlıklı bulmamış olabilirler.
4. Birinci kademedeki öğrencilerin okuldaki sosyal, kültürel ve sportif faaliyetler ile ilgili görüşleri ($X=22,20$), ikinci kademeye göre ($X=18,07$) daha olumludur. Birinci kademe öğrencileri okul hayatına başlamaları ile birlikte gerek sınıf öğretmenleri gerekse velileri tarafından okulda yapılan bayram kutlamaları ve etkinliklerde yer almaları için teşvik edilir ve desteklenir. Öğrenci kulüpleri için benzer bir durum söz konusudur. Bu çalışmalar birinci kademe öğrencileri tarafından sevilerek yapılan bir etkinliktir. İkinci kademe öğrencileri Türk Eğitim Sisteminin sınav ile seçilme ve sürekli sınavlarda başarılı olma zorunluluğu nedeni ile bu tip etkinliklere sıcak bakmamakta hatta gereksiz bulmaktadır. Bu durum kademeler arasında anlamlı bir farkın ortaya çıkmasının nedeni olarak gösterilebilir.
5. Birinci kademedeki öğrencilerin öğretmenlerden beklenti düzeylerindeki memnuniyet ($X=16,13$), ikinci kademeye göre ($X=13,55$) daha fazladır. Öğretmenlerden beklentileri; eşit davranmak, sınavları adil yapıp değerlendirmek, sorunları paylaşabilmek ve öğretmenin öğrenci ile ilgilenmesi alt başlıkları olarak ele aldığımızda, sınıf öğretmenlerinin doğal olarak sınıfta bulunan öğrencilerine daha çok ilgi ile yaklaştıkları ve güven bağlarını sıkı kurdukları şeklinde ifade etmek gerekir. Ancak ikinci kademedeki eğitim gören öğrencilerin birden çok branş öğretmeni ile ders

işledikleri göz önünde bulundurulduğunda hepsi ile aynı düzeyde bir sevgi ve güven bağı oluşturmadıklarını söyleyebiliriz.

5.1.2. Velilerin Öğrenim Durumlarına İlişkin Sonuçlar

1. Ortaokul mezunu velilerin eğitim öğretim etkinlikleriyle ilgili görüşleri ($X=42,84$), ilkokul mezunu velilerin görüşlerinden ($X=35,79$) daha olumludur. Eğitim-Öğretim Etkinliklerinin alt kriterlerine bakıldığında, okulda yapılan eğitim öğretim faaliyetlerinin müfredat içeriği ile ilgili olduğu görülmektedir. Klasik ve ezbere dayalı bir eğitim öğretim hayatı geçirmiş, ilkokul mezunu velilerin günümüz eğitim yaklaşımı hakkında pek bilgisi olmadığı ilgisi çıkarılabilir. Bu nedenle eğitim düzeyi yükseldikçe farkındalık düzeyinin arttığını söylemek yanlış olmaz. Çocuk eğitimin temel taşı aile kurumu oluşturmaktadır. Anne aile içinde çocukla en çok ilgilenen ve vakit geçiren kişidir. Eğitim düzeyi yükseldiğinde eğitim öğretim faaliyetlerinden beklentiler arasında fark kalmamaktadır. Buna örnek olarak Tablo 8.1.b'yi gösterebiliriz. Lise mezunu velilerin eğitim öğretim etkinlikleri ile görüşleri ($X=36,89$) ile üniversite mezunu velilerin görüşleri ($X=36,22$). Değerlerin birbirine çok yakın olması ifadeyi destekler niteliktedir.
2. Ortaokul mezunu velilerin öğretmenlerden beklenti düzeylerindeki memnuniyet ($X=28,15$), ilkokul mezunu velilerinkinden ($X=24,14$) daha fazladır. 1. maddede ifade ettiğimiz nedenlerin aynısı öğretmenlerden beklentiler konusunda da geçerlilik göstermektedir. Yeni müfredat ile birlikte eğitim sisteminde ezberden uzak çoklu zeka kuramlarına dayalı, araştıran, modelleyen, proje mantığı ile ödev ve çalışmalar yapan öğrenciler evde ister istemez maket ve modeller yapmak için velileri zorlamaktadır. Bu çalışmaların hangi amaca hizmet ettiğini bilmeyen velilerin durumundan rahatsız olması bunun nedeni olarak da öğretmeni görmesi olarak açıklayabiliriz.

5.1.3. Velilerin Kademeye Göre Dağılımına İlişkin Sonuçlar

1. Birinci kademede çocuk sahibi olan velilerin eğitim öğretim etkinlikleriyle ilgili görüşleri ($X=38,02$), ikinci kademede çocuk sahibi olan velilerin görüşlerinden ($X=32,75$) daha olumludur. Tablo 9.1, Tablo 9.2, Tablo 9.4 ve Tablo 9.5 beklenti ve görüş noktasında birbirine yakın alt başlıkları içermektedir. Bu sebeple 4 bulgunun toplu sonuçları 4. maddenin altında açıklanmıştır.
2. Birinci kademede çocuk sahibi olan velilerin okul yönetimi ile ilgili görüşleri ($X=26,94$), ikinci kademede çocuk sahibi olan velilere ($X=23,59$) göre daha olumludur.
3. Birinci kademede çocuk sahibi velilerin okuldaki sosyal, kültürel ve sportif faaliyetler ile ilgili görüşleri ($X=18,74$), ikinci kademeye göre ($X=15,45$) daha olumludur.
4. Birinci kademede çocuk sahibi olan velilerin öğretmenlerden beklenti düzeylerindeki memnuniyet ($X=25,14$), ikinci kademede çocuk sahibi olan velilerden ($X=21,14$) daha fazladır.
 - Sınıf öğretmenleri proje kapsamında ikinci kademe öğretmenlerine göre daha çok eğitim almışlardır.
 - Sınıf öğretmenleri mesleğinin gereği ve müfredatın içeriğine bağlı olarak, ikinci kademeye göre daha çok sosyal etkinlik ve çevre gezileri yapma imkânına sahip olmuşlardır. Birinci kademeye başlayan öğrenciler okul, öğretmen ve arkadaşlarına alışma, okuma yazma çalışmaları, sosyal ve kültürel faaliyetler ile öğrenci merkezli çalışmalar yaparken, ikinci kademe öğrencileri sınav kaygısı yüzünden ders ve konu odaklı çalışmalar yapmak zorunda kalmışlardır.
 - 11 yıllık proje süresince ikinci kademedan ayrılan öğretmen sayısı birinci kademe öğretmenlerinden daha çok olmuştur. Yeni gelen öğretmenlerin okulda uygulanan projenin içeriğini anlamaları ve

uygulamaları zaman aldığından, çocuğunu 1. sınıftan bu yana bu okulda okutan ikinci kademe velilerinde rahatsızlıklara yol açmıştır.

- İkinci kademe bazı branşlara öğretmeni atanmaması nedeni ile bu branşlara ücret karşılığı öğretmenler görevlendirilmiş, sürekli ve düzenli derslere girmedikleri için verimli sonuçlar elde edilememiştir.
- İkinci kademe velilerinin bir kısmı çocuklarının sosyal yönden geliştirilmesini isterken, diğer kısmı öğrencilerin sınavlara hazırlanmasını istemiştir. Bu çelişkili durum ikinci kademe velilerinin eğitim öğretim faaliyetleri hakkında olumsuz görüş bildirmesine sebep olduğu söylenebilir.
- İkinci kademe görev yapan bazı öğretmenler, öğrencileri sınavlara hazırlamanın doğru olduğunu savunurken, diğer grup öğretmenler öğrencilerin sosyal etkinliklere ve kültürel faaliyetlere ağırlık verilerek hayata hazırlamanın doğru olacağını savunmuşlardır.
- Okul idaresi iki farklı beklenti düzeylerine sahip velilerin ortak bir paydada buluşması için profesyonelce çözümler üretip, okulun ortak değerlerini benimsetmek ve istikrarlı çalışmalar yapmakta yetersiz kalmış olabilir.

5.1.4. Araştırmaya Katılan Öğrenci-Velilerin Dağılımına İlişkin Sonuçlar

1. Velilerin okul yönetimine ilişkin görüşleri ($X=26,11$) ile öğrencilerin okul yönetimine ilişkin görüşleri ($X=21,17$) arasında ($p=,00$; $p<,05$) anlamlı bir fark vardır. Bu durum velilerin okul idaresine randevulu gelmesine karşın, öğrencilerin ders aralarında okul idaresinin işi olduğu zamana denk gelmesinden ötürü öğrenciler ile yeteri kadar ilgilenmemesi olarak açıklanabilir. Okul idaresinin birinci ve ikinci kademe öğrencilerinin beklentilerini ortak bir paydada buluşturamaması, okulda yapılan kurslara ikinci kademenin katılmaması nedeni ile ikinci kademe öğrencilerinin okul servisi ile eve gidebilmek için birinci kademe öğrencilerini beklemek

zorunda kalması olarak ifade edilebilir. Araştırmanın yapıldığı eğitim öğretim döneminde MEB' lığı okulları ilkokul ve ortaokul diye ikiye ayırmış, okulların ders saatlerinde değişiklikler yapmıştı. Bu durum aynı binada eğitim gören öğrencilerin farklı zamanlarda çıkış yaptıkları için okul servislerinde birbirlerini beklemek zorunda kalmış bunun sorumlusu olarak okul yönetimini görmüş olabilir.

2. Öğrencilerin okulun fiziki ortamına ilişkin görüşleri ($X=18,64$) ile velilerin okulun fiziki ortamına ilişkin görüşleri ($X=17,55$) arasında ($p=,01$; $p<,05$) anlamlı bir fark vardır. Araştırmacının okulda uzun süre görev yapan bir öğretmen ve aynı zamanda çocukları bu okulda eğitim gören bir veli olması ışığında; Çocuğunu okula kayıt ettiren velilerin beklenti düzeylerinin yüksek olmasına bağlamaktadır. Okula Türkiye'nin muhtelif yerlerinden ve İstanbul'un değişik ilçelerinden öğrenci gelmektedir. Velilerin katlanmak zorunda kaldıkları bu maddi ve manevi güçlükler, kurumdan beklentileri ister istemez yükseltmektedir. Okul binasının yeni, temizlikte beyaz bayrak almış bir okul olmasına rağmen velilerin görüşlerinin öğrenciye göre olumsuz olması manidardır.
3. Öğrencilerin okuldaki sosyal, kültürel ve sportif faaliyetlere ilişkin görüşleri ile ($X=20,28$) ile velilerin sosyal, kültürel ve sportif faaliyetlere ilişkin görüşleri ($X=17,93$) arasında ($p=,00$; $p<,05$) anlamlı bir fark vardır. Okulda karma bir eğitimin yapılması bir noktada bir avantajken, diğer bir açıdan bakıldığında normal öğrenci velisine göre bir dezavantajdır. Gerek kulüp faaliyetlerinde, gerekse diğer etkinliklerde hızlı öğrenen ve çabuk kavrayan öğrenciler öğretmenler tarafından çabuk fark edilip daha sık görevlendirilir. Bu durum normal öğrenci velileri açısından bir dezavantajlı durum olarak görülmüş olabilir.
4. Velilerin öğretmenlerden beklentileri ile ($X=24,14$) ile öğrencilerin öğretmenlerden beklentileri ($X=14,93$) arasında ($p=,00$; $p<,05$) anlamlı bir fark vardır. Araştırmanın en manidar sonucunu bu veri oluşturmuştur. Bu durumun nedeni olarak sınıflarda bulunan normal öğrencilerin

hızlandırılmış eğitim programlarına tabi tutulmalarına, öğrencilerin sınıf ortamında öncelikle mutlu olmasından çok başarılı olmasına, öğretmenlerin uyguladığı yanlış öğretim yöntem ve tekniklere, öğrenci merkezli bir eğitim yerine ders odaklı eğitim vermesine bağlayabiliriz. Veri sonucu öğretmenlerin öğrenci ihtiyaçlarına tam olarak cevap veremediklerinin somut bir göstergesidir.

5.2. Öneriler

Araştırma sonucunda elde edilen bulgular ışığında; Üstün ve özel yetenekli öğrencilerin eğitim gördüğü tek devlet okulu olan Beyazıt Ford Otosan İlköğretim Okulunda öğretmen, öğrenci ve velilerin genel olarak olumlu görüş ve beklentilerini dile getirdiklerini söyleyebiliriz.

- Yapılan araştırma sonucunda birinci kademe öğrencilerinin, ikinci kademe öğrencilerine göre daha olumlu görüş bildirdikleri bu sebeple ikinci kademe öğrencilerinde oluşan bu hoşnutsuzluğun nedenleri hakkında araştırma yapılabilir.
- Birinci kademe öğrencisi olan velilerin ikinci kademe velilerine göre daha memnun olduğu açıktır. İkinci kademe öğrencilerine paralel olarak ikinci kademe velilerinde de oluşan bu hoşnutsuzluğun nedenleri hakkında bir çalışma yapılmalıdır.
- Okul yöneticileri idareci olmanın yanı sıra liderlik özelliklerini de iyi kullanmasını bilmelidir. Velilerin memnun olduğu bir yönetimden, öğrencilerin memnun olmaması manidardır. Okul yönetimleri farklı öğrenci gruplarında ortaya çıkan farklı ihtiyaçları iyi analiz edip buna uygun sağlıklı çözümler üretmelidir.
- Üstün ve özel yetenekli öğrencilerin eğitiminde özel eğitim almış öğretmenlerin görev alması kaçınılmazdır. Ancak geçen süre içinde okula bu konuda eğitim almamış olan öğretmenlerin atanması, anketin yapıldığı dönemde HAYEF tarafından verilen eğitimlerin 2-3 yıl öncesinde

bırakılması, öğretmen eğitimlerinin ne kadar önemli olduğunu araştırma bir kez daha ortaya çıkmıştır.

- Çocukların yetiştirilmesinde en büyük sorumluluk, hiç kuşkusuz ailenin omuzlarındadır. Ailelerin çocuklarıyla ilgili üstlenmiş oldukları görev ve sorumluluklar, üstün yetenekli bir çocuğa sahip olmaları durumunda bir kat daha artmaktadır. Bu durum velilerin bu konuda ciddi bir veli eğitim programlarına ihtiyaç duyduklarının göstergesidir.
- Okulda projenin başlaması ile birlikte ülkemizde ne kadar çok üstün yetenekli öğrencinin olduğu bir kez daha ortaya çıkmıştır. Projenin başından itibaren Türkiye ve İstanbul'un değişik yerlerinden çok sayıda talep olması, ülkemizde üstünlere eğitim veren kurumların sayısal açıdan ne kadar geri kaldığımızın göstergesidir. Kısa sürede bu öğrencilere eğitim verecek kurum ve personel sayısının artırılması gerekmektedir.
- Üstün yetenekli öğrencilerin yetenek, ilgi ve ihtiyaçlarını en uygun düzeyde karşılamak için ailelerden sonra en büyük görev hiç kuşkusuz ki öğretmenlere düşmektedir. Üstün yeteneklilerin eğitim programlarında görev alacak öğretmenler, sahip oldukları belirli kişilik ve mesleki özellikler ile üstün yetenekli öğrencilere rehberlik ve önderlik yapacak kabiliyet ve istekte olmalıdır.
- Araştırma sonucunda üstün ve normal öğrencilerin beklentileri ele alındığında akran grupları olarak beklentiler noktasında aralarında çok farklılık olmadığı görülmüştür. Üstün yetenekli çocuklar, akademik alandaki konular söz konusu olduğunda kendinden yaşça büyük bireylerle birlikte olmayı tercih ederken, bedensel ve sosyal-duygusal beceri gerektiren etkinliklerde akranları ile olmaktan hoşlanmaktadır. Bu durum karma eğitim verilen kurumların yanlış bir eğitim politikası olmadığını bir göstergesi olarak açıklanabilir.
- Karma eğitim verilecek olan kurumlarda öğrencilerin gelişim hızına bağlı olarak eğitim programlarının hazırlanması, bu kurumlarda eğitim verecek

olan uzman eğitimcilerin görev alması, sosyal kaynakların eğitim programları ile desteklenmesi bu öğrencilerin potansiyellerini tam olarak ortaya koyabilmelerine buna bağlı olarak mutlu ve üretken bireylerin oluşmasına zemin hazırlayabilir.

- Beyazıt Ford Otosan İlköğretim Okulunda yaşanan sorunların çoğunun temeline inildiğinde kurumun işleyiş usul ve esaslarını belirleyen sağlıklı bir yönergesi olmamasından kaynaklıdır. Bu tip kurumları hayat geçirmeden önce mutlaka sağlam ve güvenilir bir yönergesinin olması kurumda görev yapanların görev tanımları açısından önem arz etmekte ve işlerin sağlıklı yürütülmesini sağlayacaktır.

KAYNAKÇA

- Adem, M. (1981). Eğitim Planlaması. Ankara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Fakültesi Eğitim Araştırması Merkezi Yayınları. Ankara.
- Afat, N. (2013). Üstün Zekâlı Çocukların Ebeveynlerine Yönelik Geliştirilen Aile Eğitim Programının Etkililiğinin Sınanması, İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yayınlanmamış Doktora Tezi, İstanbul.
- Akarsu, F. (2001). Üstün Yetenekli Çocuklar. Ankara: Eduser Yayınları.
- Ataman, A. (1996). Eğitimimize Bakışlar I. (ed. İ. Fındıkçı) Kültür Koleji Eğitim Vakfı Yayınları, İstanbul.
- Bakioğlu, A. ve Levent, F. (2013) “Üstün Yeteneklilerin Eğitiminde Türkiye İçin Öneriler”, Üstün Yetenekli Eğitimi Araştırmaları Dergisi, 2013, 1(1), 31-44, İstanbul.
- Balcı, A. (1993). Etkili Okul Kuram, Uygulama ve Araştırma. Erek Ofset Mat, Ankara.
- Baştepe, İ. (2009). “Etkili Okulun Eğitim Öğretim Süreci ve Ortamı Boyutlarının Nitelikleri”. Elektronik Sosyal Bilimler Dergisi, 8(29), 76-83.
- Bursalıoğlu, Z. (2010). *Okul Yönetimin Yeni Yapı ve Davranış*. Pegama Yayıncılık. 15. Baskı. Ankara.
- Can, N. (2004). “Öğretmenlerin Geliştirilmesi ve Etkili Öğretmen Davranışları”. Erciyes Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, 16, 103-119.
- Creemers B.P. M. (2002). From School Effectiveness and School Improvement to Effective School Improvement: Background, Theoretical Analysis and Outline of the Empirical Study. Educational Research and Evaluation. Vol:8, No:4.
- Çağlar, D.(2004). “Üstün Zekalı Çocukların Seçimi”, I.Türkiye Üstün Yetenekli Çocuklar Kongresi Seçilmiş Makaleler Kitabı, İstanbul.

- Çağlayan, S. (2007). Türk Eğitim Sistemi Üzerinde Etkili Olan Felsefi Akımlar, Cumhuriyet Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Yüksek Lisans Tezi, Sivas.
- Çelik, N. (2005). *Okul Aile İlişkilerinde Yaşanan Sorunlar*. Yüksek Lisans tezi. Marmara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.
- Davaslıgil, Ü. (2004). Üstün Zekalıların Eğitiminde Yönetimsel Önlemler (Ders notu). İstanbul Üniversitesi, Özel Eğitim Bölümü, İstanbul.
- Davaslıgil, Ü. ve Zeana, M. (2004). “Üstün Zekalı Çocukların Eğitimi”, I.Türkiye Üstün Yetenekli Çocuklar Kongresi Bildiriler Kitabı, İstanbul.
- Davaslıgil, Ü. ve Zeana, M.(2004). Üstün Yetenekli Çocuklar Seçilmiş Makaleler Kitabı.ss 211-218, Çocuk Vakfı Yayınları, İstanbul.
- Davaslıgil, Ü. ve Zeana. M. (2004). “Üstün Zekalıların Eğitimi Projesi” I. Ulusal Üstün Yetenekli Çocuklar Kongresi, İstanbul.
- Demirtaş, H. (2008). Sınıf Yönetiminin Temelleri. Hüseyin KIRAN (Ed.), Etkili sınıf yönetimi (1-34). Ankara: Anı Yay.
- Ercan, Z. (2004). “Üstün Yetenekli Öğrencilerin Eğitimi İçin Temel Prensipler ve Kullanılan Teknikler”, I. Türkiye Üstün Yetenekli Çocuklar Kongresi Bildiriler Kitabı, İstanbul.
- Erden, M. (2008). Eğitim Bilimlerine Giriş, Arkadaş Yayınevi, Ankara.
- Ergin, O. N. (1995). Mecelle-i Umûr-ı Belediye, İ.B.B. Kültür İşleri Daire Başkanlığı Yayınları, İstanbul.
- Girgin, G. ve Baysal, A. (2005). Tükenmişlik sendromuna bir örnek: Zihinsel engelli öğrencilere eğitim veren öğretmenlerin mesleki tükenmişlik düzeyi. *TSK Koruyucu Hekimlik Bülteni*, 4(4).
- Güçlü, N. ve Sotirofski, K. (2006). “Bilgi Yönetimi”, Türk Eğitim Bilimleri Dergisi, c. 4, no. 4, ss. 351-371.
- Gürşimşek, I., Kefi, S., Girgin, G.(2007). “Okul Öncesi Eğitime Babaların Katılım Düzeyi ile İlişkili Değişkenlerin İncelenmesi”, Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi (H. U. Journal of Education), no. 33, ss. 181-191.

- Karakuş, F. (2009). Üstün Yetenekli Çocukların Anne Babalarının Karşılaştıkları Güçlükler Mersin Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi, Cilt 6, Sayı 1, Haziran 2010.
- Karasar, N. (2000). *Bilimsel Araştırma Yöntemi*, Nobel Yayın Dağıtım, Ankara.
- Karasar, N. (2012). *Bilimsel Araştırma Yöntemi*, 20. Baskı, Nobel Yayınevi, Ankara.
- Kara, İ., Birinci, A. (2005). *Bir Eğitim Tasavvuru Olarak Mahalle Sıbyan Mektepleri: Hatıralar, Yorumlar, Tetkikler*, Dergah Yayınları, İstanbul.
- Kızıloluk, H. (2001). “Sınıf Ortamında Öğretmen Öğrenci İletişiminin Yatay veya Dikey Olmasının Öğrenme Üzerindeki Etkileri”, C.Ü. Sosyal Bilimler Dergisi, c.25, no.1, ss. 151-159.
- Kocabaş, İ. (1996). Eğitim Kurumlarında Örgütsel Değişim ve Yenilik. Marmara Üniversitesi Atatürk Eğitim Fakültesi. II. Ulusal Eğitim Sempozyumu Bildirileri. İstanbul.
- Koçal, Z. D. (2009). Matematikte Üstün Yetenek Özelliklerinin Rutin Olmayan Açık Uçlu Problem Durumlarına İrdelenmesi, Üstün Yetenekli Çocuklar 2. Ulusal Kongresi Özet Kitabı, Anadolu Üniversitesi Kongre Merkezi, Eskişehir.
- Levent, F. (2011). Üstün Yeteneklilerin Eğitimine Yönelik Görüş Ve Politikaların İncelenmesi, Marmara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Yayımlanmış Doktora Tezi, İstanbul.
- MEB (2012). Üstün Yetenekli Bireyler Strateji ve Uygulama Planı 2013-2017, Özel Eğitim ve Rehberlik Hizmetleri Genel Müdürlüğü, Ankara.
- MEB. (1994). Temel Kabiliyetler Testi Yaş 5-7. Türkiye Standardizasyonu ve Norm Çalışması. MEB. Özel Eğitim ve Danışma Hizmetleri Genel Müdürlüğü, Ankara.
- Metin, N. ve Dağlıoğlu, E. (2004). “Üstün Yetenekli Çocukların Eğitiminde Öğretmenin Rolü”, I.Türkiye Üstün Yetenekli Çocuklar Kongresi Bildiriler Kitabı, İstanbul.

- Numanoğlu, G. (1999). “ Bilgi Toplumu-Eğitim- Yeni Kimlikler- II Bilgi Toplumu ve Eğitimde Yeni Kimlikler”, Ankara Üniversitesi Dergiler Veritabanı, c. 32, no. 1, ss.331-339.
- Ogurlu, Ü. (2012). “Liderlik Becerileri Geliştirme Programının Üstün Zekalı Olan ve Olmayan Öğrencilerin Liderlik Becerilerine Etkisi” Yayınlanmış Doktora Tezi. İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.
- Özdemir, S. ve SEZGİN, F. (2002). Etkili Okullar ve Öğretim Liderliği.Kırgızistan-Türkiye Manas Üniv. Sos.Bil.Der.K.T.M.Ü. yay:12.Sürelî yayınlar dizisi:5. s:266-282.
- Özmen, F. ve Harktı, H. (2005). Denizli İlindeki İlköğretim ve Orta Öğretim Okullarının Çevresiyle, Bütünleşebilme Düzeyleri, Milli Eğitim Dergisi, 165.
- Özsoy, O. (2003). Etkin Öğrenci, Etkin Öğretmen, Etkin Eğitim, Hayat Yayıncılık, İstanbul.
- Özyalvaç, A. N. (2010). Bir Müfettiş Raporunda Erken 20. Yüzyıl İstanbul’unda Suriçi Sıbyan Mektepleri,Yıldız Teknik Üniversitesi Fen Bilimler Enstitüsü,Yayınlanmış Yüksek Lisans Tezi, İstanbul.
- Sak, U. (2011). Üstün zekâlılar: Özellikleri, tanılanmaları, eğitimleri. Ankara: Maya Akademi.
- Sakaoğlu, N. (2003). Osmanlıdan Günümüze Eğitim Tarihi, İstanbul Bilgi Üniversitesi Yayınları, İstanbul.
- Silverman, L. K. (1993). Counseling The Gifted And Talented. Denver: Love Publishing.
- Şahin, T. (2010). İlköğretim Okulu Dördüncü ve Beşinci Sınıf Öğrencileri, Öğretmenleri ve Velilerinin Okulla İlgili Görüş ve Beklentileri (Kayseri İli Örneği), Erciyes Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Yayınlanmış Yüksek Lisans Tezi, Kayseri.
- Taymaz, A. H. (1995). Okul Yönetimi.Ankara: Saypa Yay.

- TBMM (2012). Üstün Yetenekli Çocukların Keşfi, Eğitimleriyle İlgili Sorunların Tespiti ve Ülkemizin Gelişimine Katkı Sağlayacak Etkin İstihdamlarının Sağlanması Amacıyla Kurulan, Meclis Araştırması Komisyonu Raporu, S.Sayısı:427, Ankara.
- Tekeli, İ. (2003). Özgür Üniversite Formu, Türkiye’de Eğitim Reformu Tartışması İçin Bir Düşünce Çerçevesi, Özgür Üniversite Formu Yayınları, Ankara.
- Tezel, Ş. F., Özbey, S. (2007). “Aile Eğitim Programlarına Niçin Gereksinim Duyulmuştur? Aile Eğitim Programları Neden Önemlidir?”, Aile ve Toplum Eğitim-Kültür ve Araştırma Dergisi,, ss. 395-414.
- Uluğ, F. (2003). “Okul Kalite Sistemi Modeli”. Amme İdaresi Dergisi, 4, ss:69-82.
- Vural, B. (2004). Öğrencinin Başarısı İçin Aile-Okul Birlikteliği, Hayat Yayıncılık, İstanbul.
- Yavuzer, H. (2000). Okul Çağı Çocuğu, Remzi Kitapevi, İstanbul.
- Yıldırım, A. ve Şimşek, H. (2008). Sosyal Bilimlerde Nitel Araştırma Yöntemleri (6. Baskı). Ankara: Seçkin Yayıncılık.
- Yıldız, H. (2010). Üstün Yeteneklilerinin Eğitiminde Bir Model Olan Bilim ve Sanat Merkezleri (BİLSEMLER) Üzerine Bir Araştırma, Gazi Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Yayımlanmış Yüksek Lisans Tezi, Ankara.

İNTERNET

- <http://www.beyazit.k12.tr/> (15.02.2014)
- [http://fatih.meb.gov.tr/images/967858 %20 %20-Beyazit Ford Otosan Ilkogretim Okulu.pdf](http://fatih.meb.gov.tr/images/967858_%20%20-Beyazit%20Ford%20Otosan%20Ilkogretim%20Okulu.pdf) (20.08.2013)
- <http://hayef.istanbul.edu.tr/> (05.09.2013)
- <http://www.meb-eokul.com/> (12.10.2013)
- <http://www.meb.gov.tr/> (25.12.2013)
- <http://orgm.meb.gov.tr/> (10.03.2014)
- <http://www.tas-istanbul.com/index.php/asitane/mektepler/> (05.07.2014)
- <https://tez.yok.gov.tr/UlusalTezMerkezi/> (05.06.2014)
- http://tr.wikipedia.org/wiki/42B42B4_Eğitim_Sistemi (13.11.2013)
- <http://tr.wikipedia.org/wiki/> (12.10.2013)
- <http://www.tuik.gov.tr/UstMenu.do?metod=temelist> (09.07.2014)
- <http://www.ustunzekalilar.org/egitim-programlari/makaleler/sosyal-cevrenin-üstün-tenekli-çocuğa-bakışı.html> (16.07.2014)
- <http://uyad.beun.edu.tr/index.php/JGER/index> (30.05.2013)
- <http://www.tuzed.org/> (29.08.2013)
- <http://jeysg.org/> (11.11.2013)
- <http://www.ustunyetenekli.com/> (09.10.2013)
- <http://www.journals.istanbul.edu.tr/iuayefd/index> (05.04.2014)
- <http://www.aksiyon.com.tr/aksiyon/haber-36129-26-zeka-magdurlari.html> (16.01.2014)
- <http://www.hochbegabten-homepage.de/literatur.html> (25.05.2014)
- http://www.karg-stiftung.de/home.php?nav_id=10 (12.01.2014)

http://www.dghk.de/regionalvereine/nrw	(22.02.2014)
https://www.genius-hochbegabung.de/	(22.02.2014)
http://www.ikuh.de/cms2/index.php?das_ist_ikuh	(15.05.2014)
http://www.schlosstorgelow.de/	(30.06.2014)

EKLER

Ek-1. Öğrencilere Uygulanan Anketler

Ek-2. Öğretmenlere Uygulanan Anketler

Ek-3. Velilere Uygulanan Anketler

Ek-4 a. Valilik Oluru “Okul Dönüşümleri” Yazısı

Ek-4 b. Valilik Oluru “Okul Dönüşümleri” Çizelgesi

Ek-5. Bakanlık Makamına Yazılan Proje İptali Yazısı

EK:1

ÖĞRENCİ

Sevgili Öğrenciler Anket Soruları Sizlerin Okulla İlgili Görüş Ve Beklentilerinizi Belirlemek Amacıyla Hazırlanmıştır. Anket Sorularına Size En Doğru Gelen Seçeneği İşaretleyerek Cevap Veriniz.

Okulunuzun Adı :
Sınıfınız :

		Kesinlikle Katılmıyorum	Katılmıyorum	Kararsızım	Katılıyorum	Tamamen Katılıyorum
Eğitim Öğretim Etkinlikleri						
1	Okulda edindiğim bilgilerin günlük hayatta işime yarayacağını düşünüyorum.					
2	Derslerin işleniş için ayrılan zaman yeterlidir.					
3	Dersler zevkli geçmektedir.					
4	Derslerdeki etkinlikler ilgimi çekmektedir.					
5	Derslerde verilen projeleri hazırlayabiliyorum.					
6	Ders kitapları ve çalışma kitapları konuyu anlamamı sağlayacak şekilde hazırlanmıştır.					
7	Derslerin işlenişinde farklı araç ve gereçler kullanılmaktadır.					
8	Derslerde anlatılan konuları ilginç buluyorum.					
9	Sınıfta yeterince söz alabiliyorum.					
10	Ders aralarında yeterince dinlenme fırsatı bulabiliyorum.					
Okul Yönetimi						
11	İhtiyaç duyduğumda okul müdürü ile rahatlıkla görüşebilmekteyim.					
12	Okul yöneticileri, öğrencilerle ilgili kararlarda öğrencilerin görüşlerini alırlar.					
13	Okul yönetime ilettiğim sorunların çözümüne gayret gösterilir.					
14	Okuldan almam gereken öğrenci belgesi vs. belgeleri kolaylıkla alabilirim					
15	Okulumuzda yeterli güvenlik önlemleri alınmaktadır.					
16	Okul yönetimine güvenirim					
Okulun Fiziki Ortamı						
17	Okulumuz yeterince temizdir.					
18	Okulumuzda sağlık, yangın, kaza vb. durumlar için yeterli güvenlik önlemleri alınmıştır.					

19	Okul kantininde satılan yiyecekler temiz ve sağlıklıdır.					
20	Sınıfımız ders işlemeye uygundur.					
21	Okulumuzun laboratuvar, spor salonu gibi fiziki mekanları yeterlidir					
22	Okul kütüphanesinden ihtiyacım olduğu kadar yararlanabiliyorum					
Okulumuzdaki Sosyal, Kültürel Ve Sportif Faaliyetler						
23	Okulumuzda yeterince sosyal ve kültürel faaliyet düzenlenmektedir.					
24	Okulumuzda düzenlenen sosyal ve kültürel faaliyetlere katılımda bütün öğrencilere eşit fırsat verilmektedir.					
25	Öğrenci kulüplerine katılacak öğrenciler kendi istek ve yeteneklerine göre seçilirler.					
26	Kulüp çalışmalarının faydalı olduğunu düşünüyorum.					
27	Okulumuzda bayramlar neşe içinde kutlanmaktadır.					
28	Belirli günler ve haftalarda yapılan etkinlikleri beğeniyorum.					
29	Okulumuzda yapılan etkinliklerde daha fazla görev almak isterim.					
Öğrencilerin Öğretmenlerden Beklentileri						
30	Öğretmenimiz sınıftaki herkese eşit davranmaktadır.					
31	Sınav sonuçları benim başarıyı ölçebilmektedir.					
32	Öğretmenimle sorunlarımı paylaşabilirim.					
33	Öğretmenimin benimle daha fazla ilgilenmesini isterim.					
Öğrencilerin Velilerden Beklentileri						
34	Evimizde kendime ait bir oda bulunmaktadır.					
35	Evde ders çalışmam için baskı yapılmaz.					
36	Ailem okulumla yeterince ilgilenmektedir.					
37	Okul ihtiyaçlarımı ailem tarafından zamanında karşılanır.					
38	Ailemi okulumda olan şeylerden haberdar ederim.					
39	Okula ulaşımında sorun yaşamam.					
40	Bu okulda olmaktan menmunum.					
Okulla ilgili eklemek istediğiniz şeyler varsa lütfen yazınız.						

EK:2

ÖĞRETMEN

Sevgili Meslektaşlarım Anket Soruları Sizlerin Okulla İlgili Görüş ve Beklentilerinizi Belirlemek Amacıyla Hazırlanmıştır. Anket Sorularına Size En Doğru Gelen Seçeneği İşaretleyerek Cevap Veriniz.

Meslekteki Yılıınız :
 Mezun Olduğunuz Okul :
 Cinsiyetiniz : Kadın() Erkek()

		Kesinlikle Katılmıyorum	Katılmıyorum	Kararsızım	Katılıyorum	Tamamen Katılıyorum
Eğitim Öğretim Etkinlikleri						
1	Yeni program ve kitaplardaki bilgiler öğrencilerin günlük hayatta kullanabilecekleri bilgilere göre hazırlanmıştır.					
2	Konuların işlenişi için ayrılan süre yeterlidir.					
3	Etkinlikler dersleri zevkli hale getirmektedir.					
4	Etkinlikleri uygulatmakta zorluk çekmiyorum.					
5	Öğrenciler projelerini amaca uygun hazırlayabiliyorlar.					
6	Ders kitapları ve çalışma kitapları öğrencilerin ilgisini çekecek biçimde hazırlanmıştır.					
7	Derslerin işlenişinde kullanılacak araç ve gereçler okulumuzda bulunmaktadır.					
8	Ders kitapları ve çalışma kitapları konuları kavratmak için yeterlidir.					
9	Okuldaki öğretmenlerle sağlıklı iletişim kurabiliyorum.					
Okul Yönetimi						
10	Okul içerisinde idareciler ile sağlıklı iletişim kurabiliyorum.					
11	Okulda görevim ile ilgili alınacak kararlarda görüşüm alınmaktadır.					
12	Okulda dile getirdiğim öneri ve şikayetler dikkate alınmaktadır.					
13	Okulda sağlık hizmetlerine yönelik işlemler gereken özen gösterilerek yapılmaktadır. (Sevk, Rapor, Fatura vb.)					
14	Okulda idareciler yöneticiden çok liderlik davranışı sergilemektedir.					
15	Okulumda kişisel performansın değerlendirilmesi adil, tarafsız ve objektif olarak yapılmaktadır.					
16	Okulda yaptığım olumlu işler takdir edilir.					
17	Bu okulda çalışmaktan memnunuz.					
Okulun Fiziki Ortamı						
18	Okulumuz yeterince temizdir.					
19	Okulumuzda yeterli güvenlik önlemleri alınmaktadır.					

EK:3

VELİ

Sayın Veliler Anket Soruları Sizlerin Okulla İlgili Görüş Ve Beklentilerinizi Belirlemek Amacıyla Hazırlanmıştır. Anket Sorularına Size En Doğru Gelen Seçeneği İşaretleyerek Cevap Veriniz.

Öğrenciye Yakınlık Dereceniz : () Annesi () Babası

Yaşınız :.....

Öğrenim Durumunuz :.....

Mesleğiniz :.....

Aylık Geliriniz :.....

		Kesinlikle Katılmıyorum	Katılmıyorum	Kararsızım	Katılıyorum	Tamamen Katılıyorum
Eğitim Öğretim Etkinlikleri						
1	Çocuğum okulda öğrendiği bilgileri günlük hayatında kullanabilmektedir.					
2	Konulara ayrılan süre o konunun kavranması için yeterlidir.					
3	Ders kitabı ve çalışma kitapları konuların kavranması için yeterlidir.					
4	Derste yapılan etkinlikler konuyu anlaşılır hale getirmekte yeterlidir.					
5	Dersler çocukların ilgisini çekecek şekilde işlenmektedir.					
6	Çocuğum ev projelerini zamanında hazırlayabilmektedir.					
7	Derslerde yeterli araç- gereç kullanılmaktadır.					
8	Çocuklara okulda yeterince söz hakkı verilmektedir.					
9	Ders araları çocukların ihtiyaçlarını karşılamak için yeterlidir.					
10	Derslerdeki teorik bilgilerin uygulanması için yeterince deney ,gezi, gözlem gibi etkinlikler yapılmaktadır.					
Okul Yönetimi						
11	Okul Yönetimi ve öğretmenlere ihtiyaç duyduğum an rahatlıkla ulaşabiliyorum.					
12	Okulda kararlar alınırken veli görüşleri de alınır.					
13	Okul yönetimine ilettiğim sorunların çözümüne gayret gösterilir					
14	Öğrenci kayıt, kabul işlemleri ve gerektiğinde alınacak nakil, öğrenci belgesi vb. belgeler zamanında düzenlenir.					
15	Okul yönetiminin öğrenciler ve okulla ilgili aldığı kararlara güvenirim.					
16	Veli açısından bilinmesi gereken bilgiler zamanında açıklanmaktadır.					
17	Okul aile birliği velileri temsil edebilmektedir.					

Okulun Fiziki Ortamı						
18	Okul yeterince temizdir.					
19	Okulda yeterli güvenlik önlemleri alınmaktadır.					
20	Okulda spor salonu, kütüphane, laboratuvar, iş eğitimi atölyesi gibi bölümler yeterlidir.					
21	Okul kantininde satılan yiyecekler temiz ve sağlıklıdır.					
22	Sınıflar ders işlemeye uygundur.					
Sosyal, Kültürel Ve Sportif Faaliyetler						
23	Okulda yeterince sosyal, kültürel ve sportif faaliyet düzenlenmektedir.					
24	Okuldaki faaliyetlere katılımda bütün öğrencilere eşit fırsat tanınmaktadır.					
25	Çocuğumun katıldığı kulübü onun kişiliğine uygundur.					
26	Okulda bayramlar coşku ile kutlanmaktadır.					
27	Okulda düzenlenen faaliyetler çocuğumun gelişimine katkı sağlamaktadır.					
Velilerin Öğretmenlerden Beklentileri						
28	Öğretmeni çocuğumla yeterince ilgilenmektedir.					
29	Çocuğum sınıfta görüşlerini rahatlıkla dile getirebilmektedir.					
30	Çocuğum anlayamadığı konuları öğretmenine rahatlıkla sorabilmektedir.					
31	Çocuklarımız okulda olumlu kişilik özelliklerini kazanabilmektedir.					
32	Öğretmenler çocuklara yeterli rehberlik yapabilmektedir.					
33	Çocuğumla ilgili gelişim süreci, okul başarısı vb. hakkında öğretmenden yeterli bilgi alabilirim.					
Velilerin Öğrencilerden Beklentileri						
34	Çocuğum ödev, proje vb. çalışmalarını rahatlıkla yapabilmektedir.					
35	Çocuğum okuluna istek ve hevesle gitmektedir.					
36	Çocuğum okulun önemini ve değerini bilmektedir.					
37	Okul, çocuğumun ilgisini çekmektedir.					
38	Çocuğum okulu hakkında bize zamanında bilgi verir.					
39	Çocuğum evden okula ulaşımında sorun yaşamaz					
40	Çocuğumun okulundan memnunum.					
	Okulla ilgili eklemek istediğiniz şeyler varsa lütfen yazınız					

T.C.
İSTANBUL VALİLİĞİ
İl Millî Eğitim Müdürlüğü

25/06/2013

Sayı : 47213048-105.01/ 74247
Konu : Okul Dönüşümleri

VALİLİK MAKAMINA

İlgi : a) İlköğretim ve Eğitim Kanunu ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair
6287 Sayılı Kanun
b) 13.05.2013 tarih ve 47213048.105.01/57047 sayılı Onay.

Temel Eğitimde (İlkokul-Ortaokul) 12 Yıllık Zorunlu eğitime yönelik uygulamaların daha etkili ve verimli bir şekilde yürütülmesini ve dönüşümünü sağlamak amacıyla ilgi Kanunla getirilen düzenlemeler İlçe Kaymakamlıklarınca düzenlenmiş ve Kaymakamlıklarca uygun görülen dönüşümler ilgi (b) Onayla uygun görülmüştür.

Ancak; Yönetici ve Öğretmen Atamaları ile Norm Kadro çalışmaları nedeniyle İlçe Kaymakamlıklarınca yeniden düzenlenen dönüşüm listesi Müdürlüğümüzce de uygun görülmektedir.

Makamınızca da uygun görüldüğü takdirde Olurlarınıza arz ederim.

Dr. Mustafa Kemal ÖZ
Millî Eğitim Müdürü

Uygun görüşle arz ederim

21.06.2013

Harun KAYA
Vali Yardımcısı

OLUR

24.06.2013

Hüseyin Avni MUTLU
Vali

EK:1 Liste

2013-2014 EĞİTİM-ÖĞRETİM YILINDA İLKOKUL VE ORTAOKUL DÖNÜŞÜMÜ PLANLANAN OKULLAR

İL : İSTANBUL		OKUL ADI	İLKOKUL	ORTAOKUL	İMAM HATİP ORTAOKULU	KESİN	KADEMELİ	AYNI BİNADA
SIRA NO	İLÇESİ							
599	EYÜP	Eyüp Merkez Ortaokulu		ORTAOKUL		KESİN		
600	EYÜP	Eyüp Sultan Ortaokulu		ORTAOKUL		KESİN		
601	EYÜP	Gümüşsuyu Ortaokulu		ORTAOKUL		KESİN		
602	EYÜP	Prof. Kaya Gürsel Ortaokulu		ORTAOKUL		KESİN	KADEMELİ	
603	EYÜP	Kemerburgaz Şehit Er Sinan Şen Ortaokulu		ORTAOKUL		KESİN		
604	EYÜP	Rami Ortaokulu		ORTAOKUL		KESİN		
605	EYÜP	Turgut Özal Ortaokulu		ORTAOKUL		KESİN		
606	EYÜP	Zekai Dede Ortaokulu		ORTAOKUL		KESİN		
607	EYÜP	Çırpır Ortaokulu		ORTAOKUL		KESİN		
608	EYÜP	Akpınar İlkokulu / Ortaokulu	İLKOKUL	ORTAOKUL				AYNI BİNADA
609	EYÜP	Esen-tepe İlkokulu / Ortaokulu	İLKOKUL	ORTAOKUL				AYNI BİNADA
610	EYÜP	Fatih Sultan Mehmet İlkokulu / İmam Hatip Ortaokulu	İLKOKUL	ORTAOKUL	İMAM HATİP ORTAOKULU			AYNI BİNADA
611	EYÜP	Feridun Tümer İlkokulu Ortaokulu	İLKOKUL	ORTAOKUL				AYNI BİNADA
612	EYÜP	Gök-türk İlkokulu / İmam Hatip Ortaokulu	İLKOKUL	ORTAOKUL	İMAM HATİP ORTAOKULU			AYNI BİNADA
613	EYÜP	Güze-tepe İlkokulu Ortaokulu	İLKOKUL	ORTAOKUL				AYNI BİNADA
614	EYÜP	H. İslam Ülker H. Şekire Ülker İlkokulu / İmam Hatip Ortaokulu	İLKOKUL	ORTAOKUL	İMAM HATİP ORTAOKULU			AYNI BİNADA
615	EYÜP	Hacırafbey İlkokulu / Ortaokulu	İLKOKUL	ORTAOKUL				AYNI BİNADA
616	EYÜP	Mehmet Akif Ersoy İlkokulu / Ortaokulu	İLKOKUL	ORTAOKUL				AYNI BİNADA
617	EYÜP	Orakçılar İlkokulu / Ortaokulu	İLKOKUL	ORTAOKUL				AYNI BİNADA
618	EYÜP	Sihaharağa İlkokulu / Ortaokulu	İLKOKUL	ORTAOKUL				AYNI BİNADA
619	EYÜP	Şehit Öğretmenler İlkokulu / Ortaokulu	İLKOKUL	ORTAOKUL				AYNI BİNADA
620	EYÜP	Üçşehitler İlkokulu / Ortaokulu	İLKOKUL	ORTAOKUL				AYNI BİNADA
621	EYÜP	Hacı Ali Paşa İlkokulu / Ortaokulu	İLKOKUL	ORTAOKUL				AYNI BİNADA
622	EYÜP	Tantavî İlkokulu / Ortaokulu	İLKOKUL	ORTAOKUL				AYNI BİNADA
623	FATİH	Muallim Naci İlkokulu	İLKOKUL				KADEMELİ	
624	FATİH	Nispetiye Mehmet Paşa İlkokulu	İLKOKUL				KADEMELİ	
625	FATİH	Ulubatlı Hasan İlkokulu	İLKOKUL				KADEMELİ	
626	FATİH	Vasif Çınar İlkokulu	İLKOKUL				KADEMELİ	
627	FATİH	Kırımlı Aslanbey İlkokulu	İLKOKUL				KADEMELİ	
628	FATİH	29 Mayıs İlkokulu	İLKOKUL				KADEMELİ	
629	FATİH	Hacı Süleymanbey İlkokulu	İLKOKUL				KADEMELİ	
630	FATİH	Katip Çelebi İlkokulu	İLKOKUL				KADEMELİ	
631	FATİH	Riyaziyec Saith Zeki İlkokulu	İLKOKUL				KADEMELİ	
632	FATİH	Seyhülislam Hayri Efendi İlkokulu	İLKOKUL				KADEMELİ	
633	FATİH	Aksaray Mahmudiye İlkokulu	İLKOKUL			KESİN		
634	FATİH	Mimarınan İlkokulu	İLKOKUL				KADEMELİ	
635	FATİH	Beyazıt Ford Otosan İlkokulu	İLKOKUL				KADEMELİ	
636	FATİH	Tenrik Uş İlkokulu	İLKOKUL				KADEMELİ	
637	FATİH	Kadriye İlkokulu	İLKOKUL				KADEMELİ	

T.C.
MİLLÎ EĞİTİM BAKANLIĞI
Özel Eğitim ve Rehberlik Hizmetleri Genel
Müdürlüğü

Sayı : 71131733/105.99/473116 03/02/2014
Konu: Ford Otosan İlkokulu

BAKANLIK MAKAMINA

- İlgi:**
- a) 18/02/2008 tarihli ve B.08.0.ÖRG.0.20.03.05/745 sayılı Makam Onayı
 - b) 28/03/2013 tarihli ve 71131733/160.01/368091 sayılı yazımız.
 - c) Bilim ve Teknoloji Yüksek Kurulunun 15/01/2013 tarihli 25 inci toplantısında onaylanan Özel Yetenekli Bireyler Strateji ve Uygulama Planı 2013 - 2017

Bakanlığımız ile İstanbul Üniversitesi arasında 30/06/2002 tarihinde imzalanan protokol kapsamında İstanbul İli Fatih İlçesi Beyazıt Ford Otosan İlkokulunda özel yetenekli öğrencilere yönelik olarak açılan sınıflarda özel eğitim uygulamaları yapılmaktadır.

Söz konusu protokol çerçevesinde yürütülecek iş ve işlemlerde kolaylık sağlanması bakımından Beyazıt Ford Otosan İlkokulu ilgi (a) Makam Onayı ile Genel Müdürlüğümüze devredilmiştir. Geçen süre zarfında söz konusu okulda yürütülen özel eğitim faaliyetleri takip edilmiş, okula devam eden özel yetenekli öğrencilere uygulanacak programlar tamamlanmış ve çalışmaların bilimsel değerlendirilmesi yapılarak programın sonlandırılması kararlaştırılmıştır.

Beyazıt Ford Otosan İlkokulu ilgi (a) Makam Onayı ile Genel Müdürlüğümüze devredilmiş olmasına rağmen kurumda temel eğitim programı uygulanmakta ve kurumun tüm iş ve işlemleri (öğretmen atama, öğrenci kaydı vb.) İlköğretim Kurumları Yönetmeliği doğrultusunda yürütülmektedir. Ayrıca söz konusu kuruma öğrenci alımları ilgi (b) yazı ve ilgi (c) Strateji ve Uygulama Planı doğrultusunda ve kurumun kayıt bölgesinden yapılmaya başlanmıştır.

Bu belge, 5070 sayılı Elektronik İmza Kanununun 5 inci maddesi gereğince güvenli elektronik imza ile imzalanmıştır

MEB Kampüsü A Blok 06500 Beşevler / ANKARA
Elektronik Ağ: www.meb.gov.tr
e-posta: aslankayaaslan@meb.gov.tr

Ayrıntılı bilgi için: Aslan KAYAASLAN Eğitim Uzmanı
Tel: (0 312) 413 30 18
Faks: (0 312) 213 13 56

Makamlarınızca da uygun görülmesi halinde, Beyazıt Ford Otosan İlkokulu'na ilişkin ilgi (a) makam onayının iptal edilerek söz konusu okula kayıt bölgesi dışından özel yetenekli öğrencilerin alımının sonlandırılıp normal resmi ilkokul statüsü kazandırılması, tüm iş ve işlemlerin Temel Eğitim Genel Müdürlüğüne devredilmesi hususunu olurlarınıza arz ederim.

Mustafa BALOĞLU
Genel Müdür V.

Uygun görüşle arz ederim.

Yusuf BÜYÜK
Müsteşar Yardımcısı

OLUR
03/02/2014

Yusuf TEKİN
Bakan a.
Müsteşar

Bu belge, 5070 sayılı Elektronik İmza Kanununun 5 inci maddesi gereğince güvenli elektronik imza ile imzalanmıştır

MEB Kampüsü A Blok 06500 Beşevler / ANKARA
Elektronik Ağ: www.meb.gov.tr
e-posta: aslankayaaslan@meb.gov.tr

Ayrıntılı bilgi için: Aslan KAYAASLAN Eğitim Uzmanı
Tel: (0 312) 413 30 18
Faks: (0 312) 213 13 56

ÖZGEÇMİŞ

1970 yılında Osmaniye Kadirli’de doğdu. İlkokulu Almanya’da, ortaokul ve liseyi Osmaniye/Kadirli’de tamamladı. 1994 yılında Gazi Üniversitesi Eğitim Fakültesi Alman Dili Eğitimi’nden mezun oldu. Evli ve iki çocuk babasıdır.

Çalıştığı Kurumlar:

- 2014 - İstanbul - Fatih ilçesi *Samih Ayverdi Anadolu Lisesi*
- 1997 - 2014 İstanbul - Fatih ilçesi *Beyazıt Ford Otosan İlköğretim Okulu*
- 1996 - 1997 Bitlis - Güroymak ilçesi *Kazım Karabekir İlkokulu*
- 1995 - 1996 Erzurum - Horasan ilçesi *Ali Çeyrek İlköğretim Okulu*
- 1994 - 1995 Bitlis - Güroymak ilçesi *Kazım Karabekir İlkokulu*

Aldığı Eğitimler:

- Üstün Zekâlı ve Yetenekli Bireylerin Eğitimi Seminerleri, 2002, MEB İstanbul Üniversitesi
- Üstün Zekâlı Çocukların Veli ve Öğretmen Eğitimi Semineri, 2003, HAYEF
- 1. Türkiye Üstün Yetenekli Çocuklar Kongresi, 2004, MEB- Marmara Üniversitesi
- Program Geliştirme Semineri, 2005, MEB
- Özel Eğitim ve Rehberlik Kursu, 2006, MEB
- Ölçme Değerlendirme / Performans Belirleme, 2009, Koç Vakfı
- Öğrenme Güçlüğü / Dikkat Eksikliği / BEP, 2009, Koç Vakfı
- Öğrenme Stilleri, 2011, Koç Vakfı
- Üstün ve Yetenekli Çocuklar Eğitimi, 2011, Üstün Zekâlılar Enstitüsü, Bilgi Üniversitesi

Yabancı Dil :

Almanca: İleri seviyede

İngilizce: Orta seviyede

İletişim Bilgileri:

Adres: Samiha Ayverdi Anadolu Lisesi Fatih/ İstanbul

Mail: muratkucukoglu@hotmail.com

GSM: 0 505 3117090